



EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 26 april 2024
(OR. en)

2020/0279 (COD)

PE-CONS 21/24

ASILE 30
MIGR 61
CADREFIN 32
CODEC 401

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om asyl- och migrationshantering, om ändring av förordningarna (EU) 2021/1147 och (EU) 2021/1060 och om upphävande av förordning (EU) nr 604/2013

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2024/...**

av den ...

**om asyl- och migrationshantering,
om ändring av förordningarna (EU) 2021/1147 och (EU) 2021/1060
och om upphävande av förordning (EU) nr 604/2013**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 78.2 e
och 79.2 a, b och c,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 155, 30.4.2021, s. 58.

² EUT C 175, 7.5.2021, s. 32.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) I egenskap av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa bör unionen säkerställa att det inte förekommer några personkontroller vid de inre gränserna och utforma en gemensam politik för asyl, invandring och förvaltning av medlemsstaternas yttre gränser som grundar sig på solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna, som är rättvis för tredjelandsmedborgare och statslösa personer och som står i överensstämmelse med internationell rätt och unionsrätten, inbegripet grundläggande rättigheter.
- (2) För att stärka det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna krävs en övergripande strategi för asyl- och migrationshantering som förenar interna och externa komponenter. En sådan strategi är endast effektiv om alla komponenter behandlas gemensamt och genomförs konsekvent och på ett integrerat sätt.

- (3) Denna förordning bör bidra till en sådan övergripande strategi genom att fastställa en gemensam ram för unionens och medlemsstaternas åtgärder inom ramen för deras respektive befogenheter, inom politiken för asylhantering och den berörda politiken för migrationshantering, för att upprätthålla och utveckla principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning – även i fråga om den principens ekonomiska konsekvenser – mellan medlemsstaterna, vilken styr asyl- och migrationspolitiken i enlighet med artikel 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning bör vara den premiss utifrån vilken medlemsstaterna kollektivt delar ansvaret för att hantera migrationen, i synnerhet på det område som styrs av det gemensamma europeiska asylsystemet.
- (4) Medlemsstaterna bör vidta alla nödvändiga åtgärder, bland annat för att ge personer i nöd tillgång till internationellt skydd och adekvata mottagningsvillkor, främja lagliga vägar, möjliggöra en effektiv tillämpning av reglerna om fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd, effektivt hantera återvändandet av tredjelandsmedborgare som inte eller inte längre uppfyller villkoren för vistelse på medlemsstaternas territorium, förebygga irreguljär migration och otillåtna förflyttningar av tredjelandsmedborgare och statslösa personer mellan medlemsstater, bekämpa smuggling av migranter och människohandel och därigenom minska den utsatthet som detta ger upphov till samt ge andra medlemsstater stöd i form av solidaritetsbidrag, som sitt bidrag till den övergripande strategin.

- (5) För att stärka samarbetet med tredjeländer om asyl och migration, inbegripet om återtagande och angripande av de bakomliggande orsakerna till och drivkrafterna bakom irreguljär migration och tvångsförflyttningar, är det nödvändigt att främja och bygga upp skräddarsydda och ömsesidigt fördelaktiga partnerskap med dessa länder. Sådana partnerskap bör tillhandahålla ramar för bättre samordning av unionens relevanta politik och verktyg med tredjeländer och vara baserade på de mänskliga rättigheterna, rättsstatens principer och respekten för unionens gemensamma värden. När det gäller de externa komponenterna i den övergripande strategin finns det ingenting i denna förordning som påverkar den befintliga fördelningen av befogenheter mellan medlemsstaterna och unionen eller mellan unionens institutioner. Dessa befogenheter kommer att fortsätta att utövas med full respekt för fördragets förfaranderegler och i linje med rättspraxis från Europeiska unionens domstol, särskilt när det gäller unionens icke-bindande instrument.
- (6) Den gemensamma ramen behövs för att på ett verkningsfullt sätt ta itu med det allt vanligare fenomenet där blandade grupper anländer, med personer som är i behov av internationellt skydd och personer som inte är det, och som ett erkännande av att ansvaret för irreguljära inresor av migranter och asylsökande i unionen inte ska behöva bäras av enskilda medlemsstater utan av unionen som helhet. Tillämpningsområdet för denna förordning bör också omfatta personer som beviljats inresa.

- (7) För att säkerställa samstämdhet och effektivitet i de åtgärder som unionen och dess medlemsstater vidtar inom ramen för sina respektive befogenheter behövs det en integrerad politikutformning och en övergripande strategi på området asyl- och migrationshantering, i fråga om både dess interna och dess externa komponenter. Unionen och medlemsstaterna bör, inom ramen för sina respektive befogenheter och i enlighet med tillämplig unionsrätt och internationella skyldigheter, säkerställa samstämdheten i och genomförandet av politiken för asyl- och migrationshantering.
- (8) För att säkerställa att deras asyl-, mottagnings- och migrationssystem är väl förberedda och att varje del av dessa system har tillräcklig kapacitet bör medlemsstaterna ha de mänskliga, materiella och ekonomiska resurser och den infrastruktur som krävs för att effektivt genomföra politiken för asyl- och migrationshantering, och de bör avsätta den personal som deras behöriga myndigheter behöver för att genomföra denna förordning. Medlemsstaterna bör också säkerställa lämplig samordning mellan de berörda nationella myndigheterna och med de nationella myndigheterna i övriga medlemsstater.

- (9) Medlemsstaterna bör gå strategiskt till väga och ha nationella strategier för att säkerställa sin kapacitet att effektivt genomföra sina system för asyl- och migrationshantering, i full överensstämmelse med sina skyldigheter enligt unionsrätten och internationell rätt. De strategierna bör omfatta förebyggande åtgärder för att minska risken för migrationstryck, information om beredskapsplanering, bland annat enligt vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/...⁴⁺, samt relevant information om principerna om integrerad politikutformning och om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning enligt denna förordning, liksom de rättsliga skyldigheter som följer av dessa på nationell nivå. Kommissionen och berörda unionsorgan och unionsbyråer, i synnerhet Europeiska unionens asylbyrå (*asylbyrån*), bör kunna stödja medlemsstaterna när dessa fastställer sina nationella strategier. Medlemsstaternas samråd med lokala och regionala myndigheter, i enlighet med nationell rätt och efter behov, skulle också kunna förbättra och stärka de nationella strategierna. För att säkerställa att de nationella strategierna är jämförbara i specifika centrala delar bör en gemensam mall utarbetas av kommissionen.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/... om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: För in numret på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) och för in det direktivets nummer, datum, titel och EUT-hänvisning i fotnoten.

- (10) För att få till stånd ett verkningsfullt övervakningssystem som säkerställer tillämpningen av unionens asylregelverk bör dessa strategier också bygga på resultaten av den övervakning som utförs av asylbyrå och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå och andra relevanta organ, byråer eller organisationer samt relevanta delar av den utvärdering som genomförts i enlighet med rådets förordning (EU) 2022/922⁵ och de utvärderingar som genomförts i enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...⁶⁺. Medlemsstaterna skulle också kunna beakta resultaten av andra relevanta övervakningsmekanismer.
- (11) Kommissionen bör anta en långsiktig europeisk strategi för asyl- och migrationshantering (*strategin*) som fastställer det strategiska tillvägagångssättet för att säkerställa ett konsekvent genomförande av nationella strategier på unionsnivå, i enlighet med de principer som fastställs i denna förordning och i unionens primärrätt och tillämplig internationell rätt.

⁵ Rådets förordning (EU) 2022/922 av den 9 juni 2022 om inrättande och användning av en utvärderings- och övervakningsmekanism för att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av förordning (EU) nr 1053/2013 (EUT L 160, 15.6.2022, s. 1).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... av den ... om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817 (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) och för in den förordningens nummer, datum, titel och EUT-hänvisning i fotnoten.

- (12) Med tanke på vikten av att säkerställa att unionen är beredd och kapabel att anpassa sig till den skiftande utvecklingen på asyl- och migrationsområdet bör kommissionen årligen anta en årlig europeisk asyl- och migrationsrapport (*rapporten*). Rapporten bör bedöma asyl-, mottagnings- och migrationssituationen under den föregående tolv månaders perioden längs alla migrationsrutter till och i alla medlemsstater, fungera som ett verktyg för tidig varning och medvetenhet för unionen på migrations- och asylområdet och tillhandahålla en strategisk lägesbild och beräkningar för det kommande året. Rapporten bör beskriva bland annat unionens och medlemsstaternas beredskap att reagera på och anpassa sig till migrationssituationens utveckling och resultaten av de berörda unionsorganens och unionsbyråernas övervakning. Uppgifterna och informationen samt bedömningarna i rapporten bör beaktas i beslutsförfarandena avseende den solidaritetsmekanism som anges i del IV i denna förordning.

- (13) Rapporten bör utarbetas i samråd med medlemsstaterna och berörda unionsorgan och unionsbyråer. För att sammanställa rapporten bör kommissionen använda sig av befintliga rapporteringsmekanismer, främst integrerad situationsmedvetenhet och analys, förutsatt att den integrerade politiska krishanteringen aktiveras, samt EU-mekanismen för beredskap och hantering av kriser med anknytning till migration som inrättades genom kommissionens rekommendation (EU) 2020/1366⁷. För att säkerställa att unionen är beredd och kapabel att anpassa sig till den skiftande utvecklingen på asyl- och migrationsområdet – och därmed för att den årliga asyl- och migrationscykeln och solidaritetsmekanismen ska fungera väl – är det av yttersta vikt att medlemsstaterna, rådet, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och unionens relevanta organ och byråer bidrar till sådana befintliga rapporteringsmekanismer och säkerställer ett lämpligt och snabbt utbyte av information och uppgifter. Information från andra relevanta källor, däribland det europeiska migrationsnätverket, FN:s flyktingkommissariat och Internationella organisationen för migration, bör också beaktas. För att undvika dubbelarbete bör kommissionen begära ytterligare information från medlemsstaterna endast när denna information inte är tillgänglig genom dessa rapporteringsmekanismer och berörda unionsorgan och unionsbyråer.

⁷ Kommissionens rekommendation (EU) 2020/1366 av den 23 september 2020 om en EU-mekanism för beredskap och hantering av kriser med anknytning till migration (beredskaps- och krisplan för migration) (EUT L 317, 1.10.2020, s. 26).

- (14) För att säkerställa att medlemsstaterna har de verktyg de behöver för att hantera utmaningar som kan uppstå på grund av att tredjelandsmedborgare eller statslösa personer befinner sig på deras territorium, oavsett hur de passerade medlemsstaternas yttre gränser, bör rapporten åtföljas av ett beslut i vilket det fastställs vilka medlemsstater som är utsatta för migrationstryck, riskerar att utsättas för migrationstryck under det kommande året eller står inför en betydande migrationssituation (*beslutet*). De medlemsstater som är utsatta för migrationstryck bör kunna förlita sig på användning av de solidaritetsbidrag som ingår i den årliga solidaritetspoolen.

- (15) För att ge förutsägbarhet för medlemsstater som är utsatta för migrationstryck och för bidragande medlemsstater bör rapporten och beslutet åtföljas av ett förslag från kommissionen i vilket det anges konkreta årliga solidaritetsåtgärder – inbegripet omfördelningar, ekonomiska bidrag och, i tillämpliga fall, alternativa solidaritetsåtgärder – och den numerära omfattning av dessa som sannolikt kommer att behövas för det kommande året på unionsnivå, varvid de olika typerna av solidaritetsåtgärder anses vara likvärdiga. Typerna av åtgärder och deras numerära omfattning enligt vad som anges i kommissionens förslag bör minst motsvara årliga minimitröskelvärden för omfördelningar och ekonomiska bidrag. Dessa tröskelvärden bör fastställas i denna förordning för att säkerställa att de bidragande medlemsstaterna kan genomföra en förutsägbar planering och för att tillhandahålla de gynnade medlemsstater minimigarantier. Om det anses nödvändigt skulle kommissionen i sitt förslag kunna ange högre årliga siffror för omfördelningar eller ekonomiska bidrag. För att upprätthålla solidaritetsåtgärdernas likvärdighet bör förhållandet mellan de årliga värden som anges i denna förordning bibehållas. På samma sätt bör kommissionens förslag vid fastställandet av de årliga värdena ta hänsyn till exceptionella situationer där det enligt beräkningarna inte kommer att finnas något behov av solidaritet under det kommande året.

- (16) För att säkerställa bättre samordning på unionsnivå, och med tanke på särdragen i det solidaritetssystem som föreskrivs i denna förordning, vilket bygger på utfästelser från varje medlemsstat – under utövande av sin fulla bestämmanderätt när det gäller typen av solidaritet – i högnivåforumet för EU-solidaritet (*högnivåforumet*), bör genomförandebefogenheten att inrätta den årliga solidaritetspoolen tilldelas rådet, på grundval av ett förslag från kommissionen. I rådets genomförandeakt om inrättande av den årliga solidaritetspoolen bör det anges konkreta årliga solidaritetsåtgärder – inbegripet omfördelningar, ekonomiska bidrag och, i tillämpliga fall, alternativa solidaritetsåtgärder – och den numerära omfattning av dessa som sannolikt kommer att behövas för det kommande året på unionsnivå, varvid de olika typerna av solidaritetsåtgärder anses vara likvärdiga. Rådets genomförandeakt om inrättande av den årliga solidaritetspoolen bör också innehålla de specifika utfästelser som varje medlemsstat har gjort.
- (17) Gynnade medlemsstater bör ges möjlighet att genomföra åtgärder i eller i förhållande till tredjeländer, i enlighet med tillämpningsområdet för och syftena med denna förordning och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1147⁸.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1147 av den 7 juli 2021 om inrättande av Asyl-, migrations- och integrationsfonden (EUT L 251, 15.7.2021, s. 1).

- (18) Medlemsstaterna och kommissionen bör säkerställa respekt för grundläggande rättigheter och överensstämmelse med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan) vid genomförandet av de åtgärder som finansieras genom de ekonomiska bidragen. De nödvändiga villkor som fastställs i artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060⁹, inbegripet det övergripande nödvändiga villkoret om ”Effektiv tillämpning och effektivt genomförande av stadgan om de grundläggande rättigheterna”, bör tillämpas på de program i medlemsstaterna som får stöd genom de ekonomiska bidragen. Vid urvalet av de åtgärder som får stöd genom de ekonomiska bidragen bör medlemsstaterna tillämpa bestämmelserna i artikel 73 i förordning (EU) 2021/1060, inbegripet beaktandet av stadgan. För de åtgärder som finansieras genom de ekonomiska bidragen bör medlemsstaterna tillämpa de förvaltnings- och kontrollsystem som inrättats för deras program i enlighet med förordning (EU) 2021/1060. Medlemsstaterna bör skydda unionens budget och tillämpa finansiella korrigeringar genom att dra tillbaka hela eller delar av stödet från de ekonomiska bidragen, om det visar sig att utgifter som deklarerats till kommissionen är oriktiga, i enlighet med förordning (EU) 2021/1060. Kommissionen får avbryta betalningsfristen, helt eller delvis hålla inne utbetalningarna och tillämpa finansiella korrigeringar i enlighet med bestämmelserna i förordning (EU) 2021/1060.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159).

- (19) Under det operativa genomförandet av den årliga solidaritetspoolen bör bidragande medlemsstater, på begäran av en gynnad medlemsstat, kunna tillhandahålla alternativa solidaritetsbidrag. Alternativa solidaritetsbidrag bör ha ett praktiskt och operativt värde. Om kommissionen, efter samråd med den berörda medlemsstaten, anser att åtgärder som anges av den berörda medlemsstaten behövs, bör sådana bidrag fastställas i kommissionens förslag till rådets genomförandeakt om inrättande av den årliga solidaritetspoolen. Bidragande medlemsstater bör tillåtas göra utfästelser om sådana bidrag, även om de inte fastställs i kommissionens förslag till rådets genomförandeakt om inrättande av den årliga solidaritetspoolen, och de bör räknas som ekonomisk solidaritet och deras ekonomiska värde bör bedömas och tillämpas på ett realistiskt sätt. Om den gynnade medlemsstaten inte begär dessa bidrag under ett visst år bör de omvandlas till ekonomiska bidrag i slutet av året.
- (20) För att underlätta beslutsprocessen bör kommissionens förslag till rådets genomförandeakt om inrättande av den årliga solidaritetspoolen inte offentliggöras förrän det har antagits av rådet.
- (21) Kommissionen bör övervaka och tillhandahålla information om migrationssituationen genom regelbundna rapporter, för att bidra till ett verkningsfullt genomförande av den gemensamma ramen och för att identifiera brister, ta itu med utmaningar och förhindra att trycket på asyl-, mottagnings- och migrationssystemen byggs upp.

- (22) För att säkerställa en rättvis ansvarsfördelning, solidaritet i enlighet med artikel 80 i EUF-fördraget och en god balans mellan medlemsstaternas insatser bör en obligatorisk solidaritetsmekanism inrättas som ger effektivt stöd till medlemsstater som är utsatta för migrationstryck och säkerställer snabb tillgång till rättvisa och effektiva förfaranden för beviljande av internationellt skydd. En sådan mekanism bör sörja för olika typer av likvärdiga solidaritetsåtgärder, vara flexibel och snabbt kunna anpassas till migrationsutmaningarnas skiftande karaktär. Solidaritetsåtgärderna bör utformas från fall till fall för att anpassas till den berörda medlemsstatens behov.
- (23) För att säkerställa ett smidigt genomförande av solidaritetsmekanismen bör en EU-solidaritetssamordnare utses av kommissionen. EU-solidaritetssamordnaren bör övervaka och samordna solidaritetsmekanismens operativa aspekter och fungera som en central kontaktpunkt. EU-solidaritetssamordnaren bör underlätta kommunikationen mellan medlemsstaterna vid genomförandet av denna förordning. EU-solidaritetssamordnaren bör i samarbete med asylbyrån främja enhetliga arbetsmetoder för identifieringen av personer som kan komma i fråga för omfördelning och matchningen av dem med omfördelningsmedlemsstater, i synnerhet för att säkerställa att meningsfulla kopplingar beaktas. För att effektivt kunna fullgöra rollen som EU-solidaritetssamordnare bör EU-solidaritetssamordnarens kontor förses med tillräcklig personal och tillräckliga resurser, och EU-solidaritetssamordnaren bör kunna delta i högnivåforumets möten.

- (24) För att säkerställa ett ändamålsenligt genomförande av den solidaritetsmekanism som inrättas genom denna förordning bör företrädare för medlemsstaterna på ministernivå eller annan högre politisk nivå sammankallas i ett högnivåforum, som bör ta under övervägande rapporten, beslutet och kommissionens förslag till rådets genomförandeakt om inrättande av den årliga solidaritetspoolen, bedöma den övergripande situationen och nå en slutsats om solidaritetsåtgärderna och vilka nivåer av dessa som är nödvändiga för att inrätta den årliga solidaritetspoolen och, vid behov, andra motåtgärder på migrationsområdet. För att den årliga solidaritetspoolen ska tas i bruk och fungera på ett smidigt sätt bör ett EU-solidaritetsforum på teknisk nivå (*forumet på teknisk nivå*) bestående av företrädare på tillräckligt hög nivå, såsom tjänstemän på hög nivå vid medlemsstaternas berörda myndigheter, sammankallas och ledas av EU-solidaritetssamordnaren på kommissionens vägnar. Asylbyrån och, när så är lämpligt och på inbjudan av EU-solidaritetssamordnaren, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter bör delta i forumet på teknisk nivå.
- (25) Med tanke på att sök- och räddningsinsatser grundar sig på internationella skyldigheter kan medlemsstater som måste hantera återkommande landsättningar i samband med sök- och räddningsinsatser höra till de medlemsstater som gynnas av solidaritetsåtgärder. Det bör vara möjligt att fastställa en preliminär procentandel för de solidaritetsåtgärder som kan behövas för de berörda medlemsstaterna. Dessutom bör medlemsstaterna beakta utsattheten hos personer som anländer vid sådana landsättningar.

- (26) För att snabbt kunna reagera på en situation med migrationstryck bör EU-solidaritetssamordnaren stödja en snabb omfördelning av personer som ansöker om och personer som beviljats internationellt skydd och som är berättigade till omfördelning. Den gynnade medlemsstaten bör upprätta en förteckning över personer som ska omplaceras, med bistånd av asylbyrån om så begärs och bör kunna ta hjälp av verktyg som tagits fram av EU-solidaritetssamordnaren. Personer som ska omfördelas bör ges möjlighet att tillhandahålla information om att det finns meningsfulla kopplingar till specifika medlemsstater, men bör inte ha rätten att välja en specifik omfördelningsmedlemsstat.
- (27) För att säkerställa lämpliga solidaritetsåtgärder, och om medlemsstaternas bidrag är otillräckliga i förhållande till de fastställda behoven, bör rådet kunna sammankalla högnivåforumet så att medlemsstaterna kan göra utfästelser om ytterligare solidaritetsbidrag.

- (28) Vid bedömningen av om en medlemsstat är utsatt för migrationstryck, riskerar att utsättas för migrationstryck eller står inför en betydande migrationssituation bör kommissionen, på grundval av en bred kvantitativ och kvalitativ bedömning, ta hänsyn till många olika faktorer, bland annat relevanta rekommendationer från asylbyrån och information som inhämtats i enlighet med EU-mekanismen för beredskap och hantering av kriser med anknytning till migration. Sådana faktorer bör inbegripa antalet ansökningar om internationellt skydd, irreguljära gränspassager, tredjelandsmedborgares och statslösa personers otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna, beslut om återvändande som utfärdats och verkställts, beslut om överföring som utfärdats och verkställts, antalet inresor sjövägen, även genom landsättningar efter sök- och räddningsinsatser, asylsökandes utsatthet och en medlemsstats kapacitet att hantera sina asyl- och mottagningsärenden, särdrag som har att göra med en medlemsstats geografiska läge och förbindelser med relevanta tredjeländer samt eventuella situationer med instrumentalisering av migranter.

- (29) En mekanism bör fastställas för de medlemsstater som i beslutet har fastställts vara utsatta för migrationstryck eller de som anser sig vara utsatta för migrationstryck, så att de kan använda den årliga solidaritetspoolen. De medlemsstater som i beslutet har fastställts vara utsatta för migrationstryck bör kunna utnyttja den årliga solidaritetspoolen på ett enkelt sätt genom att bara informera kommissionen och rådet om sin avsikt att använda den, varefter EU-solidaritetssamordnaren på kommissionens vägnar bör sammankalla forumet på teknisk nivå. De medlemsstater som anser sig vara utsatta för migrationstryck bör, för att få använda solidaritetspoolen, tillhandahålla ett vederbörligen underbyggt resonemang om förekomsten och omfattningen av migrationstrycket och annan relevant information i form av ett meddelande, som kommissionen skyndsamt bör bedöma. De gynnade medlemsstaterna bör använda den årliga solidaritetspoolen på ett rimligt och proportionellt sätt, med beaktande av solidaritetsbehoven i de andra medlemsstater som är utsatta för migrationstryck. EU-solidaritetssamordnaren bör säkerställa en balanserad fördelning av de tillgängliga solidaritetsbidragen mellan de gynnade medlemsstaterna. Om en medlemsstat anser att den befinner sig i en krissituation bör förfarandet i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...¹⁰⁺ tillämpas.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... om hantering av kris- och force majeure-situationer på migrations- och asylområdet och om ändring av förordning (EU) 2021/1147 (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 19/24 (2020/0277(COD)) och för in den förordningens nummer, datum, titel, EUT-hänvisning och ELI-hänvisning i fotnoten.

- (30) När medlemsstater själva är gynnade medlemsstater bör de inte vara skyldiga att genomföra sina utfästa bidrag till den årliga solidaritetspoolen. Samtidigt bör det vara möjligt för en medlemsstat som är utsatt för eller anser sig vara utsatt för migrationstryck eller en betydande migrationssituation som skulle kunna hindra den från att genomföra sina utfästa bidrag på grund av utmaningar som denna medlemsstat måste hantera, att begära en fullständig eller partiell nedsättning av sitt utfästa bidrag.
- (31) En referensnyckel som bygger på medlemsstaternas folkmängd och BNP bör i enlighet med principen om en obligatorisk rättvis andel användas för solidaritetsmekanismens funktion, så att varje medlemsstats totala bidrag kan fastställas. En medlemsstat skulle på frivillig basis kunna lämna ett totalt bidrag utöver sin obligatoriska rättvisa andel för att bistå medlemsstater som är utsatta för migrationstryck. Vid det operativa genomförandet av den årliga solidaritetspoolen bör bidragande medlemsstater genomföra sina utfästelser i proportion till sin totala utfästelse, så att dessa medlemsstater bidrar utifrån sin rättvisa andel varje gång solidaritet utnyttjas från poolen. För att säkra denna förordnings funktionssätt bör de bidragande medlemsstaterna inte vara skyldiga att genomföra sina solidaritetsutfästelser gentemot den gynnade medlemsstaten om kommissionen har identifierat systembrister i den medlemsstaten med avseende på reglerna i del III i denna förordning som skulle kunna få allvarliga negativa konsekvenser för denna förordnings funktionssätt.

- (32) Utöver den årliga solidaritetspoolen har medlemsstaterna, särskilt när de är utsatta för migrationstryck eller står inför en betydande migrationssituation, liksom unionen, till sitt förfogande EU:s permanenta verktygslåda för migrationsstöd (*verktygslådan*), vilken innehåller åtgärder som kan bidra till att tillgodose medlemsstaternas behov och minska trycket på dem och som föreskrivs i unionens regelverk eller politiska verktyg. För att säkerställa att alla relevanta verktyg används på ett ändamålsenligt sätt för att hantera specifika migrationsutmaningar bör kommissionen ha möjlighet att identifiera de nödvändiga åtgärderna ur verktygslådan, utan att det påverkar relevant unionsrätt i förekommande fall. Medlemsstaterna bör sträva efter att använda komponenterna i verktygslådan tillsammans med den årliga solidaritetspoolen. Användning av åtgärder i verktygslådan bör dock inte vara en förutsättning för att kunna dra nytta av solidaritetsåtgärder.

- (33) Ansvarskompensationer bör införas som en sekundär solidaritetsåtgärd enligt vilken ansvaret för att pröva en ansökan överförs till den bidragande medlemsstaten, beroende på om omfördelningsutfästelserna uppnår vissa tröskelvärden enligt vad som anges i denna förordning. I syfte att skapa tillräcklig förutsägbarhet för de gynnade medlemsstaterna blir det under vissa omständigheter obligatoriskt att tillämpa ansvarskompensationer. Bidrag till solidaritet genom ansvarskompensationer bör räknas som en del av den bidragande medlemsstatens obligatoriska rättvisa andel. Ett system med garantier bör inrättas för att i möjligaste mån undvika incitament till irreguljär migration till unionen och tredjelandsmedborgares och statslösa personers otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna samt stödja välfungerande regler för att fastställa ansvaret för prövningen av ansökningar om internationellt skydd. Om tillämpningen av ansvarskompensationer blir obligatorisk förblir en bidragande medlemsstat – om den har gjort utfästelser om omfördelningar och inte har några ansökningar om internationellt skydd som den gynnade medlemsstaten har fastställts som ansvarig att kompensera för – skyldig att genomföra sin omfördelningsutfästelse.
- (34) Omfördelning bör i första hand tillämpas på personer som ansöker om internationellt skydd, och sårbara personer bör komma i främsta rummet, men tillämpningen bör fortsatt vara flexibel. Med tanke på den frivilliga karaktären bör bidragande medlemsstater och gynnade medlemsstater ha möjlighet att uttrycka sina preferenser när det gäller vilka personer som ska övervägas. Sådana preferenser bör vara rimliga mot bakgrund av de behov som konstaterats och de profiler som finns tillgängliga i den gynnade medlemsstaten, så att det säkerställs att de utfästa omfördelningarna kan genomföras på ett ändamålsenligt sätt.

- (35) På begäran bör unionens organ och byråer på området asyl, gränsförvaltning och migrationshantering kunna ge stöd till medlemsstaterna och kommissionen vid genomförandet av denna förordning genom att tillhandahålla sakkunskap och operativt stöd i enlighet med sina respektive mandat.
- (36) Det gemensamma europeiska asylsystemet har gradvis byggts upp som ett gemensamt skyddsområde på grundval av en fullständig och allomfattande tillämpning av Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967 (*Genèvekonventionen*), vilket säkerställer att ingen skickas tillbaka för att bli utsatt för förföljelse, i enlighet med principen om non-refoulement. Utan att det påverkar ansvarskriterierna i denna förordning betraktas i detta avseende medlemsstaterna, som alla iakttar principen om non-refoulement, som säkra länder för tredjelandsmedborgare.
- (37) Det är lämpligt att en tydlig och genomförbar metod för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd ingår i det gemensamma europeiska asylsystemet enligt vad som fastställdes av Europeiska rådet vid dess särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999. Denna metod bör bygga på objektiva kriterier som är rättvisa för både medlemsstaterna och de berörda personerna. Den bör i synnerhet göra det möjligt att snabbt fastställa ansvarig medlemsstat, för att garantera snabb och effektiv tillgång till rättvisa och effektiva förfarandena för beviljande av internationellt skydd och inte äventyra målet att behandla ansökningar om internationellt skydd snabbt.

- (38) För att avsevärt förbättra förståelsen av de tillämpliga förfarandena bör medlemsstaterna så snart som möjligt tillhandahålla de personer som omfattas av denna förordning, på ett språk som de förstår eller rimligen kan förväntas förstå, all relevant information om tillämpningen av denna förordning, särskilt information om kriterierna för att fastställa ansvarig medlemsstat, respektive förfaranden samt information om deras rättigheter och skyldigheter enligt denna förordning, inbegripet konsekvenserna av bristande efterlevnad. För att säkerställa att barnets bästa bevaras och för att garantera en inkluderande behandling av underåriga i de förfaranden som anges i denna förordning bör medlemsstaterna tillhandahålla underåriga information på ett barnvänligt sätt och med beaktande av deras ålder och mognad. Asylbyrån bör i detta avseende utarbeta gemensamt informationsmaterial och särskild information för ensamkommande barn och utsatta sökande, i nära samarbete med nationella myndigheter.

- (39) Att tillhandahålla information av god kvalitet och rättsligt stöd om vilket förfarande som ska följas för att fastställa ansvarig medlemsstat samt sökandenas rättigheter och skyldigheter i detta förfarande ligger i både medlemsstaternas och sökandenas intresse. För att effektivisera förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat och säkerställa en korrekt tillämpning av ansvarskriterierna enligt denna förordning bör rättslig rådgivning införas som en integrerad del av systemet för att fastställa ansvarig medlemsstat. I detta syfte bör rättslig rådgivning göras tillgänglig för sökandena, på deras begäran, för att ge vägledning och stöd om tillämpningen av kriterierna och mekanismerna för att fastställa ansvarig medlemsstat.

- (40) Denna förordning bör bygga på principerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013¹¹ och samtidigt ta itu med de utmaningar som identifierats och utveckla principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning som en del av den gemensamma ramen, i enlighet med artikel 80 i EUF-fördraget. I detta syfte bör en ny, obligatorisk solidaritetsmekanism göra det möjligt att stärka medlemsstaternas beredskap att hantera migration, klara av situationer där medlemsstaterna står under migrationstryck och underlätta regelmässigt solidaritetsstöd mellan medlemsstaterna. Ett ändamålsenligt genomförande av en sådan solidaritetsmekanism är, tillsammans med ett ändamålsenligt system för att fastställa ansvarig medlemsstat, en central förutsättning för att hela det gemensamma europeiska asylsystemet ska fungera.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

- (41) Denna förordning bör tillämpas på personer som ansöker om subsidiärt skydd och personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, för att säkerställa likabehandling av alla som ansöker om eller har beviljats internationellt skydd och överensstämmelse med unionens gällande asylregelverk, i synnerhet Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...¹²⁺.
- (42) För att säkerställa att tredjelandsmedborgare och statslösa personer som vidarebosatts eller beviljats inresa i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...¹³⁺⁺, eller beviljas internationellt skydd eller humanitär status enligt nationella vidarebosättningsprogram, återtas till den medlemsstat som beviljade inresan eller vidarebosatte dem bör denna förordning tillämpas även på personer som beviljats inresa och som vistas utan tillstånd på en annan medlemsstats territorium.

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... av den ... om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet, om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) och för in den förordningens nummer, datum, titel, EUT-hänvisning och ELI-hänvisning i fotnoten.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... om inrättande av en unionsram för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl och om ändring av förordning (EU) nr 2021/1147 (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 18/24 (2016/0225(COD)) och för in den förordningens nummer, datum, titel, EUT-hänvisning och ELI-hänvisning i fotnoten.

- (43) Av effektivitets- och rättssäkerhetsskäl är det viktigt att denna förordning bygger på principen att ansvaret fastställs endast en gång, såvida inte något av de skäl för upphörande som anges i denna förordning är tillämpligt.
- (44) Direktiv (EU) 2024/...⁺ bör tillämpas på alla förfaranden som involverar sökande enligt denna förordning, om inte annat följer av begränsningarna för tillämpningen av det direktivet.
- (45) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...¹⁴⁺⁺ bör tillämpas utöver och utan att det påverkar tillämpningen av rättssäkerhetsgarantierna enligt den här förordningen, om inte annat följer av begränsningarna för tillämpningen av den förordningen.
- (46) I enlighet med Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter från 1989 och stadgan bör barnets bästa komma i främsta rummet för medlemsstaterna vid tillämpningen av denna förordning. Vid bedömningen av barnets bästa bör medlemsstaterna i synnerhet ta vederbörlig hänsyn till den underårigas välbefinnande och sociala utveckling på kort, medellång och lång sikt, säkerhets- och trygghetshänsyn och den underårigas egna synpunkter i enlighet med hans eller hennes ålder och mognad, inklusive hans eller hennes bakgrund. Dessutom bör särskilda förfarandegarantier fastställas för ensamkommande barn på grund av deras särskilda utsatthet, inbegripet utnämning av en företrädare.

⁺ EUT: För in numret på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... av den ... om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)) och för in den förordningens nummer, datum, titel, EUT-hänvisning och ELI-hänvisning i fotnoten.

- (47) För att säkerställa en effektiv tillämpning av de garantier för underåriga som fastställs i denna förordning bör medlemsstaterna se till att personal vid de behöriga myndigheterna som handlägger framställningar rörande ensamkommande barn får lämplig utbildning, till exempel i enlighet med asylbyråns relevanta riktlinjer, på områden som underårigas rättigheter och individuella behov, tidig identifiering av offer för människohandel eller övergrepp samt bästa praxis för att förhindra att underåriga försvinner.
- (48) I enlighet med den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och stadgan bör respekten för privatlivet och familjelivet komma i främsta rummet för medlemsstaterna vid tillämpningen av denna förordning.
- (49) Utan att det påverkar medlemsstaternas befogenhet i fråga om förvärv av medborgarskap och det faktum att det enligt internationell rätt ankommer på varje medlemsstat att med vederbörligt beaktande av unionsrätten fastställa villkoren för förvärv och förlust av medborgarskap, bör medlemsstaterna vid tillämpning av denna förordning respektera sina internationella skyldigheter gentemot statslösa personer i enlighet med internationella människorättsinstrument, inbegripet i tillämpliga fall konventionen angående statslösa personers rättsliga ställning, vilken antogs i New York den 28 september 1954. När så är lämpligt bör medlemsstaterna sträva efter att identifiera statslösa personer och stärka skyddet av dem och på så sätt göra det möjligt för statslösa personer att komma i åtnjutande av centrala grundläggande rättigheter och minska risken för diskriminering eller ojämlik behandling.

- (50) För att förhindra att personer som utgör en säkerhetsrisk överförs mellan medlemsstaterna är det nödvändigt att säkerställa att den medlemsstat där en ansökan först registreras inte tillämpar ansvarskriterierna eller att den gynnade medlemsstaten inte tillämpar omfördelningsförfarandet om det finns rimliga skäl att anse att den berörda personen utgör ett hot mot den inre säkerheten.
- (51) För att säkerställa att ansökningar om internationellt skydd från medlemmar i samma familj prövas grundligt av en och samma medlemsstat, att de beslut som fattas i dessa ärenden blir enhetliga och att familjemedlemmar inte skiljs åt bör det vara möjligt att genomföra förfarandena för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva dessa ansökningar tillsammans.
- (52) Definitionen av familjemedlem bör återspegla dagens migrationsverklighet, där sökande ofta anländer till medlemsstaternas territorium efter en lång tids transitering. Definitionen bör därmed även ta hänsyn till familjebildningar som uppkommit utanför ursprungslandet, men före ankomsten till medlemsstaternas territorium.

- (53) För att säkerställa full respekt för principen om familjesammanhållning och av hänsyn till barnets bästa bör förekomsten av ett beroendeförhållande mellan en sökande och dennes barn, syskon eller förälder på grund av sökandens graviditet eller moderskap, hälsotillstånd eller höga ålder vara ett bindande ansvarskriterium. Om sökanden är ett ensamkommande barn bör även närvaron på en annan medlemsstats territorium av en familjemedlem, ett syskon eller en släkting som kan ta hand om honom eller henne göras till ett bindande ansvarskriterium. För att, i avsaknad av en sådan familjemedlem, ett sådant syskon eller en sådan släkting, avskräcka från otillåtna förflyttningar av ensamkommande barn som inte är för barnets bästa, bör ansvarig medlemsstat vara den medlemsstat där det ensamkommande barnets ansökan om internationellt skydd först registrerades, om det är för barnets bästa. Om det ensamkommande barnet har ansökt om internationellt skydd i flera medlemsstater och en medlemsstat anser att det inte är för barnets bästa att det överförs till den ansvariga medlemsstaten på grundval av en individuell bedömning, bör den medlemsstaten bli ansvarig för att pröva den nya ansökan.

- (54) Reglerna om bevis bör möjliggöra en snabbare familjeåterförening än enligt förordning (EU) nr 604/2013. Det är därför nödvändigt att klargöra att formella bevis, såsom styrkande handlingar i original och dna-tester, inte bör vara nödvändiga när det finns indicier som är sammanhängande, kontrollerbara och tillräckligt detaljerade för att fastställa ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd. Medlemsstaternas myndigheter bör beakta all tillgänglig information, såsom fotografier, bevis på kontakter och vittnesutsagor, för att göra en rättvisande bedömning av relationen. För att underlätta tidig identifiering av eventuella ärenden som inbegriper familjemedlemmar bör sökanden erhålla en mall utarbetad av asylbyrån. Om möjligt bör sökanden fylla i mallen före den personliga intervjun. Med hänsyn till vikten av familjeband inom rangordningen av ansvarskriterierna bör alla ärenden som inbegriper familjemedlemmar prioriteras under de relevanta förfaranden som anges i denna förordning.
- (55) Om en sökande har ett examensbevis eller en annan kvalifikation bör den medlemsstat där examensbeviset utfärdades vara ansvarig för prövningen av ansökan, förutsatt att ansökan registreras mindre än sex år efter det att examensbeviset eller kvalifikationen utfärdades, vilket skulle säkerställa en snabb prövning av ansökan i den medlemsstat till vilken sökanden har meningsfulla kopplingar på grundval av ett sådant examensbevis.

- (56) Med tanke på att en medlemsstat bör förbli ansvarig för en person som har kommit in på dess territorium på ett irreguljärt sätt är det också nödvändigt föreskriva om de situationer där en person kommer in på territoriet efter en sök- och räddningsinsats. Ett undantag från ansvarskriteriet bör fastställas för situationer där en medlemsstat har omfördelat personer som har passerat en annan medlemsstats yttre gräns på ett irreguljärt sätt eller efter en sök- och räddningsinsats. I en sådan situation bör omfördelningsmedlemsstaten vara ansvarig om personen ansöker om internationellt skydd.
- (57) En medlemsstat bör ha frihet att frångå ansvarskriterierna, särskilt om det föreligger humanitära, sociala, kulturella och ömmande skäl, för att sammanföra familjemedlemmar, släktingar eller andra närstående och pröva en ansökan om internationellt skydd som registrerats i den medlemsstaten eller en annan medlemsstat, även om den inte skulle vara ansvarig för en sådan prövning enligt kriterierna i denna förordning.

- (58) För att säkerställa att de förfaranden som fastställs i denna förordning iakttas och undanröja hindren för en effektiv tillämpning av förordningen, i synnerhet för att undvika att tredjelandsmedborgare och statslösa personer avviker eller på ett otillåtet sätt förflyttar sig mellan medlemsstaterna, är det nödvändigt att fastställa tydliga skyldigheter för sökanden inom ramen för förfarandet, vilka han eller hon i god tid bör underrättas om i vederbörlig ordning. Bristande efterlevnad av sådana skyldigheter bör leda till lämpliga och proportionella förfarandemässiga konsekvenser för sökanden och hans eller hennes mottagningsvillkor. Medlemsstaterna bör ta hänsyn till sökandens individuella omständigheter vid bedömningen av om han eller hon fullgör sina skyldigheter och samarbetar med de behöriga myndigheterna, i enlighet med bestämmelserna i denna förordning. I enlighet med stadgan bör den medlemsstat där sökanden befinner sig under alla omständigheter ombesörja sökandens omedelbara materiella behov.

- (59) För att begränsa möjligheten att sökandenas beteende skulle kunna leda till att ansvaret upphör eller övergår på en annan medlemsstat, bör de tidsfrister som leder till att ansvaret upphör eller övergår om den berörda personen lämnar medlemsstaternas territorium under prövningen av ansökan eller avviker för att undvika att överföras till den ansvariga medlemsstaten förlängas. Dessutom bör ansvaret inte övergå när den meddelande medlemsstaten inte har iakttagit tidsfristen för att skicka en avisering om återtagande, för att avskräcka från kringgående av reglerna och obstruktion av förfarandet. I situationer där en person har rest in i en medlemsstat på ett irreguljärt sätt utan att ansöka om asyl bör man förlänga den period efter vilken den medlemsstatens ansvar upphör och en annan medlemsstat i vilken personen senare ansöker om asyl blir ansvarig, för att ge människor ytterligare incitament att följa reglerna och ansöka i den medlemsstat där de först reser in och därmed begränsa tredjelandsmedborgares och statslösa personers otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna och öka det gemensamma europeiska asylsystemets övergripande effektivitet.

- (60) En personlig intervju med sökanden bör hållas för att göra det lättare att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd, såvida inte sökanden har avvikit eller har uteblivit från intervjun utan giltiga skäl eller den information sökanden lämnat räcker för att fastställa ansvarig medlemsstat. För att säkerställa att all relevant information inhämtas från sökanden för att korrekt fastställa ansvarig medlemsstat bör en medlemsstat som avstår från att genomföra intervjun ge sökanden möjlighet att lägga fram all ytterligare information, inbegripet vederbörligen motiverade skäl för myndigheten att beakta behovet av en personlig intervju. Så snart ansökan om internationellt skydd har registrerats bör sökanden i synnerhet underrättas om tillämpningen av denna förordning, om att objektiva kriterier ligger till grund för bedömningen av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökan om internationellt skydd, om sina rättigheter och skyldigheter enligt denna förordning och om konsekvenserna av att inte följa dessa skyldigheter.
- (61) För att den personliga intervjun i så stor utsträckning som möjligt ska göra det lättare att fastställa ansvarig medlemsstat på ett snabbt och effektivt sätt, bör den personal som intervjuar sökanden ha fått tillräcklig utbildning, inbegripet allmänna kunskaper om problem som skulle kunna inverka negativt på sökandens förmåga att bli intervjuad, såsom tecken på att sökanden kan ha utsatts för tortyr eller människohandel.

- (62) För att garantera ett effektivt skydd av sökandenas grundläggande rättigheter till respekt för privatlivet och familjelivet, barnets rättigheter och skyddet mot omänsklig och förnedrande behandling på grund av en överföring, bör sökandena ha rätt till ett effektivt rättsmedel, begränsat till dessa rättigheter, i enlighet med i synnerhet artikel 47 i stadgan och relevant rättspraxis från Europeiska unionens domstol.
- (63) För att underlätta en smidig tillämpning av denna förordning bör medlemsstaterna i samtliga fall ange ansvarig medlemsstat i Eurodac efter att ha slutfört förfarandena för att fastställa ansvarig medlemsstat, inklusive i fall då ansvaret är en följd av att tidsfristerna för att skicka eller besvara framställningar om övertagande eller verkställa en överföring inte har iakttagits, liksom i fall där den medlemsstat där den första ansökan gjordes blir ansvarig eller det är omöjligt att verkställa överföringen till den medlemsstat som är primärt ansvarig på grund av en verklig risk för att sökanden kommer att utsättas för omänsklig eller förnedrande behandling i den mening som avses i artikel 4 i stadgan som ett resultat av överföringen till den medlemsstaten och en annan medlemsstat därefter fastställs som ansvarig.
- (64) För att säkerställa ett snabbt fastställande av ansvarig medlemsstat bör tidsfristerna för att göra och besvara framställningar om övertagande, skicka aviseringar om återtagande samt lämna in och fatta beslut om överklaganden harmoniseras och förkortas, utan att det påverkar sökandenas grundläggande rättigheter.

- (65) Förvar av sökande bör följa den grundläggande principen att en person inte bör hållas i förvar enbart av det skälet att han eller hon ansöker om internationellt skydd. Förvar bör pågå så kort tid som möjligt och följa nödvändighets- och proportionalitetsprinciperna, och således tillåtas endast som en sista utväg. Förvar av sökande måste i synnerhet ske i enlighet med artikel 31 i Genèvekonventionen. De förfaranden som föreskrivs i denna förordning med avseende på personer som hålls i förvar bör, som en fråga av största vikt, tillämpas inom kortast möjliga tidsfrister. När det gäller de allmänna garantier som reglerar förvar samt villkoren för förvar bör medlemsstaterna i förekommande fall tillämpa bestämmelserna i direktiv (EU) 2024/...⁺ också på personer som hålls i förvar på grundval av denna förordning. Underåriga bör som regel inte hållas i förvar, och ansträngningar bör göras för att placera dem i boenden särskilt anpassade för underåriga. I undantagsfall skulle underåriga, som en sista utväg sedan det har konstaterats att andra, mindre ingripande alternativa åtgärder inte kan tillämpas verkningsfullt, och efter att förvar har bedömts vara barnets bästa, kunna tas i förvar under de omständigheter som föreskrivs i direktiv (EU) 2024/...⁺

⁺ EUT: För in numret på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (66) Brister i eller sammanbrott av asylsystemen, som ett förhöjt tryck på systemen ofta kan förvärra eller bidra till, skulle kunna äventyra funktionen för det system som inrättas genom denna förordning, vilket skulle kunna medföra en risk för kränkning av sökandes rättigheter enligt unionens asylregelverk och stadgan samt andra internationella mänskliga rättigheter och flyktingars rättigheter.
- (67) Lojalt samarbete mellan medlemsstaterna är avgörande för att det gemensamma europeiska asylsystemet ska fungera väl. Ett sådant samarbete innebär en korrekt tillämpning av bland annat de förfaranderegler som fastställs i denna förordning, däribland ett införande och genomförande av alla lämpliga praktiska arrangemang som krävs för att se till att överföringar faktiskt genomförs.
- (68) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003¹⁵ får överföringar till den medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd verkställas på frivillig grund, i form av kontrollerad avresa eller med eskort. Medlemsstaterna bör främja frivillig överföring genom att ge den berörda personen tillräcklig information och bör säkerställa att kontrollerade avresor och överföringar med eskort genomförs på ett humant sätt, i full överensstämmelse med grundläggande rättigheter och mänsklig värdighet samt med hänsyn till barnets bästa och med största möjliga beaktande av utvecklingen när det gäller relevant rättspraxis, i synnerhet beträffande överföringar av humanitära skäl.

¹⁵ Kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 av den 2 september 2003 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 343/2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat (EUT L 222, 5.9.2003, s. 3).

- (69) Förutsatt att det är nödvändigt för prövningen av en ansökan om internationellt skydd bör medlemsstaterna kunna utbyta specifik information som är relevant för detta ändamål utan samtycke från sökanden, om sådan information är nödvändig för att de behöriga myndigheterna i den ansvariga medlemsstaten ska kunna fullgöra sina skyldigheter, i synnerhet de som följer av förordning (EU) 2024/...⁺.
- (70) För att säkerställa ett tydligt och effektivt omfördelningsförfarande bör särskilda regler fastställas för gynnade bidragande medlemsstater. Om ansvaret inte fastställs före omfördelningen bör omfördelningsmedlemsstaten bli ansvarig, utom i de fall där de familjerelaterade kriterierna är tillämpliga. De regler och skyddsåtgärder avseende överföringar vilka fastställs i denna förordning bör även när så är relevant tillämpas på överföringar i omfördelningssyfte. Sådana regler bör säkerställa att familjesammanhållning bevaras och att personer som kan utgöra ett hot mot den inre säkerheten inte omfördelas.
- (71) När medlemsstater genomför omfördelning som ett solidaritetsbidrag bör ett lämpligt och proportionellt ekonomiskt stöd tillhandahållas från unionens budget. För att uppmuntra medlemsstaterna att prioritera omfördelning av ensamkommande barn bör ett högre incitamentsbidrag tillhandahållas med avseende på ensamkommande barn.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

- (72) Det bör vara möjligt att mobilisera medlen från Asyl-, migrations- och integrationsfonden, som inrättades genom förordning (EU) 2021/1147, och andra relevanta unionsfonder (*fonderna*), för att ge stöd till medlemsstaternas insatser för att tillämpa den här förordningen, i enlighet med reglerna för användningen av fonderna och utan att det påverkar andra prioriteringar som stöds av fonderna. I detta sammanhang bör medlemsstaterna kunna utnyttja anslagen inom ramen för sina respektive program, inklusive de belopp som görs tillgängliga efter halvtidsöversynen. Det bör vara möjligt att göra ytterligare stöd inom ramen för tematiska delar tillgängligt, i synnerhet för de medlemsstater som kan behöva öka sin kapacitet vid de yttre gränserna eller som står under särskilt tryck eller har specifika behov i fråga om sina asyl- och mottagningssystem och sina yttre gränser.
- (73) Förordning (EU) 2021/1147 bör ändras för att garantera ett fullständigt bidrag från unionens budget till de totala stödberättigande utgifterna för solidaritetsåtgärder och för att införa specifika rapporteringskrav i fråga om dessa åtgärder, som en del av de befintliga rapporteringsskyldigheterna för genomförandet av fonderna.
- (74) Vid fastställandet av perioden för stödberättigande för utgifter för solidaritetsåtgärder bör behovet att genomföra solidaritetsåtgärder i tid beaktas. På grund av den solidaritetsrelaterade naturen av de finansiella överföringarna enligt denna förordning bör sådana överföringar dessutom användas fullt ut för att finansiera solidaritetsåtgärder.

- (75) Tillämpningen av denna förordning kan underlättas och dess effektivitet ökas genom bilaterala överenskommelser mellan medlemsstaterna för att förbättra kommunikationen mellan behöriga myndigheter, förkorta tidsfristerna för förfaranden eller förenkla handläggningen av framställningar om övertagande eller aviseringar om återtagande, eller genom att fastställa formerna för överföringar samt för att verkställa dem effektivare.
- (76) Kontinuitet bör säkerställas mellan systemet för att fastställa ansvarig medlemsstat enligt förordning (EU) nr 604/2013 och det system som inrättas genom den här förordningen. På samma sätt bör överensstämmelse säkerställas mellan denna förordning och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...¹⁶⁺.
- (77) Ett eller flera nätverk av behöriga myndigheter i medlemsstaterna bör inrättas och främjas av asylbyrån för att förbättra det praktiska samarbetet och informationsutbytet i alla frågor som rör tillämpningen av denna förordning, däribland utarbetandet av praktiska verktyg och riktlinjer. Dessa nätverk bör försöka ha regelbundna möten för att skapa förtroende och en gemensam förståelse av utmaningarna i samband med genomförandet av denna förordning i medlemsstaterna.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... av den ... om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2024/... och (EU) 2024/... och rådets direktiv 2001/55/EG för identifiering av tredjelandsmedborgare och statslösa personer som vistas olagligt, och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/818 samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) och för in den förordningens nummer, datum, titel, EUT-hänvisning och ELI-hänvisning i fotnoten.

- (78) Användningen av Eurodacsystemet, som inrättades genom förordning (EU) 2024/...⁺, bör underlätta tillämpningen av den här förordningen.
- (79) Användningen av informationssystemet för viseringar (VIS), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008¹⁷, i synnerhet genomförandet av artiklarna 21 och 22 i den förordningen, bör underlätta tillämpningen av den här förordningen.
- (80) I fråga om behandlingen av personer som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning är medlemsstaterna bundna av sina skyldigheter enligt internationella rättsliga instrument, inklusive relevant rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

- (81) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹⁸ är tillämplig på den behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning. Medlemsstaterna bör vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa och kunna styrka att behandlingen utförs i enlighet med den förordningen och de bestämmelser i den här förordningen som preciserar dess krav. Åtgärderna bör i synnerhet säkerställa säkerheten för personuppgifter som behandlas enligt denna förordning, särskilt för att förhindra olaglig eller obehörig åtkomst, eller röjande, ändring eller förlust av personuppgifter som behandlas. Varje medlemsstats behöriga tillsynsmyndighet eller tillsynsmyndigheter bör övervaka lagligheten i de berörda myndigheternas behandling av personuppgifter, däribland översändandet till de myndigheter som är behöriga att utföra säkerhetskontroller. I synnerhet bör de registrerade utan oskäligt dröjsmål underrättas när en personuppgiftsincident sannolikt innebär en stor risk för deras fri- och rättigheter enligt förordning (EU) 2016/679.
- (82) Medlemsstaterna och unionens organ och byråer bör vid genomförandet av denna förordning vidta alla proportionella och nödvändiga åtgärder för att säkerställa att personuppgifter lagras på ett säkert sätt.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (83) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas vissa genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁹, med undantag för kommissionens genomförandebeslut om fastställande av om en medlemsstat är utsatt för migrationstryck, riskerar att utsättas för migrationstryck eller står inför en betydande migrationssituation.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (84) I syfte att föreskriva kompletterande bestämmelser bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på identifiering av familjemedlemmar, syskon eller släktingar till ett ensamkommande barn, kriterierna för att fastställa förekomsten av erkända familjeband med avseende på ensamkommande barn, kriterierna för att bedöma en släktings förmåga att ta hand om det ensamkommande barnet, inklusive i de fall där det ensamkommande barnet har familjemedlemmar, syskon eller släktingar i fler än en medlemsstat, de faktorer som ska beaktas för att bedöma beroendeförhållandet som ska beaktas för att bedöma beroendeförhållandet, kriterierna för att fastställa förekomsten av erkända familjeband med avseende på personer i beroendeställning, kriterierna för att bedöma den berörda personens förmåga att ta hand om personen i beroendeställning samt de omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av en oförmåga att resa under en betydande tid, med full respekt för barnets bästa i enlighet med denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning²⁰. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

²⁰ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (85) Flera materiella ändringar ska göras i förordning (EU) nr 604/2013. Den förordningen bör av tydlighetsskäl upphävas.
- (86) En effektiv övervakning av genomförandet av denna förordning förutsätter att den utvärderas regelbundet.
- (87) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som garanteras i unionsrätten och internationell rätt, inbegripet i stadgan. Förordningen syftar särskilt till att säkerställa full respekt för den rätt till asyl som garanteras i artikel 18 i stadgan och för de rättigheter som erkänns i artiklarna 1, 4, 7, 24 och 47 i stadgan. Medlemsstaterna bör därför tillämpa denna förordning i enlighet med detta, med fullt iakttagande av dessa grundläggande rättigheter.
- (88) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att ange kriterier och mekanismer för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har registrerat i en medlemsstat och att inrätta en solidaritetsmekanism för att hjälpa medlemsstaterna att hantera situationer med migrationstryck, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av omfattningen och verkningarna, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (89) För att säkerställa ett konsekvent genomförande av denna förordning vid tidpunkten för dess tillämpning bör genomförandeplaner på unionsnivå och nationell nivå vilka identifierar brister och operativa åtgärder för varje medlemsstat utarbetas och genomföras.
- (90) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom delarna III, V och VII i denna förordning utgör ändringar i den mening som avses i artikel 3 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredjeland har gett in i Danmark eller någon annan medlemsstat i Europeiska unionen, och om Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen²¹, ska Danmark meddela kommissionen sitt beslut om huruvida landet har för avsikt att genomföra ändringarna eller inte vid tidpunkten för antagandet av ändringarna eller inom 30 dagar därefter.
- (91) I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.

²¹ EUT L 66, 8.3.2006, s. 38.

- (92) När det gäller Island och Norge utgör delarna III, V och VII av denna förordning ny lagstiftning på ett område som omfattas av innehållet i bilagan till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Island och Konungariket Norge om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som skall ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Island eller Norge²².
- (93) När det gäller Schweiz utgör delarna III, V och VII av denna förordning akter eller åtgärder som ändrar eller kompletterar bestämmelserna i artikel 1 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz²³.
- (94) När det gäller Liechtenstein utgör delarna III, V och VII i denna förordning akter eller åtgärder som ändrar eller kompletterar bestämmelserna i artikel 1 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz, vilken hänvisas till i artikel 3 i protokollet mellan Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz²⁴.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

²² EGT L 93, 3.4.2001, s. 40.

²³ EUT L 53, 27.2.2008, s. 5.

²⁴ EUT L 160, 18.6.2011, s. 39.

DEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I enlighet med principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, enligt artikel 80 EUF-fördraget, och med målet att stärka det ömsesidiga förtroendet syftar denna förordning till att

- a) fastställa en gemensam ram för hantering av asyl och migration i unionen, och för det gemensamma europeiska asylsystemets funktion,
- b) inrätta en solidaritetsmekanism,
- c) ange kriterier och mekanismer för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *tredjelandsmedborgare*: en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget och som inte heller är en person som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten enligt definitionen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399²⁵.
2. *statslös person*: en person som inte anses som medborgare av någon stat enligt tillämpningen av dess lagstiftning.
3. *ansökan om internationellt skydd eller ansökan*: en begäran om skydd från en tredjelandsmedborgare eller en statslös person till en medlemsstat som kan förstås som en begäran om flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande.
4. *sökande*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som har gjort en ansökan om internationellt skydd om vilken ett slutligt beslut ännu inte har fattats.

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

5. *prövning av en ansökan om internationellt skydd*: prövning av om en ansökan om internationellt skydd kan tas upp till prövning eller prövning i sak av en sådan ansökan i enlighet med förordningarna (EU) 2024/...⁺ och (EU) 2024/...⁺⁺; med undantag för förfaranden för att fastställa ansvarig medlemsstat i enlighet med denna förordning.
6. *återkallande av en ansökan om internationellt skydd*: antingen explicit eller implicit återkallande av en ansökan om internationellt skydd i enlighet med förordning (EU) 2024/...⁺⁺
7. *person som beviljats internationellt skydd*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som har beviljats internationellt skydd enligt definitionen i artikel 3.4 i förordning (EU) 2024/...⁺⁺
8. *familjemedlem*: följande familjemedlemmar till den sökande, om dessa befinner sig på en medlemsstats territorium och under förutsättning att familjen existerade innan sökanden eller familjemedlemmen anlände till medlemsstaternas territorium:
- a) Sökandens make eller maka eller sökandens ogifta partner i ett varaktigt förhållande, om lag eller praxis i den berörda medlemsstaten behandlar ogifta par som jämställda med gifta par i sin nationella rätt avseende tredjelandsmedborgare.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

⁺⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- b) Ett underårigt barn till sådana par som avses i led a eller till sökanden, förutsatt att det barnet är ogift och oavsett om det barnet är fött inom eller utom äktenskapet eller adopterat enligt nationell rätt.
 - c) Om sökanden är underårig och ogift, fadern, modern eller en annan vuxen som ansvarar för sökanden enligt lag eller praxis i den medlemsstat där den vuxna befinner sig.
 - d) Om den person som beviljats internationellt skydd är underårig och ogift, fadern, modern eller en annan vuxen som ansvarar för den personen enligt lag eller praxis i den medlemsstat där den person som beviljats internationellt skydd befinner sig.
9. *släkting*: sökandens vuxna faster, moster, farbror, morbror eller mor- eller farförälder som befinner sig på en medlemsstats territorium, oavsett om sökanden är född inom eller utom äktenskapet eller adopterad enligt nationell rätt.
10. *underårig*: en tredjelandsmedborgare eller statslös person under 18 år.
11. *ensamkommande barn*: en underårig som anländer till medlemsstaternas territorium utan en medföljande vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för honom eller henne, så länge den underåriga inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen, inbegripet en underårig som lämnas utan medföljande vuxen efter att han eller hon rest in på medlemsstaternas territorium.

12. *företrädare*: en person eller organisation som av behöriga organ utsetts att bistå och företräda ett ensamkommande barn i förfaranden som föreskrivs i denna förordning för att tillgodose barnets bästa och vid behov företräda barnet rättsligt.
13. *uppehållshandling*: ett tillstånd som utfärdas av myndigheterna i en medlemsstat och som berättigar en tredjelandsmedborgare eller en statslös person att vistas på dess territorium, inklusive de handlingar som styrker rätten att vistas på territoriet inom ramen för tillfälligt skydd eller i väntan på att den situation som förhindrar att ett avlägsnandebeslut verkställs ska upphöra, med undantag för viseringar och tillstånd för vistelse som utfärdas under den tid som krävs för att fastställa ansvarig medlemsstat enligt denna förordning eller under prövningen av en ansökan om internationellt skydd eller en ansökan om uppehållstillstånd.
14. *visering*: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för transitering genom eller inresa för en planerad vistelse i den medlemsstaten eller flera medlemsstater, inbegripet
- a) ett tillstånd eller beslut som utfärdas i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt och som krävs för inresa för en planerad vistelse i den medlemsstaten på mer än 90 dagar,
 - b) ett tillstånd eller beslut som utfärdas i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt och som krävs för inresa för transitering genom eller en planerad vistelse i den medlemsstaten som inte varar längre än 90 dagar under en 180-dagarsperiod,
 - c) ett tillstånd eller beslut som är giltigt för transitering genom de internationella transitområdena på en eller flera av medlemsstaternas flygplatser.

15. *examensbevis eller kvalifikation*: ett examensbevis eller en kvalifikation som erhålls och styrks i en medlemsstat efter minst ett läsår av studier på en medlemsstats territorium inom ett erkänt statligt eller regionalt utbildnings- eller yrkesutbildningsprogram som motsvarar minst nivå 2 i den internationella standarden för utbildningsklassificering och som anordnas av en utbildningsanstalt enligt den medlemsstatens lagar och andra författningar, med undantag för utbildning online och andra former av distansundervisning.
16. *utbildningsanstalt*: en offentlig eller privat utbildnings- eller yrkesutbildningsanstalt som är etablerad i och erkänd av en medlemsstat i enlighet med dess nationella rätt eller administrativ praxis på grundval av transparenta kriterier.
17. *avvikande*: handling genom vilken en berörd person inte förblir tillgänglig för de behöriga administrativa eller rättsliga myndigheterna, till exempel genom att
- a) lämna en medlemsstats territorium utan tillstånd från de behöriga myndigheterna av skäl som inte ligger utanför personens kontroll,
 - b) inte anmäla frånvaro från en viss förläggning eller från anvisat vistelseområde om en medlemsstat kräver en sådan anmälan, eller
 - c) inte infinna sig hos de behöriga myndigheterna om myndigheterna i fråga kräver detta.

18. *risk för avvikande*: förekomsten av specifika skäl och omständigheter i ett enskilt fall, grundade på objektiva kriterier fastställda i nationell rätt, vilka ger anledning att anta att en berörd person som är föremål för förfaranden som fastställs i denna förordning kan komma att avvika.
19. *gynnad medlemsstat*: en medlemsstat som gynnas av solidaritetsbidrag enligt del IV i denna förordning.
20. *bidragande medlemsstat*: en medlemsstat som lämnar eller är skyldig att lämna solidaritetsbidrag till en gynnad medlemsstat enligt del IV i denna förordning.
21. *överföring*: genomförande av ett beslut som fattats enligt artikel 42.
22. *omfördelning*: överföring av en sökande eller en person som beviljats internationellt skydd från en gynnad medlemsstats territorium till en bidragande medlemsstats territorium.
23. *sök- och räddningsinsatser*: sök- och räddningsinsatser i den mening som avses i 1979 års internationella sjöräddningskonvention, som antogs i Hamburg den 27 april 1979.

24. *migrationstryck*: en situation som uppstår till följd av att tredjelandsmedborgare eller statslösa personer anländer landvägen, sjövägen eller luftvägen, eller lämnar in ansökningar, i en sådan omfattning att det ger upphov till oproportionerliga skyldigheter för en medlemsstat, med beaktande av den övergripande situationen i unionen, även för ett väl förberett asyl-, mottagnings- och migrationssystem, och kräver omedelbara åtgärder, i synnerhet solidaritetsbidrag enligt del IV i denna förordning; med beaktande av särdragen för en medlemsstats geografiska läge omfattar migrationstryck situationer med ett stort antal anländande tredjelandsmedborgare eller statslösa personer eller med en risk för sådana ankomster även när sådana ankomster beror på återkommande landsättningar efter sök- och räddningsinsatser eller på tredjelandsmedborgares eller statslösa personers otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna.
25. *betydande migrationssituation*: en situation som skiljer sig från migrationstryck och där den kumulativa effekten av tredjelandsmedborgares eller statslösa personers aktuella och tidigare årliga ankomster leder till att ett väl förberett asyl-, mottagnings- och migrationssystem når gränsen för sin kapacitet.

26. *mottagningsvillkor*: mottagningsvillkor enligt definitionen i artikel 2.6 i direktiv (EU) 2024/...⁺.
27. *person som beviljats inresa*: en person vars inresa och vistelse har godtagits av en medlemsstat enligt förordning (EU) 2024/...⁺⁺ eller enligt ett nationellt vidarebosättningsprogram utanför ramen för den förordningen.
28. *EU-solidaritetssamordnare*: den person som utses av kommissionen och ges mandat enligt artikel 15 i denna förordning.

+ EUT: För in numret på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

++ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 18/24 (2016/0225(COD)).

DEL II

GEMENSAM RAM FÖR ASYL- OCH MIGRATIONSHANTERING

Kapitel I

Den övergripande strategin

Artikel 3

Övergripande strategi för asyl- och migrationshantering

1. De gemensamma åtgärder som unionen och medlemsstaterna vidtar på området asyl- och migrationshantering, inom ramen för sina respektive befogenheter, ska bygga på principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning enligt artikel 80 i EUF-fördraget på grundval av en övergripande strategi, vägledas av principen om integrerad politikutformning, i överensstämmelse med internationell rätt och unionsrätten, inbegripet grundläggande rättigheter.

Med det övergripande syftet att effektivt hantera asyl och migration inom ramen för tillämplig unionsrätt, ska målen för dessa åtgärder vara

- a) att säkerställa konsekvens i politiken för asyl- och migrationshantering vid hanteringen av migrationsströmmar till unionen, och

- b) att hantera relevanta migrationsrutter och otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna.

2. Kommissionen, rådet och medlemsstaterna ska säkerställa ett konsekvent genomförande av politiken för asyl- och migrationshantering, i fråga om både de interna och de externa komponenterna i denna politik, i samråd med de institutioner, organ och byråer som ansvarar för den externa politiken.

Artikel 4

Interna komponenter i den övergripande strategin

För att uppnå de mål som anges i artikel 3 i denna förordning ska de interna komponenterna i den övergripande strategin bestå av följande delar:

- a) Nära samarbete och ömsesidigt partnerskap mellan unionens institutioner, organ och byråer, medlemsstaterna och internationella organisationer.
- b) Effektiv förvaltning av medlemsstaternas yttre gränser, på grundval av den europeiska integrerade gränsförvaltningen enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896²⁶.

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1).

- c) Full respekt för de skyldigheter som fastställs i internationell rätt och unionsrätt när det gäller personer som räddas till sjöss.
- d) Snabb och effektiv tillgång till rättvisa och effektiva förfaranden för internationellt skydd på medlemsstaternas territorium, inbegripet vid medlemsstaternas yttre gränser, på deras territorialvatten och i deras transitområden, och erkännande av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som flyktingar eller som personer som beviljats subsidiärt skydd, i enlighet med förordning (EU) 2024/...⁺ och förordning (EU) 2024/...⁺⁺.
- e) Fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd.
- f) Effektiva åtgärder för att minska incitamenten till, och förhindra, tredjelandsmedborgares och statslösa personers otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna.
- g) Sökandes tillgång till adekvata mottagningsvillkor i enlighet med direktiv (EU) 2024/...⁺⁺⁺.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

⁺⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

⁺⁺⁺ EUT: För in numret på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- h) Effektiv hantering av återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG²⁷.
- i) Effektiva åtgärder för att ge incitament och stöd till integration av personer som beviljats internationellt skydd i medlemsstaterna.
- j) Åtgärder som syftar till att bekämpa exploatering och minska förekomsten av olaglig anställning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG²⁸.
- k) I tillämpliga fall, utstationering och användning av de operativa verktyg som inrättats på unionsnivå, inbegripet Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska unionens asylbyrå (*asylbyrå*), och de informationssystem på unionsnivå som drivs av Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-Lisa).

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (EUT L 168, 30.6.2009, s. 24).

Artikel 5

Externa komponenter i den övergripande strategin

För att uppnå de mål som anges i artikel 3 ska unionen och medlemsstaterna, inom ramen för sina respektive befogenheter, främja och bygga skräddarsydda och ömsesidigt fördelaktiga partnerskap, i full överensstämmelse med internationell rätt och unionsrätten och på grundval av full respekt för de mänskliga rättigheterna, och främja ett nära samarbete med relevanta tredjeländer på bilateral, regional, multilateral och internationell nivå, bland annat för att

- a) främja laglig migration och lagliga vägar för tredjelandsmedborgare i behov av internationellt skydd och för personer som på annat sätt beviljats inresa för att vistas lagligt i medlemsstaterna,
- b) stödja partner som tar emot ett stort antal migranter och flyktingar i behov av skydd och stärka deras operativa kapacitet inom migrations- och asylhantering samt gränsförvaltning med full respekt för de mänskliga rättigheterna,
- c) förebygga irreguljär migration och bekämpa smuggling av migranter och människohandel, bland annat minska den utsatthet som detta ger upphov till, samtidigt som rätten att ansöka om internationellt skydd säkerställs,
- d) angripa de bakomliggande orsakerna till och drivkrafterna bakom irreguljär migration och tvångsförflyttningar,

- e) bidra till effektivare återvändanden, återtaganden och återanpassningar,
- f) säkerställa ett fullständigt genomförande av den gemensamma viseringspolitiken.

Artikel 6

Principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning

1. När unionen och medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning ska de iaktta principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning enligt artikel 80 i EUF-fördraget och beakta det gemensamma intresset av att unionens politik för asyl- och migrationshantering fungerar effektivt.
2. När medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning ska de ha ett nära samarbete och
 - a) inrätta och upprätthålla nationella asyl- och migrationshanteringssystem som ger effektiv tillgång till internationella skyddsförfaranden, bevilja internationellt skydd till sökande som behöver det och säkerställa ett effektivt och värdigt återvändande för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet, i enlighet med direktiv 2008/115/EG, samt tillhandahålla och investera i ett adekvat mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd, i enlighet med direktiv (EU) 2024/...⁺,

⁺ EUT: För in numret på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) och för in det direktivets nummer, datum, titel, EUT-hänvisning och ELI-hänvisning i fotnoten.

- b) säkerställa tilldelning av nödvändiga resurser och tillräckligt med kompetent personal och, när medlemsstaterna anser att så är nödvändigt eller om tillämpligt, begära stöd från unionens relevanta organ och byråer för detta ändamål,
- c) vidta alla åtgärder som är nödvändiga och proportionella, i full överensstämmelse med grundläggande rättigheter, för att förhindra och minska den irreguljära migrationen till medlemsstaternas territorier, även för att förebygga och bekämpa smuggling av migranter och människohandel och skydda rättigheterna för migranter som smugglats och personer som utsatts för människohandel,
- d) korrekt och skyndsamt tillämpa reglerna om fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd och vid behov verkställa överföringen till den ansvariga medlemsstaten enligt del III kapitlen I–VI och del IV kapitel I,
- e) ge övriga medlemsstater effektivt stöd i form av solidaritetsbidrag på grundval av de behov som anges i del II eller del IV,
- f) vidta effektiva åtgärder för att minska incitamenten till och förhindra tredjelandsmedborgares och statslösa personers otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna.

3. För att hjälpa medlemsstaterna att fullgöra sina skyldigheter ska EU:s permanenta verktygslåda för migrationsstöd åtminstone inbegripa följande:
- a) Operativt och tekniskt stöd från berörda unionsorgan och unionsbyråer i enlighet med deras mandat, framför allt asylbyrån i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2303²⁹, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i enlighet med förordning (EU) 2019/1896 och Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794³⁰.
 - b) Stöd som tillhandahålls från unionsfonderna för genomförandet av den gemensamma ram som fastställs i denna del i enlighet med förordning (EU) 2021/1147 och, när så är lämpligt, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1148³¹.

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2303 av den 15 december 2021 om Europeiska unionens asylbyrå och om upphävande av förordning (EU) nr 439/2010 (EUT L 468, 30.12.2021, s. 1).

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1148 av den 7 juli 2021 om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (EUT L 251, 15.7.2021, s. 48).

- c) Undantag i unionens regelverk som ger medlemsstaterna de verktyg som krävs för att hantera särskilda migrationsutmaningar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2024/...⁺, (EU) 2024/...⁺⁺ och (EU) 2024/...³²⁺⁺⁺.
- d) Aktivering av unionens civilskyddsmekanism i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/836³³.
- e) Åtgärder för att underlätta återvändande och återanpassning, bland annat genom samarbete med tredjeländer, och i full överensstämmelse med grundläggande rättigheter.
- f) Förstärkta åtgärder och sektorsövergripande verksamhet inom ramen för migrationens yttre dimension.
- g) Förstärkt diplomatisk och politisk utåtriktad verksamhet.
- h) Samordnade kommunikationsstrategier.
- i) Stöd till en effektiv, människorättsbaserad migrationspolitik i tredjeländer.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 19/24 (2020/0277(COD)).

⁺⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... av den ... om inrättande av ett gränsförfarande för återvändande och om ändring av förordning (EU) 2021/1148 (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺⁺⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)) och för in det direktivets nummer, datum, titel, EUT-hänvisning och ELI-hänvisning i fotnoten.

³³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/836 av den 20 maj 2021 om ändring av beslut nr 1313/2013/EU om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 185, 26.5.2021, s. 1).

- j) Främjande av laglig migration och en välhanterad rörlighet, också genom stärkande av bilaterala, regionala och internationella partnerskap om migration, tvångsförflyttning, lagliga vägar och partnerskap för rörlighet.

Artikel 7

Strategiskt tillvägagångssätt för asyl- och migrationshantering på nationell nivå

1. Medlemsstaterna ska ha nationella strategier som fastställer ett strategiskt tillvägagångssätt för att säkerställa att de har tillräcklig kapacitet att effektivt genomföra sina asyl- och migrationshanteringssystem, i full överensstämmelse med sina skyldigheter enligt unionsrätten och internationell rätt, med beaktande av deras specifika situation, särskilt deras geografiska läge.

När medlemsstaterna fastställer sina nationella strategier får de samråda med kommissionen och relevanta unionsorgan och unionsbyråer, särskilt asylbyrån, samt lokala och regionala myndigheter, beroende på vad som är lämpligt och i enlighet med nationell rätt. Dessa strategier ska åtminstone inbegripa följande:

- a) Förebyggande åtgärder för att minska risken för migrationstryck samt beredskapsplanering, med beaktande av beredskapsplaneringen enligt förordningarna (EU) 2019/1896 och (EU) 2021/2303 och direktiv (EU) 2024/...⁺ samt de rapporter från kommissionen som upprättats enligt rekommendation (EU) 2020/1366.

⁺ EUT: För in numret på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- b) Information om hur de principer som anges i denna del genomförs av medlemsstaterna och hur de rättsliga skyldigheter som följer därav fullgörs på nationell nivå.
 - c) Information om hur resultaten av den övervakning som utförts av asylbyrå och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå, och den utvärdering som genomförts i enlighet med förordning (EU) 2022/922 samt av den övervakning som genomförts i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) 2024/...⁺ har beaktats.
- 2. De nationella strategierna ska beakta andra relevanta strategier och befintliga stödåtgärder, i synnerhet stödåtgärder enligt förordningarna (EU) 2021/1147 och (EU) 2021/2303, och vara förenliga med och komplettera de nationella strategier för europeisk integrerad gränsförvaltning som fastställts i enlighet med artikel 8.6 i förordning (EU) 2019/1896.
 - 3. Medlemsstaterna ska översända sina nationella strategier för asyl- och migrationshantering till kommissionen sex månader före antagandet av den strategi som avses i artikel 8.
 - 4. Ekonomiskt och operativt stöd från unionen för genomförandet av skyldigheterna, inbegripet operativt stöd från unionens organ och byråer, ska tillhandahållas i enlighet med förordningarna (EU) 2021/1986, (EU) 2021/1147, (EU) 2021/2303 och, när så är lämpligt, (EU) 2021/1148.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

5. Kommissionen ska övervaka och lämna information om migrationssituationen genom regelbundna rapporter på grundval av uppgifter och information som tillhandahålls av Europeiska utrikestjänsten, asylbyrån, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europol och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, samt särskilt den information som samlats in enligt rekommendation (EU) 2020/1366 och inom ramen för EU-nätverket för beredskap och krishantering på migrationsområdet och vid behov information som medlemsstaterna tillhandahåller.
6. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa en mall som medlemsstaterna ska använda för att säkerställa att deras nationella strategier är jämförbara i fråga om specifika centrala delar, såsom beredskapsplanering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

Artikel 8

En långsiktig europeisk asyl- och migrationshanteringsstrategi

1. Kommissionen ska, efter samråd med medlemsstaterna, med beaktande av relevanta rapporter och analyser från unionens organ och byråer och med utgångspunkt i de nationella strategier som avses i artikel 7, utarbeta en femårig europeisk asyl- och migrationshanteringsstrategi (*strategin*) som fastställer det strategiska tillvägagångssättet för att säkerställa ett konsekvent genomförande av de nationella strategierna. Kommissionen ska överlämna strategin till Europaparlamentet och rådet. Strategin ska inte vara juridiskt bindande.

2. Den första strategin ska antas senast den ... [18 månader från denna förordnings ikraftträdande] och därefter vart femte år.
3. Strategin ska omfatta de komponenter som anges i artiklarna 4 och 5, ge rättspraxis från Europeiska unionens domstol och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna en framträdande roll och även beakta följande:
 - a) Genomförandet av medlemsstaternas nationella asyl- och migrationshanteringsstrategier enligt artikel 7 och deras överensstämmelse med unionsrätten och internationell rätt.
 - b) Relevant information som samlats in av kommissionen enligt rekommendation (EU) 2020/1366.
 - c) Information som inhämtats av kommissionen och asylbyrå om genomförandet av unionens asylregelverk.
 - d) Information som samlats in från Europeiska utrikestjänsten och relevanta unionsorgan och unionsbyråer, i synnerhet rapporter från asylbyrå, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.
 - e) Annan relevant information, inbegripet från medlemsstater, tillsynsmyndigheter, internationella organisationer och andra relevanta organ, byråer eller organisationer.

Kapitel II

Den årliga cykeln för migrationshantering

Artikel 9

Den årliga europeiska asyl- och migrationsrapporten

1. Kommissionen ska årligen anta en europeisk årlig asyl- och migrationsrapport med en bedömning av asyl-, mottagnings- och migrationssituationen under den föregående tolv månaders perioden och eventuell utveckling, och med en strategisk lägesbild av migrations- och asylområdet som också fungerar som ett verktyg för tidig varning och medvetenhet för unionen (*rapporten*).
2. Rapporten ska baseras på relevanta kvantitativa och kvalitativa uppgifter och information från medlemsstaterna, Europeiska utrikestjänsten, asylbyrå, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå, Europol och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter. Den får också beakta information från andra relevanta organ, byråer eller organisationer.
3. Rapporten ska innehålla följande:
 - a) En bedömning av den övergripande situationen som omfattar alla migrationsrutter till unionen och i samtliga medlemsstater, i synnerhet
 - i) antalet ansökningar om internationellt skydd och sökandenas medborgarskap,

- ii) antalet identifierade ensamkommande barn och, i förekommande fall, personer med särskilda behov i fråga om mottagande eller handläggning,
- iii) antalet tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som beviljats internationellt skydd, i enlighet med förordning (EU) 2024/...⁺,
- iv) antalet asylbeslut i första instans och slutliga asylbeslut,
- v) medlemsstaternas mottagningskapacitet,
- vi) antalet tredjelandsmedborgare som har påträffats av medlemsstaternas myndigheter och som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för inresa, vistelse eller bosättning i medlemsstaten, inklusive personer som överskridit den tillåtna vistelsen enligt definitionen i artikel 3.1.19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226³⁴,
- vii) antalet beslut om återvändande som medlemsstaterna utfärdat och antalet tredjelandsmedborgare som lämnat medlemsstaternas territorium i enlighet med ett beslut om återvändande som uppfyller kraven i direktiv 2008/115/EG,

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20).

- viii) antalet tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som medlemsstaterna beviljat inresa genom unionsprogram och nationella program för vidarebosättning eller inresa av humanitära skäl,
- ix) antalet tredjelandsmedborgare som är föremål för det gränsförfarande som föreskrivs i förordning (EU) 2024/...⁺ och (EU) 2024/...⁺ samt deras medborgarskap,
- x) antalet inkommande och utgående framställningar om övertagande och aviseringar om återtagande i enlighet med artiklarna 39 och 41,
- xi) antalet beslut om överföring och antalet beslut om överföring som verkställts i enlighet med denna förordning,
- xii) antalet tredjelandsmedborgare som landsatts efter sök- och räddningsinsatser, deras medborgarskap och antalet ansökningar om internationellt skydd som dessa tredjelandsmedborgare har lämnat in,
- xiii) de medlemsstater som varit med om återkommande ankomster sjövägen, särskilt genom landsättning efter insatser vid sök- och räddningsinsatser,
- xiv) antalet tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som nekats inresa i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2016/399,

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

- xv) antalet tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som åtnjuter tillfälligt skydd i enlighet med rådets direktiv 2001/55/EG³⁵,
 - xvi) antalet personer som omhändertagits i samband med att de passerat en yttre land-, sjö- eller luftgräns på ett irreguljärt sätt och, förutsatt att det finns tillgängliga och verifierbara uppgifter, antalet försök till irreguljära gränspassager,
 - xvii) det stöd som unionens organ och byråer ger medlemsstaterna.
- b) En prognos för det kommande året, inklusive antalet personer som förväntas anlända sjövägen, på grundval av den övergripande migrationssituationen under det föregående året och med hänsyn tagen till den rådande situationen, samtidigt som det tidigare trycket också tas med i beräkningen.
 - c) Information om beredskapsnivån i unionen och i medlemsstaterna och de möjliga effekterna av de förväntade situationerna.
 - d) Information om medlemsstaternas kapacitet, särskilt i fråga om mottagningskapacitet.

³⁵ Rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (EGT L 212, 7.8.2001, s. 12).

- e) Resultatet av den övervakning som utförts av asylbyrån och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, av den utvärdering som genomförts i enlighet med förordning (EU) 2022/922 samt av den övervakning som genomförts i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) 2024/...⁺ och som avses i artikel 7.1 andra stycket c i den här förordningen.
 - f) En bedömning av om solidaritetsåtgärder och åtgärder inom ramen för EU:s permanenta verktygslåda för migrationsstöd behövs för att stödja den eller de berörda medlemsstaterna.
- 4. Kommissionen ska anta rapporten senast den 15 oktober varje år och överlämna den till Europaparlamentet och rådet.
 - 5. Rapporten ska ligga till grund för beslut på unionsnivå om de åtgärder som behövs för att hantera migrationssituationer.
 - 6. Den första rapporten ska upprättas senast den 15 oktober ... [året efter det år då denna förordning träder i kraft].
 - 7. Med avseende på rapporten ska medlemsstaterna, asylbyrån, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europol och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter tillhandahålla den information som avses i artikel 10 senast den 1 juni varje år.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

8. Kommissionen ska sammankalla ett möte i EU-mekanismen för beredskap och hantering av kriser med anknytning till migration under första halvan av juli varje år för att lägga fram en inledande bedömning av situationen och utbyta information med mekanismens medlemmar. Sammansättningen och arbetssättet för EU-mekanismen för beredskap och hantering av kriser med anknytning till migration ska vara den som fastställs i rekommendation (EU) 2020/1366 i dess ursprungliga lydelse.
9. Medlemsstaterna och de berörda unionsorganen och unionsbyråerna ska förse kommissionen med uppdaterad information senast den 1 september varje år.
10. Kommissionen ska sammankalla ett möte i EU-mekanismen för beredskap och hantering av kriser med anknytning till migration senast den 30 september varje år för att lägga fram en konsoliderad bedömning av situationen. Sammansättningen och arbetssättet för EU-mekanismen för beredskap och hantering av kriser med anknytning till migration ska vara den som fastställs i rekommendation (EU) 2020/1366 i dess ursprungliga lydelse.

Artikel 10

*Information för att bedöma den övergripande migrationssituationen,
migrationstrycket och risken för migrationstryck eller en betydande migrationssituation*

1. När kommissionen bedömer den övergripande migrationssituationen eller om en medlemsstat är utsatt för migrationstryck eller risk för migrationstryck eller ställs inför en betydande migrationssituation, ska den använda den rapport som avses i artikel 9 och beakta eventuell ytterligare information enligt artikel 9.3 a.
2. Kommissionen ska även beakta följande:
 - a) Den information som läggs fram av den berörda medlemsstaten, inbegripet en uppskattning av dess behov och kapacitet, dess beredskapsåtgärder och all ytterligare relevant information som tillhandahålls i den nationella strategi som avses i artikel 7.
 - b) Nivån av samarbete om migration och på området återvändande och återtagande, inbegripet genom att beakta den årliga rapporten i enlighet med artikel 25a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009³⁶, med ursprungs- och transittredjeländer, första asylländer och säkra tredjeländer enligt definitionen i förordning (EU) 2024/...⁺.

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

- c) Den geopolitiska situationen i relevanta tredjeländer samt de bakomliggande orsakerna till migration och eventuella situationer med instrumentalisering av migranter och eventuell utveckling på området irreguljära inresor via medlemsstaternas yttre gränser som kan påverka migrationsrörelserna.
- d) De relevanta rekommendationer som föreskrivs i artikel 20 i förordning (EU) 2022/922, artikel 15 i förordning (EU) 2021/2303 och artikel 32.7 i förordning (EU) 2019/1896.
- e) Information som samlats in enligt rekommendation (EU) 2020/1366.
- f) Rapporterna om integrerad situationsmedvetenhet och analys enligt rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1993³⁷, förutsatt att den integrerade politiska krishanteringen har aktiverats, eller den rapport om situationsmedvetenhet och analys på migrationsområdet som upprättas under den första fasen i EU-mekanismen för beredskap och hantering av kriser med anknytning till migration, när den integrerade politiska krishanteringen inte har aktiverats.
- g) Information från rapporteringen om viseringsliberalisering och dialoger med tredjeländer.
- h) Kvartalsrapporter om migration och andra rapporter från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.

³⁷ Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1993 av den 11 december 2018 om EU-arrangemangen för integrerad politisk krishantering (EUT L 320, 17.12.2018, s. 28).

- i) Det stöd som unionens organ och byråer ger medlemsstaterna.
 - j) Relevanta delar av rapporten om sårbarhetsbedömningen enligt artikel 32 i förordning (EU) 2019/1896.
 - k) Omfattningen av och trenderna för tredjelandsmedborgares eller statslösa personers otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna på grundval av tillgänglig information från berörda unionsorgan och unionsbyråer och dataanalyser från relevanta informationssystem.
3. När kommissionen bedömer om en medlemsstat står inför en betydande migrationssituation ska den dessutom beakta den kumulativa effekten av de aktuella och tidigare årliga ankomsterna av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer.

Artikel 11

Kommissionens genomförandebeslut om fastställande av medlemsstater som är utsatta för migrationstryck, riskerar att utsättas för migrationstryck eller står inför en betydande migrationssituation

1. Tillsammans med den rapport som avses i artikel 9 ska kommissionen anta ett genomförandebeslut som fastställer om en viss medlemsstat är utsatt för migrationstryck, riskerar att utsättas för migrationstryck under det kommande året eller står inför en betydande migrationssituation.

För detta ändamål ska kommissionen samråda med de berörda medlemsstaterna. Kommissionen får fastställa en tidsfrist för sådana samråd.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska kommissionen använda den information som samlats in enligt artikel 10, med beaktande av alla delar av den rapport som avses i artikel 9, alla migrationsrutter, inbegripet särdragen hos landsättningar efter sök- och räddningsinsatser som strukturell företeelse och tredjelandsmedborgares och statslösa personers otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna, samt det tidigare trycket på den berörda medlemsstaten och den rådande situationen.
3. Om en medlemsstat under de senaste 12 månaderna har varit med om omfattande ankomster på grund av återkommande landsättningar efter sök- och räddningsinsatser ska kommissionen anse att medlemsstaten är utsatt för migrationstryck, förutsatt att ankomsterna är så omfattande att de ger upphov till oproportionerliga skyldigheter även för de väl förberedda asyl-, mottagnings- och migrationssystemen i den berörda medlemsstaten.
4. Kommissionen ska anta sitt genomförandebeslut senast den 15 oktober varje år och överlämna det till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 12

Kommissionens förslag till rådets genomförandeakt om inrättande av den årliga solidaritetspoolen

1. Varje år ska kommissionen, på grundval av och tillsammans med den rapport som avses i artikel 9, lägga fram ett förslag till rådets genomförandeakt om inrättande av den årliga solidaritetspool som är nödvändig för att hantera migrationssituationen under det kommande året på ett balanserat och effektivt sätt. Förslaget ska återspegla de beräknade årliga solidaritetsbehoven i de medlemsstater som är utsatta för migrationstryck.
2. Kommissionens förslag enligt punkt 1 ska fastställa det totala antalet nödvändiga omfördelningar årligen och de ekonomiska bidragen till den årliga solidaritetspoolen på unionsnivå, som åtminstone ska uppgå till
 - a) 30 000 när det gäller omfördelningar,
 - b) 600 miljoner EUR när det gäller de ekonomiska bidragen.

Kommissionens förslag enligt punkt 1 i denna artikel ska också fastställa preliminära årliga bidrag för varje medlemsstat med tillämpning av den referensnyckel som anges i artikel 66, i syfte att underlätta förfarandet för medlemsstatens utfästelser i fråga om solidaritetsbidrag (*utfästelseförfarandet*) enligt artikel 13.

3. När kommissionen fastställer nivån på det unionsomfattande ansvar som ska delas av alla medlemsstater och den därav följande solidaritetsnivån, ska den ta hänsyn till relevanta kvalitativa och kvantitativa kriterier, inklusive, för året i fråga, det totala antalet inresor, den genomsnittliga beviljandegraden och den genomsnittliga återvändandegraden. Kommissionen ska också beakta att de medlemsstater som kommer att bli gynnade medlemsstater enligt artikel 58.1 inte är skyldiga att genomföra sina utfästa solidaritetsbidrag.

Kommissionen får fastställa ett högre antal omfördelningar och större ekonomiska bidrag än de som föreskrivs i punkt 2 i den här artikeln och får fastställa andra former av solidaritet i enlighet med artikel 56.2 c beroende på det behov av sådana åtgärder som uppstår till följd av de särskilda utmaningarna på migrationsområdet i den berörda medlemsstaten. För att upprätthålla likvärdigheten hos de olika typerna av solidaritetsåtgärder ska förhållandet mellan de värden som anges i punkt 2 a och b i den här artikeln bibehållas.

4. Trots vad som anges i punkt 2 i den här artikeln ska kommissionens förslag enligt punkt 1 i undantagsfall – om den information som medlemsstaterna och de relevanta unionsorganen och unionsbyråerna tillhandahållit enligt artikel 9.2, eller det samråd som kommissionen genomfört enligt artikel 11.1, inte tyder på ett behov av solidaritetsåtgärder för det kommande året – ta vederbörlig hänsyn till detta.

5. Om kommissionen i ett genomförandebeslut enligt artikel 11 har fastställt att en eller flera medlemsstater är utsatta för migrationstryck till följd av omfattande ankomster på grund av återkommande landsättningar efter sök- och räddningsinsatser, ska kommissionen, med beaktande av särdragen hos de berörda medlemsstaterna, ange den preliminära procentandel av den årliga solidaritetspoolen som ska göras tillgänglig för de medlemsstaterna.
6. Kommissionen ska anta det förslag som avses i punkt 1 i denna artikel senast den 15 oktober varje år och överlämna det till rådet. Kommissionen ska samtidigt överlämna förslaget till Europaparlamentet. Kommissionens förslag enligt punkt 1 i denna artikel ska inte offentliggöras förrän rådets genomförandeakt som avses i artikel 57 har antagits. Det ska placeras in på säkerhetsskyddsklassificeringsnivån *RESTREINT UE/EU RESTRICTED* och hanteras som sådant i enlighet med rådets beslut 2013/488/EU³⁸.

³⁸ Rådets beslut 2013/488/EU av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 15.10.2013, s. 1).

Artikel 13

EU-högnivåforum för solidaritet

1. För att säkerställa ett effektivt genomförande av del IV i denna förordning ska ett EU-högnivåforum för solidaritet (*högnivåforumet*) inrättas, bestående av företrädare för medlemsstaterna och med den medlemsstat som innehar ordförandeskapet i rådet som ordförande. Medlemsstaterna ska företrädas på den ansvars- och beslutsnivå som är lämplig för att utföra de uppgifter som tilldelats högnivåforumet.

Tredjeländer som har ingått ett avtal med unionen om kriterierna och mekanismerna för att fastställa vilken stat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som lämnas in i en medlemsstat eller det tredjelandet får, i syfte att bidra till solidaritet på ad hoc-basis, i förekommande fall bjudas in att delta i högnivåforumet.

2. Rådet ska sammankalla högnivåforumet inom 15 dagar efter antagandet av den rapport som avses i artikel 9, det beslut som avses i artikel 11 och kommissionens förslag enligt artikel 12.

3. Vid det möte som avses i punkt 2 ska högnivåforumet beakta den rapport som avses i artikel 9, det beslut som avses i artikel 11 och kommissionens förslag enligt artikel 12 och göra en bedömning av den övergripande situationen. Det ska också nå en slutsats om solidaritetsåtgärderna och den bidragsnivå som krävs enligt förfarandet i artikel 57 och, om det anses nödvändigt, om andra åtgärder på migrationsområdet när det gäller ansvar och beredskap och om migrationens yttre dimension. Under detta möte i högnivåforumet ska medlemsstaterna göra utfästelser om sina solidaritetsbidrag för inrättandet av den årliga solidaritetspoolen enligt artikel 57.
4. Om rådet, på initiativ av en medlemsstat eller på uppmaning av kommissionen, anser att solidaritetsbidragen till den årliga solidaritetspoolen är otillräckliga i förhållande till de fastställda behoven, inbegripet när betydande avdrag har beviljats i enlighet med artiklarna 61 och 62, eller om en eller flera medlemsstater som är utsatta för migrationstryck har större behov än väntat, eller den övergripande situationen kräver ytterligare solidaritetsstöd, ska rådet med enkel majoritet på nytt sammankalla högnivåforumet för att begära ytterligare solidaritetsbidrag från medlemsstaterna. Varje utfästelseförfarande ska följa det förfarande som anges i artikel 57.

Artikel 14

EU:s solidaritetsforum på teknisk nivå

1. För att säkerställa att del IV i denna förordning fungerar smidigt ska ett EU-solidaritetsforum på teknisk nivå (*forumet på teknisk nivå*) inrättas, och EU-solidaritetssamordnaren ska sammankalla och leda detta forum på kommissionens vägnar.
2. Forumet på teknisk nivå ska bestå av företrädare för de berörda myndigheterna i medlemsstaterna på en nivå som är tillräckligt hög för att de uppgifter som forumet tilldelas ska kunna utföras.
3. Tredjeländer som har ingått ett avtal med unionen om kriterierna och mekanismerna för att fastställa vilken stat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som lämnas in i en medlemsstat eller i det tredjelandet får, i syfte att bidra till solidaritet på ad hoc-basis, i förekommande fall bjudas in att delta i forumet på teknisk nivå.
4. Asylbyrån ska delta i forumet på teknisk nivå. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter ska, när så är lämpligt och på inbjudan av EU-solidaritetssamordnaren, delta i forumet på teknisk nivå. FN-organ får, beroende på deras delaktighet i solidaritetsmekanismen, också bjudas in att delta.

5. Efter antagandet av rådets genomförandeakt enligt artikel 57 ska EU-solidaritetssamordnaren sammankalla ett första möte i forumet på teknisk nivå. Efter det första mötet ska forumet på teknisk nivå sammanträda regelbundet och så ofta som behövs, särskilt enligt artiklarna 58.3 och 59.6, för att operativt genomföra solidaritetsmekanismen mellan medlemsstaterna och tillgodose solidaritetsbehoven med de bidrag som fastställts.

Artikel 15

EU-solidaritetssamordnaren

1. Kommissionen ska utse en EU-solidaritetssamordnare, som på teknisk nivå ska samordna genomförandet av solidaritetsmekanismen i enlighet med del IV i denna förordning.
2. EU-solidaritetssamordnaren ska
 - a) stödja verksamheten för omfördelning från den gynnade medlemsstaten till den bidragande medlemsstaten,
 - b) samordna och stödja kommunikationen mellan medlemsstaterna och de organ, byråer och enheter som deltar i genomförandet av solidaritetsmekanismen,

- c) ha en överblick över de gynnade medlemsstaternas behov och bidragen från de bidragande medlemsstaterna samt följa upp hur genomförandet av solidaritetsåtgärderna fortgår,
 - d) regelbundet anordna möten mellan medlemsstaternas myndigheter för att säkerställa ett ändamålsenligt och effektivt operativt genomförande av den årliga solidaritetspoolen, i syfte att bidra till bästa möjliga samverkan och samarbete mellan medlemsstaterna,
 - e) främja bästa praxis när det gäller genomförandet av solidaritetsmekanismen,
 - f) sammankalla och leda forumet på teknisk nivå,
 - g) utföra de uppgifter som avses i artikel 7 i förordning (EU) 2024/...⁺.
3. Vid tillämpning av punkt 2 ska EU-solidaritetssamordnaren bistås av ett kontor och förses med de ekonomiska resurser och personalresurser som krävs för att effektivt kunna utföra sina uppgifter. EU-solidaritetssamordnaren ska ha ett nära samarbete med asylbyrån, inbegripet när det gäller de praktiska arrangemangen för omfördelning enligt denna förordning.
4. Den rapport som avses i artikel 9 ska redogöra för läget när det gäller solidaritetsmekanismens genomförande och sätt att fungera.
5. Medlemsstaterna ska förse EU-solidaritetssamordnaren med de uppgifter och den information som behövs för att EU-solidaritetssamordnaren ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 19/24 (2020/0277(COD)).

DEL III

KRITERIER OCH MEKANISMER FÖR ATT FASTSTÄLLA ANSVARIG MEDLEMSSTAT

Kapitel I

Allmänna principer och skyddsåtgärder

Artikel 16

Tillgång till förfarandet för prövning av en ansökan om internationellt skydd

1. Medlemsstaterna ska pröva en ansökan om internationellt skydd som lämnas in av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person på någon av medlemsstaternas territorium, inklusive vid gränsen eller i transitområden. Ansökan ska prövas av en enda medlemsstat, som ska vara den ansvariga medlemsstaten på grundval av kriterierna i kapitel II eller klausulerna i kapitel III i denna del III.
2. Utan att det påverkar bestämmelserna i del IV i denna förordning ska, om ingen medlemsstat kan fastställas som ansvarig för att pröva ansökan om internationellt skydd på grundval av kriterierna i denna förordning, den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd först registrerades vara ansvarig för att pröva den.

3. Om det är omöjligt för en medlemsstat att överföra en sökande till den medlemsstat som ursprungligen utsetts som ansvarig på grund av att det finns välgrundade skäl att anta att sökanden, till följd av överföringen till den medlemsstaten, skulle utsättas för en verklig risk för kränkning av sina grundläggande rättigheter motsvarande omänsklig eller förnedrande behandling i den mening som avses i artikel 4 i stadgan, ska den fastställande medlemsstaten fortsätta att undersöka de kriterier som anges i kapitel II eller klausulerna i kapitel III i denna del för att fastställa om en annan medlemsstat kan utses som ansvarig.

Om en medlemsstat inte kan verkställa överföringen enligt första stycket i denna punkt till en medlemsstat som utsetts på grundval av kriterierna i kapitel II eller klausulerna i kapitel III i denna del eller till den medlemsstat där ansökan först registrerades, och inte kan fastställa om en annan medlemsstat kan utses som ansvarig, ska medlemsstaten själv bli den medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökan om internationellt skydd.

4. Om en säkerhetskontroll som föreskrivs i artikel 15 i förordning (EU) 2024/...⁺ inte har genomförts enligt den förordningen ska den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd först registrerades undersöka om det finns rimliga skäl att anse att sökanden utgör ett hot mot den inre säkerheten så snart som möjligt efter det att ansökan registrerats, innan den tillämpar kriterierna för att fastställa ansvarig medlemsstat enligt kapitel II eller klausulerna i kapitel III i denna del.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

Om en säkerhetskontroll som föreskrivs i artikel 15 i förordning (EU) 2024/...⁺ har genomförts, men den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd först registrerades har berättigade skäl att undersöka om det finns rimliga skäl att anse att sökanden utgör ett hot mot den inre säkerheten, ska den medlemsstaten genomföra undersökningen så snart som möjligt efter det att ansökan registrerats, innan den tillämpar kriterierna för att fastställa ansvarig medlemsstat enligt kapitel II eller klausulerna i kapitel III i denna del.

Om den säkerhetskontroll som genomförs i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) 2024/...⁺ eller i enlighet med första och andra styckena i denna punkt visar att det finns rimliga skäl att anse att sökanden utgör ett hot mot den inre säkerheten, ska den medlemsstat som genomför säkerhetskontrollen vara ansvarig medlemsstat och artikel 39 i denna förordning ska inte tillämpas.

5. Varje medlemsstat ska behålla rätten att skicka en sökande till ett säkert tredjeland, i enlighet med de regler och skyddsåtgärder som fastställs i förordning (EU) 2024/...⁺⁺.

Artikel 17

Sökandens skyldigheter och samarbete med de behöriga myndigheterna

1. En ansökan om internationellt skydd ska göras och registreras i den första inresemedlemsstaten.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

⁺⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

2. När en tredjelandsmedborgare eller en statslös person innehar en giltig uppehållshandling eller en giltig visering ska ansökan om internationellt skydd, genom undantag från punkt 1, göras och registreras i den medlemsstat som utfärdade uppehållshandlingen eller viseringen.

När en tredjelandsmedborgare eller en statslös person innehar en uppehållshandling eller en visering som har löpt ut, ogiltigförklarats, återkallats eller återtagits ska ansökan om internationellt skydd göras och registreras i den medlemsstat där han eller hon befinner sig.

3. Sökanden ska samarbeta fullt ut med medlemsstaternas behöriga myndigheter vid insamlingen av biometriska uppgifter i enlighet med förordning (EU) 2024/...⁺ och i frågor som omfattas av den här förordningen, i synnerhet genom att så snart som möjligt och senast vid den intervju som avses i artikel 22 i den här förordningen lämna in och lägga fram alla uppgifter och all information som han eller hon har tillgång till och som är relevanta för att fastställa ansvarig medlemsstat, inbegripet genom att lämna in sina identitetshandlingar om han eller hon innehar sådana handlingar. Om sökanden vid tidpunkten för intervjun inte är i stånd att lägga fram bevis som styrker de uppgifter och den information som lämnats, eller att fylla i den mall som avses i artikel 22.1 i den här förordningen, ska den behöriga myndigheten fastställa en skälig tidsfrist för att lämna in sådana bevis, med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet, inom den period som avses i artikel 39.1 i den här förordningen.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

4. Sökanden ska vara skyldig att befinna sig i
- a) den medlemsstat som avses i punkterna 1 och 2 i avvaktan på fastställandet av ansvarig medlemsstat och, i tillämpliga fall, genomförandet av överföringsförfarandet,
 - b) den ansvariga medlemsstaten,
 - c) omfördelningsmedlemsstaten efter en överföring enligt artikel 67.11.
5. När ett beslut om överföring delges sökanden i enlighet med artiklarna 42.2 och 67.10 ska sökanden samarbeta med de behöriga myndigheterna och rätta sig efter det beslutet.

Artikel 18

Konsekvenser vid bristande efterlevnad

1. Förutsatt att sökanden har underrättats om sina skyldigheter och konsekvenserna av bristande efterlevnad av dessa i enlighet med artikel 11.1 b i förordning (EU) 2024/...⁺ eller artiklarna 5.1 och 21 (EU) 2024/...⁺⁺ ska sökanden inte ha rätt till de mottagningsvillkor som anges i artiklarna 17–20 i det direktivet i någon annan medlemsstat än den där han eller hon är skyldig att befinna sig enligt artikel 17.4 i den här förordningen från den tidpunkt då han eller hon har delgetts ett beslut om överföring till den ansvariga medlemsstaten.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

⁺⁺ EUT: För in numret på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

Första stycket ska inte påverka behovet att säkerställa en levnadsstandard som stämmer överens med unionsrätten, inbegripet stadgan, och internationella förpliktelser.

2. Uppgifter och information som är relevanta för att fastställa ansvarig medlemsstat och som lämnats in efter utgången av tidsfristen ska beaktas endast om de ger bevis som är avgörande för en korrekt tillämpning av denna förordning, särskilt när det gäller ensamkommande barn och familjeåterförening.
3. Punkt 1 ska inte tillämpas om sökanden inte befinner sig i den medlemsstat där han eller hon är skyldig att befinna sig och de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där sökanden befinner sig har rimliga skäl att anta att sökanden kan ha utsatts för något av de brott som avses i artiklarna 2 och 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU³⁹.
4. Medlemsstaterna ska vid tillämpningen av denna artikel beakta sökandens individuella omständigheter, inbegripet en verklig risk för kränkningar av grundläggande rättigheter i den medlemsstat där sökanden är skyldig att befinna sig. Alla åtgärder som medlemsstaterna vidtar ska vara proportionella.

³⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1).

Artikel 19
Rätten till information

1. Så snart som möjligt och i alla händelser senast den dag då en ansökan om internationellt skydd registreras i en medlemsstat ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten förse sökanden med information om tillämpningen av denna förordning, om hans eller hennes rättigheter enligt denna förordning och om skyldigheterna enligt artikel 17 samt om konsekvenserna vid bristande efterlevnad enligt artikel 18. Denna information ska särskilt inbegripa information om
 - a) syftena med denna förordning,
 - b) det samarbete med behöriga myndigheter som förväntas av sökanden och som anges i artikel 17,
 - c) det förhållande att rätten att ansöka om internationellt skydd inte ger sökanden rätt att välja vare sig vilken medlemsstat som ska ansvara för att pröva ansökan om internationellt skydd eller vilken medlemsstat som är omfördelningsmedlemsstat,
 - d) konsekvenserna av att göra en ny ansökan i en annan medlemsstat samt konsekvenserna av att lämna den medlemsstat där sökanden är skyldig att befinna sig enligt artikel 17.4, och i synnerhet att sökanden endast har rätt till de mottagningsvillkor som anges i artikel 18.1,

- e) kriterierna och förfarandet för fastställande av ansvarig medlemsstat, rangordningen av dessa kriterier i de olika stegen i förfarandet samt förfarandets längd,
- f) bestämmelserna om familjeåterförening och, i detta avseende, den tillämpliga definitionen av familjemedlemmar och släktingar, rätten att begära och motta den mall som avses i artikel 22.1, inbegripet information om personer och enheter som kan bistå med att fylla i mallen, samt information om nationella, internationella eller andra relevanta organisationer som kan underlätta identifiering och spårning av familjemedlemmar,
- g) rätten till och syftet med den personliga intervjun enligt artikel 22, förfarandet för och skyldigheten att muntligen eller genom tillhandahållande av handlingar eller annan information, i tillämpliga fall inbegripet med användning av den mall som avses i artikel 22.1, så tidigt som möjligt under förfarandet tillhandahålla all relevant information som kan bidra till att fastställa närvaron av familjemedlemmar, släktingar eller andra närstående i medlemsstaterna, inklusive information om på vilket sätt sökanden kan lämna denna information, samt eventuell hjälp som medlemsstaten kan erbjuda för att spåra familjemedlemmar eller släktingar,
- h) sökandens skyldighet att så tidigt som möjligt under förfarandet lägga fram all relevant information som kan bidra till att fastställa eventuella tidigare uppehållshandlingar, viseringar eller utbildningsbevis,

- i) möjligheten att lägga fram vederbörligen motiverade skäl för de behöriga myndigheterna att överväga att tillämpa artikel 35.1,
- j) sökandens skyldighet att lämna in sina identitetshandlingar om han eller hon innehar sådana handlingar och att samarbeta med de behöriga myndigheterna vid insamlingen av biometriska uppgifter i enlighet med förordning (EU) 2024/...⁺,
- k) förekomsten av rätten till ett effektivt rättsmedel inför domstol för överklagande av ett beslut om överföring inom den tidsfrist som anges i artikel 43.2 och det förhållande att omfattningen av ett sådant överklagandet är begränsad i enlighet med artikel 43.1,
- l) rätten att erhålla kostnadsfri rättslig rådgivning i frågor som rör tillämpningen av kriterierna i kapitel II eller klausulerna i kapitel III i denna del i alla skeden av förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat enligt artikel 21,
- m) vid ett överklagande eller en omprövning, rätten att på begäran erhålla kostnadsfritt rättsligt bistånd om den berörda personen inte själv kan stå för kostnaderna,
- n) det förhållande att ett avvikande kommer att leda till en förlängning av tidsfristen i enlighet med artikel 46,

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

- o) det förhållande att medlemsstaternas behöriga myndigheter och asylbyrån kommer att behandla sökandens personuppgifter, bland annat vid utbyte av uppgifter om honom eller henne, i det enda syftet att genomföra sina skyldigheter enligt denna förordning och i full överensstämmelse med kravet på att skydda fysiska personer när det gäller behandlingen av personuppgifter i enlighet med unionsrätten och nationell rätt,
- p) de kategorier av personuppgifter som behandlingen gäller,
- q) rätten att få åtkomst till uppgifter som rör sökanden och att begära att sådana uppgifter rättas om de är oriktiga eller raderas om de är olagligen behandlade, samt förfarandena för utövande av dessa rättigheter, inklusive kontaktuppgifter till de myndigheter som avses i artikel 52 och till de nationella dataskyddsmyndigheter som är ansvariga för att pröva frågor om skydd av personuppgifter samt dataskyddsombudets kontaktuppgifter,
- r) när det gäller ensamkommande barn, de garantier och rättigheter som är tillämpliga på sökanden i det avseendet, företrädarens roll och ansvar samt förfarandet för att lämna in klagomål mot en företrädare i förtroende och säkerhet och på ett sätt som till fullo respekterar barnets rätt att bli hört,
- s) det förhållande att medlemsstaten, om de indicier som finns inte är sammanhängande, kontrollerbara och tillräckligt detaljerade för att fastställa ansvaret, får begära ett dna-test eller ett blodprov för att styrka förekomsten av familjeband, eller en bedömning av sökandens ålder,
- t) i tillämpliga fall, det omfördelningsförfarande som anges i artiklarna 67 och 68.

2. Sökanden ska ha möjlighet att begära information om hur förfarandet fortskrider, och de behöriga myndigheterna ska informera sökanden om denna möjlighet. Om sökanden är underårig ska den underåriga och föräldern eller företrädaren ha möjlighet att begära sådan information.

Artikel 20

Informationens tillgänglighet

1. Den information som avses i artikel 19 ska tillhandahållas skriftligt i en koncis, tydlig, begriplig och lättillgänglig form, med användning av ett klart och tydligt språk, och på ett språk som sökanden förstår eller rimligen kan förväntas förstå. Medlemsstaterna ska använda sig av det gemensamma informationsmaterial som utarbetats enligt punkt 2 i den här artikeln för det ändamålet. Det gemensamma informationsmaterialet ska också finnas tillgängligt online, på en öppen och lättillgänglig plattform för personer som ansöker om internationellt skydd.

Om det är nödvändigt för att sökanden ska kunna ta till sig informationen ska den även tillhandahållas muntligen, när så är lämpligt i samband med den personliga intervju som avses i artikel 22. För det ändamålet ska sökanden ha möjlighet att ställa frågor för att klargöra den information som tillhandahållits. Medlemsstaterna får använda stöd i form av multimedиаutrustning.

2. Asylbyrån ska i nära samarbete med de ansvariga nationella myndigheterna utarbeta gemensamt informationsmaterial och särskild information för ensamkommande barn och utsatta sökande, om nödvändigt för sökande med särskilda behov i fråga om mottagande eller handläggning, innehållande åtminstone den information som avses i artikel 19. Detta gemensamma informationsmaterial ska även innehålla information om tillämpningen av förordning (EU) 2024/...⁺ och särskilt i vilket syfte en sökandes uppgifter kan komma att behandlas inom Eurodac.

Det gemensamma informationsmaterialet ska utformas på ett sådant sätt att medlemsstaterna kan komplettera det med ytterligare medlemsstatsspecifik information.

3. Om sökanden är underårig ska den information som avses i artikel 19 tillhandahållas på ett barnvänligt sätt av personal med lämplig utbildning och i närvaro av sökandens företrädare.

Artikel 21

Rätt till rättslig rådgivning

1. Sökande ska ha rätt att på ett effektivt sätt samråda med en juridisk eller annan rådgivare som godkänns eller tillåts som sådan enligt nationell rätt i frågor som rör tillämpningen av kriterierna i kapitel II eller klausulerna i kapitel III i denna del i alla skeden av förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat enligt denna förordning.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

2. Utan att det påverkar sökandens rätt att välja juridisk eller annan rådgivare på egen bekostnad får sökanden begära kostnadsfri rättslig rådgivning i förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat.
3. Den kostnadsfria juridiska rådgivningen ska tillhandahållas av juridiska eller andra rådgivare som godkänns eller tillåts enligt nationell rätt för att ge råd till, bistå eller företräda sökande, eller av icke-statliga organisationer som är ackrediterade enligt nationell rätt att tillhandahålla rådgivningstjänster till, eller företräda, sökande.

Vid tillämpning av första stycket får effektiv tillgång till kostnadsfri rättslig rådgivning säkerställas genom att en person anförtros tillhandahållandet av rättslig rådgivning till flera sökande samtidigt under det administrativa skedet av förfarandet.

4. Medlemsstaterna får organisera tillhandahållandet av rättslig rådgivning i enlighet med sina nationella system.
5. Medlemsstaterna ska fastställa särskilda förfaranderegler för inlämning och behandling av begäran om tillhandahållande av kostnadsfri rättslig rådgivning enligt denna artikel.
6. Vid tillämpning av förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat ska den kostnadsfria juridiska rådgivningen omfatta tillhandahållande av
 - a) vägledning om och förklaringar av kriterierna och förfarandena för att fastställa ansvarig medlemsstat, inbegripet information om rättigheter och skyldigheter under alla skeden av det förfarandet,

- b) vägledning om och hjälp med tillhandahållande av information som skulle kunna bidra till att fastställa ansvarig medlemsstat i enlighet med kriterierna i kapitel II i denna del,
 - c) vägledning om och hjälp med den mall som avses i artikel 22.1.
7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får tillhandahållande av kostnadsfri rättslig rådgivning i förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat uteslutas om sökanden redan bistås och företräds av en juridisk rådgivare.
8. Vid genomförandet av denna artikel får medlemsstaterna begära bistånd från asylbyrån. Dessutom får ekonomiskt stöd till medlemsstaterna ges från unionsfonderna, i enlighet med de rättsakter som tillämpas på sådan finansiering.

Artikel 22

Personlig intervju

1. I syfte att underlätta förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat ska de behöriga myndigheterna i den fastställande medlemsstat som avses i artikel 38.1 genomföra en personlig intervju med sökanden med avseende på tillämpningen av artikel 39. Intervjun ska också ge sökanden möjlighet att ta till sig den information som denna erhållit i enlighet med artikel 19.

De behöriga myndigheterna ska samla in information om den specifika sökandens situation genom att proaktivt ställa frågor som gör det möjligt att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig, med avseende på tillämpningen av artikel 39.

Om det finns indikationer på att sökanden har familjemedlemmar eller släktingar i en medlemsstat ska sökanden erhålla en mall som ska utarbetas av asylbyrån. Sökanden ska fylla i den mallen med den information som han eller hon har tillgång till för att underlätta tillämpningen av artikel 39. Om möjligt ska sökanden fylla i mallen före den personliga intervju som föreskrivs i denna artikel.

Asylbyrån ska utarbeta den mall som avses i tredje stycket i denna punkt senast den ... (10 månader från denna förordnings ikraftträdande). Asylbyrån ska även utarbeta riktlinjer för identifiering och spårning av familjemedlemmar för att stödja den anmodande och den anmodade medlemsstatens tillämpning av artiklarna 25–28 och 34 i enlighet med artiklarna 39 och 40.

Sökanden ska ha möjlighet att lägga fram vederbörligen motiverade skäl för de behöriga myndigheterna att överväga att tillämpa artikel 35.1.

2. Den personliga intervjun behöver inte genomföras om
 - a) sökanden har avvikit,
 - b) sökanden inte har deltagit i den personliga intervjun och inte har lämnat några motiverade skäl till sin frånvaro,
 - c) sökanden, efter att ha mottagit den information som avses i artikel 19, redan på annat sätt har tillhandahållit den information som är relevant för att fastställa ansvarig medlemsstat.

Vid tillämpningen av led c i första stycket i denna punkt ska den medlemsstat som avstår från att genomföra intervjun ge sökanden möjlighet att lägga fram all ytterligare information som är relevant för att korrekt fastställa ansvarig medlemsstat inom den period som avses i artikel 39.1, inbegripet vederbörligen motiverade skäl för myndigheten att beakta behovet av en personlig intervju.

3. Den personliga intervjun ska äga rum inom skälig tid och i alla händelser innan en framställan om övertagande görs i enlighet med artikel 39.
4. Den personliga intervjun ska genomföras på det språk som sökanden föredrar, såvida det inte finns något annat språk som han eller hon förstår och kan kommunicera tydligt på. Intervjuer med ensamkommande barn och, i tillämpliga fall, barn med medföljande vuxen ska genomföras av en person som har erforderlig kunskap om barns rättigheter och särskilda behov, på ett barnmedvetet sätt och anpassat till sammanhanget, med beaktande av barnets ålder och mognad, i närvaro av företrädaren och, i tillämpliga fall, barnets juridiska rådgivare. Vid behov ska en tolk anlitas som kan säkerställa en fungerande kommunikation mellan sökanden och den person som genomför den personliga intervjun. En kulturtolk får närvara under den personliga intervjun. På begäran av sökanden och när så är möjligt ska den person som genomför intervjun och, i förekommande fall, tolken vara av det kön som sökanden föredrar.

5. Medlemsstaterna får genomföra den personliga intervjun via videokonferens om omständigheterna vederbörligen motiverar detta. I sådana fall ska medlemsstaten säkerställa de nödvändiga arrangemangen för lämpliga anläggningar, förfarandemässiga och tekniska standarder, rättsligt bistånd och tolkning, med beaktande av vägledning från asylbyrån.
6. Den personliga intervjun ska genomföras under förhållanden som säkerställer tillbörlig konfidentialitet. Den ska genomföras av en person som har behörighet enligt nationell rätt. Sökande som konstaterats vara i behov av särskilda förfarandegarantier enligt förordning (EU) 2024/...⁺ ska ges lämpligt stöd, i syfte att uppnå de förutsättningar som behövs för att på ett effektivt sätt lägga fram alla faktorer som gör det möjligt att fastställa ansvarig medlemsstat. Personal som intervjuar sökande ska även ha tillägnat sig allmänna kunskaper om faktorer som kan ha en negativ inverkan på sökandens förmåga att bli intervjuad, till exempel indikationer på att personen tidigare kan ha utsatts för tortyr eller varit offer för människohandel.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

7. Den medlemsstat som genomför den personliga intervjun ska göra en ljudinspelning av samtalet och en skriftlig sammanfattning som åtminstone ska innehålla de viktigaste uppgifter som sökanden har lämnat vid intervjun. Sökanden ska på förhand underrättas om att en sådan inspelning görs och syftet med inspelningen. Om det råder tvivel om sökandens uttalanden under den personliga intervjun ska ljudinspelningen ges företräde. Sammanfattningen får göras i form av en rapport eller ett standardformulär. Medlemsstaten ska säkerställa att sökanden eller den juridiska rådgivaren eller annan rådgivare som enligt nationell rätt är godkänd eller tillåten som sådan och som företräder sökanden juridiskt i god tid får tillgång till sammanfattningen, så snart som möjligt efter intervjun och i alla händelser innan de behöriga myndigheterna fattar beslut om ansvarig medlemsstat. Sökanden ska ges möjlighet att muntligen eller skriftligen kommentera eller förtydliga eventuella felöversättningar eller missförstånd eller andra sakfel som förekommer i den skriftliga sammanfattningen i samband med att den personliga intervjun avslutas eller inom en angiven tidsfrist.

Artikel 23

Garantier för underåriga

1. Medlemsstaterna ska betrakta barnets bästa som en fråga av största vikt vid alla förfaranden som föreskrivs i denna förordning. De förfaranden som inbegriper underåriga ska prioriteras.

2. Varje medlemsstat där ett ensamkommande barn befinner sig ska säkerställa att barnet företräds och bistås av en företrädare i samband med de relevanta förfaranden som föreskrivs i denna förordning. Företrädaren ska ha de resurser, de kvalifikationer, den utbildning, den sakkunskap och det oberoende som behövs för att säkerställa att barnets bästa beaktas under de förfaranden som genomförs enligt denna förordning. Företrädaren ska ha tillgång till innehållet i de relevanta handlingarna i sökandens akt, inklusive det särskilda informationsmaterialet för ensamkommande barn, och ska hålla det ensamkommande barnet underrättat om hur förfarandena enligt denna förordning fortskrider.

Om en ansökan görs av en person som uppger sig vara underårig, eller för vilken det finns objektiva skäl att anta att personen är underårig, och som är ensamkommande, ska de behöriga myndigheterna,

- a) så snart som möjligt och under alla omständigheter i god tid och för att bistå den underåriga i förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat, utse en person med den kompetens och sakkunskap som krävs för att tillfälligt bistå den underåriga i syfte att skydda hans eller hennes bästa och allmänna välbefinnande, så att den underåriga kan åtnjuta rättigheterna enligt denna förordning, och i tillämpliga fall verka som företrädare till dess att en företrädare har utsetts,
- b) så snart som möjligt, dock senast femton arbetsdagar efter den dag då ansökan lämnats in, utse en företrädare.

Om ett oproportionellt stort antal ansökningar görs av ensamkommande barn eller i andra exceptionella situationer får tidsfristen för att utse en företrädare enligt andra stycket b förlängas med tio arbetsdagar.

Om den behöriga myndigheten drar slutsatsen att en sökande som uppger sig vara underårig utan någon som helst tvekan är över 18 år, ska den inte vara skyldig att utse en företrädare i enlighet med denna punkt.

Åliggandena för företrädaren eller den person som avses i andra stycket a ska upphöra om de behöriga myndigheterna, till följd av den åldersbedömning som avses i artikel 25.1 i förordning (EU) 2024/...⁺, inte antar att sökanden är underårig eller anser att sökanden inte är underårig, eller om sökanden inte längre är ett ensamkommande barn.

Om en organisation utses till företrädare ska den utnämna en person som ansvarig för att uppfylla företrädarens ansvar för den underåriga. Det första stycket ska tillämpas på den personen.

Den företrädare som avses i första stycket får vara samma person eller organisation som avses i artikel 23 i förordning (EU) 2024/...⁺.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

3. Medlemsstaterna ska involvera företrädaren för ett ensamkommande barn under hela förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat enligt denna förordning. Företrädaren ska bistå det ensamkommande barnet med att tillhandahålla information som är relevant för bedömningen av barnets bästa i enlighet med punkt 4, inbegripet utövandet av rätten att bli hörd, och ska stödja barnets kontakter med andra aktörer, såsom organisationer som arbetar med att spåra familjer, om behov finns i detta avseende, med vederbörlig hänsyn till skyldigheterna avseende konfidentialitet om den underåriga.
4. Vid bedömningen av barnets bästa ska medlemsstaterna samarbeta nära med varandra och särskilt ta vederbörlig hänsyn till följande faktorer:
 - a) Möjligheterna till familjeåterförening.
 - b) Den underårigas välbefinnande och sociala utveckling på kort, medellång och lång sikt, inbegripet ytterligare sårbarheter såsom trauma, särskilda vårdbehov eller funktionsnedsättning, med särskild hänsyn till den underårigas etniska, religiösa, kulturella och språkliga bakgrund, och med beaktande av behovet av stabilitet och kontinuitet i den sociala och utbildningsrelaterade omsorgen.
 - c) Säkerhets- och trygghetshänsyn, särskilt om det finns en risk för att den underåriga är offer för någon form av våld eller utnyttjande, inklusive människohandel.
 - d) Den underårigas åsikter, i enlighet med hans eller hennes ålder och mognad.

- e) Den information som lämnats av företrädaren i den medlemsstat där det ensamkommande barnet befinner sig, när sökanden är ett ensamkommande barn.
 - f) Alla övriga skäl som är av vikt för bedömningen av barnets bästa.
5. Innan ett ensamkommande barn överförs ska den överförande medlemsstaten underrätta den ansvariga medlemsstaten eller omfördelningsmedlemsstaten, som ska bekräfta att alla lämpliga åtgärder som avses i artiklarna 16 och 27 i direktiv (EU) 2024/...⁺ och artikel 23 i förordning (EU) 2024/...⁺⁺ kommer att vidtas utan dröjsmål, inbegripet utseendet av en företrädare i den ansvariga medlemsstaten eller omfördelningsmedlemsstaten. Alla beslut om att överföra ett ensamkommande barn ska föregås av en individuell bedömning av barnets bästa. Bedömningen ska grundas på de relevanta faktorer som anges i punkt 4 i denna artikel, och slutsatserna av bedömningen av dessa faktorer ska tydligt anges i beslutet om överföring. Bedömningen ska göras utan dröjsmål av personal med lämplig utbildning som har de kvalifikationer och sakkunskaper som behövs för att säkerställa att barnets bästa beaktas.
6. Vid tillämpning av artikel 25 ska den medlemsstat där det ensamkommande barnets ansökan om internationellt skydd först registrerades omedelbart vidta lämpliga åtgärder för att identifiera familjemedlemmar, syskon eller släktingar till det ensamkommande barnet som befinner sig på medlemsstaternas territorium och samtidigt värna om barnets bästa.

⁺ EUT: För in numret på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

⁺⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

I detta syfte får den medlemsstaten begära hjälp från internationella eller andra relevanta organisationer, och får underlätta den underårigas tillgång till sådana organisationers verksamhet för att spåra anhöriga.

Den personal vid de behöriga myndigheter som avses i artikel 52 vilken handlägger framställningar rörande ensamkommande barn ska få lämplig utbildning om underårigas särskilda behov som är relevant för tillämpningen av denna förordning.

7. I syfte att underlätta lämpliga åtgärder för att identifiera ett ensamkommande barns familjemedlemmar eller släktingar som bor på en annan medlemsstats territorium i enlighet med punkt 6 i denna artikel, ska kommissionen anta genomförandeakter med ett standardformulär för utbyte av relevant information mellan medlemsstaterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

Kapitel II

Kriterier för att fastställa ansvarig medlemsstat

Artikel 24

Kriteriernas rangordning

1. Kriterierna för att fastställa ansvarig medlemsstat ska tillämpas i den ordning de anges i detta kapitel.

2. Ansvarig medlemsstat i enlighet med kriterierna i detta kapitel ska fastställas på grundval av situationen vid den tidpunkt då ansökan om internationellt skydd först registrerades i en medlemsstat.

Artikel 25

Ensamkommande barn

1. Om sökanden är ett ensamkommande barn ska enbart kriterierna i denna artikel tillämpas. Dessa kriterier ska tillämpas i den ordning de anges i punkterna 2–5.
2. Ansvarig medlemsstat ska vara den medlemsstat där en familjemedlem eller ett syskon till det ensamkommande barnet lagligen vistas, såvida det inte påvisas att det inte är för barnets bästa. Om sökanden är en gift underårig vars make eller maka inte lagligen vistas på medlemsstaternas territorium, ska ansvarig medlemsstat vara den medlemsstat där fadern, modern eller en annan vuxen som enligt lag eller praxis i den medlemsstaten ansvarar för den underåriga, eller ett syskon, lagligen vistas, såvida det inte påvisas att det inte är för barnets bästa.
3. Om sökanden är ett ensamkommande barn som har en släkting som vistas lagligt i en annan medlemsstat och det vid en individuell prövning har fastställts att släktingen kan ta hand om honom eller henne, ska den medlemsstaten sammanföra den underåriga med släktingen och vara ansvarig medlemsstat, såvida det inte påvisas att det inte är för barnets bästa.

4. Om de familjemedlemmar, syskon eller släktingar som avses i punkterna 2 och 3 vistas i flera olika medlemsstater, ska ansvarig medlemsstat fastställas på grundval av vad som är för barnets bästa.
5. I frånvaro av en familjemedlem, ett syskon eller en släkting som avses i punkterna 2 och 3 ska ansvarig medlemsstat vara den medlemsstat där det ensamkommande barnets ansökan om internationellt skydd först registrerades, om det är för barnets bästa.
6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 78 med avseende på
 - a) identifiering av familjemedlemmar, syskon eller släktingar till ensamkommande barn,
 - b) kriterierna för att fastställa förekomsten av erkända familjeband,
 - c) kriterierna för att bedöma en släktings förmåga att ta hand om det ensamkommande barnet, inklusive i de fall där det ensamkommande barnet har familjemedlemmar, syskon eller släktingar i fler än en medlemsstat.

Kommissionen ska vid utövandet av sin befogenhet att anta delegerade akter inte överskrida räckvidden av barnets bästa enligt artikel 23.4.

7. Kommissionen ska genom genomförandakter fastställa enhetliga metoder för samråd och utbyte av information mellan medlemsstaterna med avseende på tillämpningen av denna artikel. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

Artikel 26

Familjemedlemmar som är lagligen bosatta i en medlemsstat

1. Om en sökande har en familjemedlem som har beviljats rätt att i egenskap av person som beviljats internationellt skydd bosätta sig i en medlemsstat eller har en familjemedlem som är bosatt i en medlemsstat på grundval av ett tillstånd till varaktig bosättning i enlighet med rådets direktiv 2003/109/EG⁴⁰ eller, om det direktivet inte är tillämpligt i den berörda medlemsstaten, ett tillstånd till varaktig bosättning beviljat i enlighet med nationell rätt, ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd, förutsatt att de berörda personerna skriftligen uttryckt önskemål om detta.
2. Om familjemedlemmen tidigare haft rätt till bosättning i egenskap av person som beviljats internationellt skydd, men senare har blivit medborgare i en medlemsstat, ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan, förutsatt att de berörda personerna skriftligen uttryckt önskemål om detta.
3. Punkterna 1 och 2 ska också tillämpas på barn födda efter familjemedlemmens ankomst till medlemsstatens territorium.

⁴⁰ Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 23.1.2004, s. 44).

Artikel 27

Familjemedlemmar som har ansökt om internationellt skydd

Om en familjemedlem till sökanden har lämnat in en ansökan om internationellt skydd i en medlemsstat vilken ännu inte blivit föremål för ett första beslut i sak, ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd, förutsatt att de berörda personerna skriftligen uttryckt önskemål om detta.

Artikel 28

Förfarande rörande familjer

Om ansökningar om internationellt skydd från flera familjemedlemmar eller underåriga ogifta syskon har registrerats samtidigt i samma medlemsstat, eller vid tidpunkter som ligger så nära varandra att förfarandena för att fastställa ansvarig medlemsstat kan genomföras tillsammans, och om tillämpningen av kriterierna i denna förordning skulle leda till att dessa personer separerades, ska den medlemsstat som är ansvarig för att pröva deras ansökningar fastställas i följande ordning:

- a) Den medlemsstat som på grundval av kriterierna fastställs som ansvarig för övertagande av flertalet av dem.
- b) Den medlemsstat som på grundval av kriterierna fastställs som ansvarig för att pröva ansökan från den äldsta av dem.

Artikel 29

Utfärdande av uppehållshandlingar eller viseringar

1. Om sökanden har en giltig uppehållshandling ska den medlemsstat som utfärdade handlingen ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.
2. Om sökanden har en giltig visering ska den medlemsstat som utfärdade viseringen ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd, såvida inte viseringen utfärdades på en annan medlemsstats vägnar i enlighet med en sådan överenskommelse om representation som avses i artikel 8 i förordning (EG) nr 810/2009. I så fall ska den representerade medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.
3. Om sökanden har flera giltiga uppehållshandlingar eller viseringar, utfärdade av olika medlemsstater, ska den medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökan om internationellt skydd fastställas i följande ordning:
 - a) Den medlemsstat som utfärdade den uppehållshandling som ger rätt till längst vistelse eller, om giltighetstiderna är lika långa, den medlemsstat som utfärdade den uppehållshandling som löper ut sist.
 - b) Om de olika viseringarna är av samma typ, den medlemsstat som utfärdade den visering som löper ut sist.

- c) Om viseringarna är av olika typ, den medlemsstat som utfärdade viseringen med den längsta giltighetstiden eller, om viseringarna gäller för lika lång tid, den medlemsstat som utfärdade den visering som löper ut sist.
4. Om sökanden har en eller flera uppehållshandlingar vars giltighetstid har löpt ut eller som har ogiltigförklarats, återkallats eller återtagits mindre än tre år innan ansökan registrerades eller en eller flera viseringar vars giltighetstid har löpt ut eller som har ogiltigförklarats, återkallats eller återtagits mindre än 18 månader innan ansökan registrerades, ska punkterna 1, 2 och 3 tillämpas.
5. Om en uppehållshandling eller visering har utfärdats på grundval av en fiktiv eller lånad identitet eller på grundval av förfalskade, efterbildade eller ogiltiga handlingar, ska detta inte hindra att den medlemsstat som utfärdade uppehållshandlingen eller viseringen tilldelas prövningsansvaret. Den medlemsstat som utfärdade uppehållshandlingen eller viseringen ska dock inte vara ansvarig om den kan visa att ett bedrägeri har begåtts efter det att handlingen eller viseringen utfärdades.

Artikel 30

Examensbevis eller andra kvalifikationer

1. Om sökanden har ett examensbevis eller en kvalifikation som utfärdats av en utbildningsanstalt som är etablerad i en medlemsstat, ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd, förutsatt att ansökan registreras mindre än sex år efter det att examensbeviset eller kvalifikationen utfärdades.

2. Om sökanden har flera examensbevis eller kvalifikationer som utfärdats av utbildningsanstalter i olika medlemsstater, ska ansvaret för att pröva ansökan om internationellt skydd åvila den medlemsstat som utfärdat examensbeviset eller kvalifikationen efter den längsta studieperioden eller, om studieperioderna är lika långa, den medlemsstat där det senaste examensbeviset eller den senaste kvalifikationen erhöles.

Artikel 31

Inresa efter upphävt viseringskrav

1. Om en tredjelandsmedborgare eller en statslös person reser in på medlemsstaternas territorium genom en medlemsstat där han eller hon inte behöver visering ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av personens ansökan om internationellt skydd.
2. Punkt 1 ska inte tillämpas om tredjelandsmedborgarens eller den statslösa personens ansökan om internationellt skydd registreras i en annan medlemsstat där han eller hon inte heller behöver visering för inresa på territoriet. I detta fall ska den andra medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.

Artikel 32

Ansökan inom det internationella transitområdet på en flygplats

Om en ansökan om internationellt skydd görs inom det internationella transitområdet på en flygplats i en medlemsstat ska den medlemsstaten vara ansvarig för att pröva ansökan.

Artikel 33

Inresa

1. Om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de förteckningar som avses i artikel 40.4 i denna förordning, inklusive sådana uppgifter som avses i förordning (EU) 2024/...⁺, att en sökande på ett irreguljärt sätt har passerat gränsen till en medlemsstat landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredjeland, ska den medlemsstat i vilken sökanden först inreser ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd. Detta ansvar ska upphöra om ansökan registreras mer än 20 månader efter den dag då gränspassagen ägde rum.
2. Om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de förteckningar som avses i artikel 40.4 i denna förordning, inklusive sådana uppgifter som avses i förordning (EU) 2024/...⁺, att en sökande landsatts på en medlemsstats territorium efter en sök- och räddningsinsats, ska den medlemsstaten, trots vad som anges i punkt 1 i denna artikel, ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd. Detta ansvar ska upphöra om ansökan registreras mer än tolv månader efter den dag då landsättningen ägde rum.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

3. Punkterna 1 och 2 i denna artikel ska inte tillämpas om det på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de förteckningar som avses i artikel 40.4 i denna förordning, inklusive sådana uppgifter som avses i förordning (EU) 2024/...⁺, kan fastställas att sökanden har omfördelats till en annan medlemsstat i enlighet med artikel 67 i denna förordning efter att ha passerat gränsen. I detta fall ska den andra medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.

Kapitel III

Personer i beroendeställning och diskretionär bedömning

Artikel 34

Personer i beroendeställning

1. Om en sökande på grund av graviditet, ett nyfött barn, svår psykisk eller fysisk sjukdom, allvarlig funktionsnedsättning, allvarligt psykologiskt trauma eller hög ålder är beroende av hjälp från sitt barn, sitt syskon eller sin förälder som är lagligen bosatt i en av medlemsstaterna, eller om ett barn, ett syskon eller en förälder som är lagligen bosatt i en av medlemsstaterna är beroende av sökandens hjälp, ska medlemsstaterna i normala fall hålla samman eller sammanföra sökanden med det barnet, det syskonet eller den föräldern, förutsatt att familjebanden existerade innan sökanden anlände till medlemsstaternas territorium, att barnet, syskonet eller föräldern eller sökanden kan ta hand om personen i beroendeställning och att de berörda personerna, efter att ha informerats om denna möjlighet, skriftligen uttryckt önskemål om detta.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

Om det framkommer att ett barn, ett syskon eller en förälder är lagligen bosatt på territoriet i den medlemsstat där personen i beroendeställning befinner sig, ska den medlemsstaten kontrollera om barnet, syskonet eller föräldern kan ta hand om personen i beroendeställning innan den gör en framställan om övertagande i enlighet med artikel 39.

2. Om det barn, det syskon eller den förälder som avses i punkt 1 är lagligen bosatt i en annan medlemsstat än den där sökanden befinner sig, ska ansvarig medlemsstat vara den medlemsstat där barnet, syskonet eller föräldern är lagligen bosatt, såvida inte sökandens hälsotillstånd under en betydande tid hindrar honom eller henne från att resa till den medlemsstaten. I sådant fall ska ansvarig medlemsstat vara den medlemsstat där sökanden befinner sig. Den medlemsstaten ska inte omfattas av skyldigheten att föra sökandens barn, syskon eller förälder till sitt territorium.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 78 med avseende på
 - a) de faktorer som ska beaktas för att bedöma beroendeförhållandet,
 - b) kriterierna för att fastställa förekomsten av erkända familjeband,
 - c) kriterierna för att bedöma den berörda personens förmåga att ta hand om personen i beroendeställning,
 - d) de faktorer som ska beaktas för att bedöma den berörda personens oförmåga att resa under en betydande tid.

4. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa enhetliga metoder för samråd och utbyte av information mellan medlemsstaterna med avseende på tillämpningen av denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

Artikel 35

Diskretionär bedömning

1. Genom undantag från artikel 16.1 får en medlemsstat besluta att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har registrerat där, även om den inte är ansvarig för prövningen enligt kriterierna i denna förordning.
2. Den medlemsstat i vilken en ansökan om internationellt skydd registreras och som genomför förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat, eller den ansvariga medlemsstaten, får när som helst innan ett första beslut i sak har fattats anmoda en annan medlemsstat att överta en sökande för att sammanföra närstående av humanitära skäl, särskilt på grundval av meningsfulla kopplingar med avseende på familjeskäl eller socialt eller kulturellt betingade faktorer, även om den andra medlemsstaten inte är ansvarig enligt kriterierna i artiklarna 25–28 och 34. De berörda personerna ska lämna sitt samtycke till detta skriftligen.

Framställan om övertagande ska innehålla allt material som den anmodande medlemsstaten förfogar över och som är nödvändigt för att den anmodade medlemsstaten ska kunna bedöma situationen.

Den anmodade medlemsstaten ska utföra de kontroller som behövs för att pröva de humanitära grunder som avses i framställan och inom två månader från mottagandet av framställan lämna svar till den anmodande medlemsstaten med hjälp av det elektroniska kommunikationsnät som inrättats genom artikel 18 i förordning (EG) nr 1560/2003. Ett avslag på framställan ska motiveras.

Kapitel IV

Den ansvariga medlemsstatens skyldigheter

Artikel 36

Den ansvariga medlemsstatens skyldigheter

1. Den medlemsstat som är ansvarig enligt denna förordning ska vara skyldig att
 - a) på de villkor som anges i artiklarna 39, 40 och 46 överta en sökande vars ansökan registrerats i en annan medlemsstat,
 - b) på de villkor som anges i artiklarna 41 och 46 i denna förordning återta en sökande eller en tredjelandsmedborgare eller en statslös person för vilken den medlemsstaten har angetts som ansvarig medlemsstat enligt artikel 16.1 i förordning (EU) 2024/...⁺,

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

- c) på de villkor som anges i artiklarna 41 och 46 i denna förordning, återta en person som beviljats inresa och som har gjort en ansökan om internationellt skydd eller som vistas irreguljärt i en annan medlemsstat än den som har låtit personen resa in i enlighet med förordning (EU) 2024/...⁺ eller som har beviljat internationellt skydd eller humanitär status inom ramen för ett nationellt vidarebosättningsprogram.

2. Vid tillämpning av denna förordning ska det inte vara möjligt att skilja situationen för en underårig som medföljer sökanden och som uppfyller definitionen av familjemedlem från situationen för hans eller hennes familjemedlems, och den underåriga ska övertas eller återtas av den medlemsstat som är ansvarig för att pröva den familjemedlemmens ansökan om internationellt skydd, utan att det krävs ett skriftligt samtycke från den berörda personen, även om den underåriga inte själv är en sökande, såvida det inte påvisas att detta inte är för barnets bästa. Detsamma ska tillämpas på barn som föds efter sökandens ankomst till medlemsstaternas territorium, utan att ett nytt förfarande för övertagande behöver inledas.

Trots kravet på skriftligt samtycke i artikel 26 ska inget skriftligt samtycke krävas av de berörda personerna om ett nytt förfarande för övertagande av en underårig inleds med avseende på en medlemsstat som anges som ansvarig medlemsstat i enlighet med artikel 26, såvida det inte påvisas att en överföring till den ansvariga medlemsstaten inte är för barnets bästa.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 18/24 (2016/0225(COD)).

3. I de situationer som avses i punkt 1 a och b i denna artikel ska den ansvariga medlemsstaten pröva eller slutföra prövningen av ansökan om internationellt skydd i enlighet med förordning (EU) 2024/...⁺.

Artikel 37

Answarets upphörande

1. Om en medlemsstat utfärdar en uppehållshandling till sökanden, beslutar att tillämpa artikel 35, anser att det inte är förenligt med barnets bästa att överföra ett ensamkommande barn till den ansvariga medlemsstaten, eller inte överför den berörda personen till den ansvariga medlemsstaten inom de tidsfrister som anges i artikel 46, ska den medlemsstaten bli ansvarig medlemsstat och skyldigheterna enligt artikel 36 ska övergå till den medlemsstaten. I tillämpliga fall ska den underrätta den tidigare ansvariga medlemsstaten, den medlemsstat som genomför ett förfarande för att fastställa ansvarig medlemsstat eller den medlemsstat som har anmodats att överta sökanden eller som mottagit en avisering om återtagande, med hjälp av det elektroniska kommunikationsnät som inrättats i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 1560/2003.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

Den medlemsstat som blir ansvarig enligt första stycket i denna punkt ska ange att den har blivit ansvarig medlemsstat i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) 2024/...⁺.

2. Efter en prövning av en ansökan i gränsförfarandet i enlighet med förordning (EU) 2024/...⁺⁺ ska skyldigheterna enligt artikel 36.1 i den här förordningen upphöra 15 månader efter det att ett beslut om att neka prövning av en ansökan eller avslå en ansökan som ogrundad eller uppenbart ogrundad med avseende på flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande, eller ett beslut varigenom en ansökan förklaras vara implicit eller explicit återkallad har blivit slutligt.

En ansökan som registrerats efter den period som avses i första stycket ska betraktas som en ny ansökan enligt den här förordningen, vilket ger upphov till ett nytt förfarande för att fastställa ansvarig medlemsstat.

3. Trots vad som anges i punkt 2 första stycket i denna artikel ska ansvaret, om personen ansöker om internationellt skydd i en annan medlemsstat inom den period på 15 månader som avses i det stycket och ett återtagandeförfarande pågår vid utgången av denna period på 15 månader, inte upphöra förrän återtagandeförfarandet har slutförts eller tidsfristerna för den överförande medlemsstatens verkställande av överföringen i enlighet med artikel 46 har löpt ut.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

⁺⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

4. Skyldigheterna enligt artikel 36.1 i denna förordning ska upphöra om den ansvariga medlemsstaten, på grundval av uppgifter som registrerats och lagrats i enlighet med förordning (EU) 2017/2226 eller andra bevis, fastställer att den berörda personen har lämnat medlemsstaternas territorium i minst nio månader, såvida inte den berörda personen innehar en giltig uppehållshandling som utfärdats av den ansvariga medlemsstaten.

En ansökan som registrerats efter den period av frånvaro som avses i första stycket ska betraktas som en ny ansökan enligt denna förordning, vilket ger upphov till ett nytt förfarande för att fastställa ansvarig medlemsstat.

5. Skyldigheten enligt artikel 36.1 b i denna förordning att återta en tredjelandsmedborgare eller en statslös person ska upphöra om det, på grundval av uppdateringen av de uppgifter som avses i artikel 16.2 d i förordning (EU) 2024/...⁺, fastställs att den berörda personen har lämnat medlemsstaternas territorium, antingen frivilligt eller med tvång, i enlighet med ett beslut om återvändande eller avlägsnande som utfärdats efter det att ansökan återkallats eller avslagits.

En ansökan som registrerats efter det att ett avlägsnande har verkställts eller ett frivilligt återvändande har ägt rum ska betraktas som en ny ansökan enligt denna förordning, vilket ger upphov till ett nytt förfarande för att fastställa ansvarig medlemsstat.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

Kapitel V

Förfaranden

AVDELNING I

INLEDANDE AV FÖRFARANDET

Artikel 38

Inledande av förfarandet

1. Den medlemsstat där en ansökan om internationellt skydd först registreras i enlighet med förordning (EU) 2024/...⁺ eller, i tillämpliga fall, omfördelningsmedlemsstaten ska utan dröjsmål inleda förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat.
2. Om sökanden avviker ska den medlemsstat där en ansökan först registreras eller, i tillämpliga fall, omfördelningsmedlemsstaten fortsätta förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

3. Den medlemsstat som har genomfört förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat eller som har blivit ansvarig enligt artikel 16.4 i denna förordning ska utan dröjsmål i Eurodac i enlighet med artikel 16.1 i förordning (EU) 2024/...⁺ ange

- a) sitt ansvar enligt artikel 16.2,
- b) sitt ansvar enligt artikel 16.3,
- c) sitt ansvar enligt artikel 16.4,
- d) sitt ansvar på grund av att de tidsfrister som anges i artikel 39 inte har iakttagits,
- e) ansvaret för den medlemsstat som har godtagit en framställan om övertagande av sökanden i enlighet med artikel 40,
- f) sitt ansvar enligt artikel 68.3.

Till dess att denna information har lagts till ska förfarandena i punkt 4 i denna artikel tillämpas.

4. En sökande som befinner sig i en annan medlemsstat utan en uppehållshandling, eller som i den medlemsstaten gör en ansökan om internationellt skydd under förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat, ska återtas av den fastställande medlemsstaten, på de villkor som anges i artiklarna 41 och 46.

Denna skyldighet ska upphöra om den fastställande medlemsstaten fastställer att sökanden har erhållit en uppehållshandling från en annan medlemsstat.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

5. En sökande som befinner sig i en medlemsstat utan en uppehållshandling, eller som i den medlemsstaten gör en ansökan om internationellt skydd, efter det att en annan medlemsstat har bekräftat att den berörda personen ska omfördelas enligt artikel 67.9, och innan överföringen har verkställts till omfördelningsmedlemsstaten enligt artikel 67.11, ska återtå av den medlemsstaten på de villkor som anges i artiklarna 41 och 46. Denna skyldighet ska upphöra om omfördelningsmedlemsstaten fastställer att sökanden har erhållit en uppehållshandling från en annan medlemsstat.

AVDELNING II

FÖRFARANDE VID FRAMSTÄLLNINGAR OM ÖVERTAGANDE

Artikel 39

Inlämning av en framställan om övertagande

1. Om den medlemsstat som avses i artikel 38.1 bedömer att en annan medlemsstat är ansvarig för att pröva ansökan, ska den, omedelbart och i alla händelser inom två månader från den dag då ansökan registrerades, anmoda den senare medlemsstaten att överta sökanden. Medlemsstaterna ska prioritera framställningar som görs på grundval av artiklarna 25–28 och 34.

Utan hinder av första stycket i denna punkt ska framställan om övertagande, vid en träff i Eurodac på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artiklarna 22 och 24 i förordning (EU) 2024/...⁺ eller en träff i VIS på grundval av uppgifter som registrerats enligt artikel 21 i förordning (EG) nr 767/2008, skickas inom en månad efter en sådan träff.

Om framställan om övertagande av en sökande inte görs inom de tidsfrister som anges i första och andra styckena, ska den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd registrerades ansvara för prövningen.

Om sökanden är ett ensamkommande barn ska den medlemsstat som fastställer ansvaret, när den anser att det är för barnets bästa, när som helst innan ett första beslut i sak har fattats fortsätta förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat och anmoda en annan medlemsstat att överta sökanden, särskilt om framställan görs på grundval av artikel 26, 27 eller 34, trots att de tidsfrister som anges i första och andra styckena i denna punkt har löpt ut.

2. Den anmodande medlemsstaten får begära ett brådskande svar i fall om ansökan om internationellt skydd registrerats efter det att ett beslut om nekad inresa eller ett beslut om återvändande utfärdats.

I en sådan framställan ska skälen till att ett brådskande svar är nödvändigt samt en svarsfrist anges. Svarsfristen ska vara minst en vecka.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

3. Framställan om övertagande ska innehålla fullständiga och utförliga skäl, på grundval av alla omständigheter i ärendet, inbegripet relevanta uppgifter ur sökandens redogörelse, med avseende på de relevanta kriterier som anges i kapitel II och, i tillämpliga fall, den mall som avses i artikel 22.1. Den ska lämnas in med användning av ett standardformulär och inbegripa sådana bevis eller indicier som tas upp i de förteckningar som avses i artikel 40.4 eller annan eventuell dokumentation eller information som kan styrka framställan, så att myndigheterna i den anmodade medlemsstaten kan kontrollera om den medlemsstaten är ansvarig enligt kriterierna i denna förordning.

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa enhetliga metoder för utarbetande och inlämning av framställningar om övertagande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

Artikel 40

Svar på en framställan om övertagande

1. Den anmodade medlemsstaten ska utföra de kontroller som behövs och lämna svar på framställan om övertagande av en sökande utan dröjsmål och i alla händelser inom en månad från mottagandet av framställan. Medlemsstaterna ska prioritera framställningar som görs på grundval av artiklarna 25–28 och 34. I detta syfte får den anmodade medlemsstaten begära bistånd från nationella, internationella eller andra relevanta organisationer för att kontrollera relevanta bevis och indicier som lämnats in av den anmodande medlemsstaten, särskilt för att identifiera och spåra familjemedlemmar.

2. Utan hinder av punkt 1 ska den anmodade medlemsstaten, vid en träff i Eurodac på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artiklarna 22 och 24 i förordning (EU) 2024/...⁺ eller en träff i VIS på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artikel 21.2 i förordning (EG) nr 767/2008, lämna svar på framställan inom två veckor från mottagandet av den.
3. Under förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat ska bevis och indicier användas.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter utarbeta och regelbundet se över två förteckningar, med relevanta bevis och indicier i enlighet med de kriterier som anges i andra och tredje styckena i denna punkt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

Med avseende på tillämpningen av första stycket avses med bevis formella bevis som avgör ansvar enligt denna förordning, under förutsättning att de inte vederläggs med hjälp av motbevis. Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna förslagor till de olika kategorierna av administrativa dokument, i enlighet med den indelning som fastställs i förteckningen över formella bevis.

Med avseende på tillämpningen av första stycket avses med indicier indikationer som, även om de kan motsägas, kan vara tillräckliga, beroende på vilket bevisvärde de tillmäts. Indiciers bevisvärde ska, i förhållande till ansvaret för att pröva ansökan om internationellt skydd, bedömas från fall till fall.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

5. Kraven på bevis och indicier får inte gå utöver vad som är nödvändigt för en korrekt tillämpning av denna förordning.
6. Den anmodade medlemsstaten ska ta på sig ansvaret under förutsättning att de indicier som finns är sammanhängande, kontrollerbara och tillräckligt detaljerade för att ansvaret ska kunna fastställas.

Om framställan görs på grundval av artiklarna 25–28 och 34 och den anmodade medlemsstaten inte anser att indicierna är sammanhängande, kontrollerbara och tillräckligt detaljerade för att ansvaret ska kunna fastställas, ska den ange skälen i det svar som avses i punkt 8 i denna artikel.

7. Om den anmodande medlemsstaten har begärt ett brådskande svar i enlighet med artikel 39.2 ska den anmodade medlemsstaten svara inom den angivna svarsfristen eller, om detta inte är möjligt, inom två veckor från mottagandet av framställan.
8. Om den anmodade medlemsstaten inte genom ett svar med underbyggda skäl på grundval av alla omständigheter i ärendet med avseende på de relevanta kriterier som anges i kapitel II invänder mot framställan inom en månad enligt punkt 1 i denna artikel, eller i tillämpliga fall inom två veckor enligt punkterna 2 och 7 i denna artikel, ska avsaknaden av en invändning anses som ett godtagande av framställan och ska medföra skyldighet att överta personen, vilket innefattar en skyldighet att ombesörja lämpliga ankomstarrangemang. De underbyggda skälen ska styrkas med bevis och indicier om sådana finns.

Kommissionen ska genom genomförandeakter upprätta ett standardformulär för svar med underbyggda skäl enligt denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

AVDELNING III

FÖRFARANDEN VID AVISERINGAR OM ÅTERTAGANDE

Artikel 41

Inlämning av en avisering om återtagande

1. I en sådan situation som avses i artikel 36.1 b eller c ska den medlemsstat där personen befinner sig, omedelbart och i alla händelser inom två veckor efter träffen i Eurodac, skicka en avisering om återtagande. Underlåtenhet att skicka aviseringen om återtagande inom den tidsfristen ska inte påverka den ansvariga medlemsstatens skyldighet att återta den berörda personen.
2. En avisering om återtagande ska skickas via ett standardformulär och ska innehålla sådana bevis eller indicier som tas upp i de förteckningar som avses i artikel 40.4 eller relevanta uppgifter ur den berörda personens redogörelse.
3. Den medlemsstat som tar emot meddelandet ska inom två veckor bekräfta mottagandet för den medlemsstat som skickade meddelandet, såvida inte den mottagande medlemsstaten inom den tidsfristen visar att den inte är ansvarig enligt artikel 37 eller att aviseringen om återtagande bygger på en felaktig angivelse av ansvarig medlemsstat enligt förordning (EU) 2024/...⁺.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

4. Underlåtenhet att agera inom två veckor enligt punkt 3 ska anses som en bekräftelse på mottagande av meddelandet.
5. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa enhetliga metoder för utarbetande och inlämning av aviseringar om återtagande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

AVDELNING IV

RÄTTSSÄKERHETSGARANTIER

Artikel 42

Meddelande av ett beslut om överföring

1. Den fastställande medlemsstat vars framställan om övertagande av en sökande som avses i artikel 36.1 a har godtagits eller som skickade en avisering om återtagande av personer som avses i artikel 36.1 b och c ska fatta ett beslut om överföring senast två veckor efter godtagandet eller bekräftelsen.
2. Om den anmodade medlemsstaten eller den medlemsstat som tagit emot meddelandet godtar att överta en sökande eller bekräftar att den kommer att återta en person som avses i artikel 36.1 b eller c, ska den överförande medlemsstaten på ett enkelt språk och utan dröjsmål, skriftligen underrätta den berörda personen om beslutet att överföra honom eller henne till den ansvariga medlemsstaten och, i tillämpliga fall, om att den inte kommer att pröva hans eller hennes ansökan om internationellt skydd, om tidsfristerna för att verkställa överföringen och om skyldigheten att rätta sig efter beslutet enligt artikel 17.5.

3. Om den berörda personen rättsligt företräds av en juridisk rådgivare eller en annan enligt nationell rätt godkänd eller tillåten rådgivare får medlemsstaten rikta meddelandet om det beslut som avses i punkt 1 till en sådan juridisk eller annan rådgivare i stället för till den berörda personen och, i tillämpliga fall, underrätta den berörda personen om beslutet.
4. Det beslut som avses i punkt 1 i denna artikel ska också innehålla information om tillgängliga rättsmedel enligt artikel 43, inbegripet rätten att ansöka om suspensiv verkan, och om de tidsfrister som gäller för utnyttjande av sådana rättsmedel och för verkställandet av överföringen, och ska vid behov innehålla information om den plats och den dag på vilken den berörda personen ska infinna sig, om personen beger sig till den ansvariga medlemsstaten på egen hand.

Medlemsstaterna ska säkerställa att information om personer eller enheter som kan tillhandahålla rättsligt bistånd till den berörda personen lämnas till den berörda personen tillsammans med det beslut som avses i punkt 1, om denna information inte redan har lämnats.

5. Om den berörda personen inte bistås eller företräds rättsligt av en juridisk rådgivare eller en annan enligt nationell rätt godkänd eller tillåten rådgivare, ska medlemsstaten informera honom eller henne om de viktigaste delarna av beslutet, vilket ska inbegripa information om tillgängliga rättsmedel och de tidsfrister som gäller för utnyttjande av sådana rättsmedel, på ett språk som den berörda personen förstår eller rimligen kan förväntas förstå.

Artikel 43

Rättsmedel

1. Sökanden eller en annan person som avses i artikel 36.1 b och c ska ha rätt till ett effektivt rättsmedel, i form av överklagande eller omprövning i domstol av de faktiska och rättsliga omständigheterna när det gäller ett beslut om överföring.

Omfattningen av ett sådant rättsmedel ska begränsas till en bedömning av

- a) om överföringen, för den berörda personen, skulle medföra en verklig risk för omänsklig eller förnedrande behandling i den mening som avses i artikel 4 i stadgan,
 - b) om det finns omständigheter som hänför sig till tiden efter beslutet om överföring och som är avgörande för en korrekt tillämpning av denna förordning,
 - c) om artiklarna 25–28 och 34 har överträtts, när det gäller personer som övertagits i enlighet med artikel 36.1 a.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva en tidsperiod på minst en vecka men högst tre veckor efter meddelandet av ett beslut om överföring, inom vilken den berörda personen får utöva sin rätt till ett effektivt rättsmedel enligt punkt 1.

3. Den berörda personen ska ha rätt att inom en skäligen tidsperiod från det att beslutet om överföring meddelats, dock under inga omständigheter inom en längre tidsperiod än den som föreskrivs av medlemsstaterna enligt punkt 2, begära att en domstol avbryter verkställigheten av beslutet om överföring i väntan på resultatet av överklagandet eller omprövningen. Medlemsstaterna får i nationell rätt föreskriva att begäran om avbrytande av verkställigheten av beslutet om överföring ska lämnas in tillsammans med överklagandet enligt punkt 1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns ett effektivt rättsmedel genom att inte verkställa överföringen förrän ett beslut har fattats om den första begäran om uppskov. Ett beslut om huruvida verkställigheten av beslutet om överföring ska avbrytas ska fattas inom en månad från den dag då begäran inkom till den behöriga domstolen.

Om den berörda personen inte har utövat sin rätt att begära suspensiv verkan, ska överklagandet eller omprövningen av ett beslut om överföring inte avbryta verkställigheten av beslutet om överföring.

Ett beslut om att inte avbryta verkställigheten av beslutet om överföring ska motiveras.

Om suspensiv verkan beviljas ska domstolen sträva efter att besluta i sak om överklagandet eller omprövningen inom en månad från beslutet att bevilja suspensiv verkan.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att den berörda personen har tillgång till rättsligt bistånd samt, vid behov, språkligt stöd.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att rättsligt bistånd och biträde vid överklagandeförfarandet på begäran tillhandahålls kostnadsfritt om den berörda personen inte själv kan stå för kostnaderna. Medlemsstaterna får föreskriva att personer som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning inte ska behandlas mer förmånligt i fråga om avgifter och andra kostnader än medlemsstatens egna medborgare när det gäller rättsligt bistånd och biträde.

Medlemsstaterna får föreskriva att kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde inte ska beviljas om den behöriga myndigheten eller en domstol anser att överklagandet eller omprövningen saknar rimliga utsikter till framgång, under förutsättning att tillgången till rättsligt bistånd och biträde inte begränsas på ett godtyckligt sätt.

Om en myndighet som inte är en domstol beslutar att inte bevilja kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde med hänvisning till andra stycket, ska medlemsstaterna sörja för rätten till ett effektivt rättsmedel i domstol för att överklaga eller begära omprövning av det beslutet. Om beslutet överklagas eller omprövning begärs, ska detta rättsmedel utgöra en integrerad del av det rättsmedel som avses i punkt 1.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillgången till rättsligt bistånd och biträde inte begränsas godtyckligt och att den berörda personens tillgång till rättslig prövning inte hindras.

Rättsligt bistånd ska åtminstone inbegripa sammanställning av de handlingar som krävs inom ramen för förfarandet. Rättsligt biträde ska åtminstone inbegripa företrädande i domstol, och kan begränsas till tillgång till juridiska rådgivare eller andra rådgivare som anvisas särskilt i nationell rätt för att rättsligt bistå och företräda.

Förfarandena för tillgång till rättsligt bistånd och biträde ska fastställas i nationell rätt.

AVDELNING V

FÖRVAR INFÖR EN ÖVERFÖRING

Artikel 44

Förvar

1. Medlemsstaterna får inte hålla en person i förvar enbart av det skälet att han eller hon är föremål för det förfarande som fastställs genom denna förordning.
2. Om en risk för avvikande föreligger eller om det är nödvändigt för att skydda nationell säkerhet eller allmän ordning, får medlemsstaterna ta den berörda personen i förvar i syfte att säkerställa överföringsförfarandena i enlighet med denna förordning, på grundval av en individuell bedömning av personens omständigheter, och endast om hållandet i förvar är proportionellt och andra, mindre ingripande alternativa åtgärder inte kan tillämpas verkningsfullt.

3. Förvar ska pågå en så kort tidsperiod som möjligt och får inte pågå längre än vad som rimligen krävs för att med tillbörlig aktsamhet slutföra de nödvändiga administrativa förfarandena till dess att överföringen enligt denna förordning har verkställts.
4. När det gäller förhållanden för tagande i förvar och tillämpliga garantier för sökande som tagits i förvar enligt denna artikel, ska artiklarna 11, 12 och 13 i direktiv (EU) 2024/...⁺ tillämpas.
5. Beslut om tagande i förvar enligt denna artikel ska fattas skriftligen av administrativa eller rättsliga myndigheter. I beslutet om förvar ska de faktiska och rättsliga skäl som beslutet grundar sig på anges. Om beslut om tagande i förvar fattas av en administrativ myndighet ska medlemsstaterna ombesörja att en snabb rättslig prövning av förvarets laglighet sker på eget initiativ eller på begäran av sökanden eller bådadera.

Artikel 45

Tidsfrister för sökande i förvar

1. Genom undantag från artiklarna 39 och 41 gäller att om en person tas i förvar enligt artikel 44, ska en framställan om övertagande eller en avisering om återtagande lämnas in senast två veckor från det att ansökan om internationellt skydd registrerades, eller senast två veckor från träffen i Eurodac, om ingen ny ansökan har registrerats i den meddelande medlemsstaten.

Om en person tas i förvar i ett senare skede än vid registreringen av ansökan ska en framställan om övertagande eller en avisering om återtagande lämnas in senast en vecka från och med den dag då personen togs i förvar.

⁺ EUT: För in numret på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

2. Genom undantag från artikel 40.1 ska den anmodade medlemsstaten svara så snart som möjligt, och i alla händelser inom en vecka från mottagandet av framställan. Underlåtenhet att svara inom en vecka ska anses som ett godtagande av framställan om övertagande och medföra skyldighet att överta personen, vilket innefattar en skyldighet att ombesörja lämpliga ankomstarrangemang.
3. Genom undantag från artikel 46 gäller att om en person hålls i förvar, ska överföringen av denna person från den överförande medlemsstaten till den ansvariga medlemsstaten verkställas så snart det är praktiskt möjligt, och inom fem veckor från
 - a) den dag då framställan om övertagande godtogs eller aviseringen om återtagande bekräftades, eller
 - b) den dag då överklagandet eller omprövningen inte längre har suspensiv verkan i enlighet med artikel 43.3.
4. Om den överförande medlemsstaten inte iakttar tidsfristerna för att lämna in en framställan om övertagande eller en avisering om återtagande eller inte fattar ett beslut om överföring inom den tidsfrist som anges i artikel 42.1, eller om överföringen inte verkställs inom fem veckor enligt punkt 3 i denna artikel, ska personen inte längre hållas i förvar. Artiklarna 39, 41 och 46 ska fortsätta att gälla.

AVDELNING VI

ÖVERFÖRINGAR

Artikel 46

Detaljerade regler och tidsfrister

1. Överföringen av en sökande eller en annan person som avses i artikel 36.1 b och c från den överförande medlemsstaten till den ansvariga medlemsstaten ska verkställas i enlighet med den överförande medlemsstatens nationella rätt, efter samråd mellan de berörda medlemsstaterna, så snart det är praktiskt möjligt och inom sex månader efter det att den andra medlemsstatens framställan om övertagande godtogs, meddelande av återtagande bekräftades eller det slutliga beslutet fattades i fråga om överklagande eller omprövning av ett beslut om överföring med suspensiv verkan i enlighet med artikel 43.3.

Medlemsstaterna ska prioritera överföringar av sökande efter godtagande av framställningar som görs på grundval av artiklarna 25–28 och 34.

Om överföringen verkställs i omfördelningssyfte ska överföringen äga rum inom den tidsfrist som anges i artikel 67.11.

Om överföringar till den ansvariga medlemsstaten sker genom kontrollerad avresa eller med eskort, ska medlemsstaterna säkerställa att de genomförs på ett humant sätt och i enlighet med och med full respekt för mänsklig värdighet och andra grundläggande rättigheter.

Vid behov ska den överförande medlemsstaten förse den berörda personen med en *laissez-passer*. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa utformningen av *laissez-passer*-handlingen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

Den ansvariga medlemsstaten ska alltefter omständigheterna underrätta den överförande medlemsstaten om att den berörda personen kommit fram i god ordning eller att han eller hon inte har infunnit sig inom den fastställda tidsfristen.

2. Om överföringen inte äger rum inom den tidsfrist som anges i punkt 1 första stycket, ska den ansvariga medlemsstaten befrias från sin skyldighet att överta eller återta den berörda personen, varpå ansvaret övergår på den överförande medlemsstaten. Denna tidsfrist får förlängas till högst ett år om överföringen inte har kunnat verkställas på grund av att den berörda personen varit frihetsberövad eller till högst tre år från det att den anmodande medlemsstaten underrättade den ansvariga medlemsstaten, att den berörda personen, eller en familjemedlem som skulle överföras tillsammans med den berörda personen, har avvikit, fysiskt motsätter sig överföringen, avsiktligt ser till att hans eller hennes tillstånd inte medger överföringen eller inte uppfyller de medicinska kraven för överföringen.

Om den berörda personen åter blir tillgänglig för myndigheterna och den tid som återstår av den period som avses i punkt 1 är kortare än tre månader, ska den överförande medlemsstaten ha tre månader på sig att verkställa överföringen.

3. Om en person har överförts felaktigt, eller om ett beslut om överföring upphävs efter överklagande eller omprövning sedan överföringen har verkställts, ska den medlemsstat som verkställde överföringen omedelbart ta tillbaka den berörda personen.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa enhetliga metoder för samråd och informationsutbyte mellan medlemsstater med avseende på tillämpningen av denna artikel, särskilt i fall av uppskjutna eller försenade överföringar, överföringar efter tyst godkännande eller överföringar av underåriga eller personer i beroendeställning samt i fall av kontrollerade överföringar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

Artikel 47

Kostnader för överföring

1. I enlighet med artikel 20 i förordning (EU) 2021/1147 ska ett bidrag betalas till den överförande medlemsstaten för en sökande eller en annan person som avses i artikel 36.1 b eller c i den här förordningen, enligt artikel 46 i den här förordningen.
2. Om den berörda personen ska återföras till en medlemsstat till följd av en felaktig överföring eller ett beslut om överföring som upphävts efter överklagande eller omprövning sedan överföringen har verkställts, ska den medlemsstat som ursprungligen verkställde överföringen ansvara för kostnaderna för att återföra den berörda personen till sitt territorium.

3. Personer som överförs enligt denna förordning ska inte bära kostnaderna för denna överföring.

Artikel 48

Utbyte av relevant information innan en överföring verkställs

1. Den medlemsstat som verkställer överföringen av en sökande eller en annan person som avses i artikel 36.1 b eller c ska meddela den ansvariga medlemsstaten personuppgifter om den person som ska överföras vilka är adekvata, relevanta och begränsade till vad som krävs för det enda syftet att säkerställa att de behöriga myndigheterna, i enlighet med nationell rätt i den ansvariga medlemsstaten, är i stånd att tillhandahålla den personen adekvat stöd, inbegripet sådan omedelbar sjukvård som är nödvändig för att tillvarata personens vitala intressen, i syfte att säkerställa kontinuitet i det skydd och de rättigheter som följer av denna förordning och andra tillämpliga rättsliga instrument avseende asyl. Dessa uppgifter ska tillställas den ansvariga medlemsstaten inom en skälig tidsperiod innan en överföring verkställs, för att säkerställa att dess behöriga myndigheter har tillräckligt med tid för att vidta nödvändiga åtgärder.

2. Den överförande medlemsstaten ska till den ansvariga medlemsstaten översända all information som behövs för att trygga de rättigheter och omedelbara särskilda behov som den person som ska överföras har, särskilt följande:
- a) Information om omedelbara åtgärder som den ansvariga medlemsstaten måste vidta för att säkerställa att de särskilda behoven hos den person som ska överföras tillgodoses på lämpligt sätt, inklusive eventuell omedelbar sjukvård som är nödvändig och, vid behov, åtgärder som krävs för att skydda barnets bästa.
 - b) Kontaktuppgifter till familjemedlemmar, släktingar eller andra närstående i den mottagande medlemsstaten, i tillämpliga fall.
 - c) I fråga om underåriga, information om bedömningen av barnets bästa och om deras utbildning.
 - d) I tillämpliga fall, en bedömning av sökandens ålder.
 - e) I tillämpliga fall, screeningformuläret enligt artikel 17 i förordning (EU) 2024/...⁺, inbegripet eventuella bevis som det hänvisas till i formuläret.
 - f) Annan relevant information.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

3. Informationsutbyte enligt denna artikel får endast ske mellan de myndigheter som anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 52 i denna förordning via det elektroniska kommunikationsnät som inrättats genom artikel 18 i förordning (EG) nr 1560/2003. Den information som utbyts får bara användas för de ändamål som anges i punkt 1 i denna artikel och får inte behandlas ytterligare.
4. I syfte att underlätta utbytet av information mellan medlemsstaterna ska kommissionen genom genomförandeakter upprätta ett standardformulär för översändande av nödvändiga uppgifter enligt denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.
5. Artikel 51.8 och 51.9 ska tillämpas på utbyte av information enligt denna artikel.

Artikel 49

Utbyte av säkerhetsrelevant information innan en överföring verkställs

Vid tillämpning av artikel 41 gäller att om den överförande medlemsstaten har information som tyder på att det finns rimliga skäl att anse att sökanden eller en annan person som avses i artikel 36.1 b eller c utgör en fara för den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen i en medlemsstat, ska den medlemsstatens behöriga myndigheter ange förekomsten av denna information till den ansvariga medlemsstaten. Informationen ska utbytas mellan de medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter eller andra behöriga myndigheter genom lämpliga kanaler för sådant informationsutbyte.

Artikel 50

Utbyte av hälsouppgifter innan en överföring verkställs

1. I det enda syftet att tillhandahålla medicinsk vård eller behandling, särskilt när det gäller sårbara personer, däribland personer med funktionsnedsättning, äldre personer, gravida kvinnor, underåriga och personer som har varit utsatta för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld, ska den överförande medlemsstaten till den ansvariga medlemsstaten översända information om eventuella särskilda behov hos den person som ska överföras, vilket i enskilda fall kan inbegripa information om den personens fysiska eller mentala hälsa, i den mån dess behöriga myndighet har tillgång till sådan information i enlighet med nationell rätt. Informationen ska översändas i ett gemensamt hälsointyg tillsammans med nödvändiga handlingar. Den ansvariga medlemsstaten ska säkerställa att dessa särskilda behov tillgodoses på lämpligt sätt, särskilt genom att tillhandahålla nödvändig medicinsk vård.

Kommissionen ska genom genomförandeakter upprätta det gemensamma hälsointyg som avses i första stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

2. Den överförande medlemsstaten får endast översända den information som avses i punkt 1 till den ansvariga medlemsstaten efter det att sökanden eller sökandens företrädare uttryckligen gett sitt samtycke till detta eller när sådant översändande är nödvändigt för att skydda folkhälsan eller den allmänna säkerheten eller, om den berörda personen är fysiskt eller rättsligt oförmögen att ge sitt samtycke, för att tillvarata den berörda personens eller någon annan persons vitala intressen. Avsaknad av samtycke, inklusive ett nekat samtycke, ska inte utgöra något hinder för verkställande av överföringen.
3. Den behandling av personliga hälsouppgifter som avses i punkt 1 får endast utföras av hälso- och sjukvårdspersonal som enligt nationell rätt omfattas av tystnadsplikt eller av andra personer som omfattas av en motsvarande tystnadsplikt.
4. Utbytet av information enligt denna artikel får endast ske mellan hälso- och sjukvårdspersonal eller andra personer som avses i punkt 3. Den information som utbyts får endast användas för de ändamål som anges i punkt 1 och får inte behandlas ytterligare.
5. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta enhetliga metoder och praktiska arrangemang för utbyte av den information som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.
6. Artikel 51.8 och 51.9 ska tillämpas på utbyte av information enligt denna artikel.

Kapitel VI

Administrativt samarbete

Artikel 51

Utbyte av uppgifter

1. Varje medlemsstat ska till varje medlemsstat som så begär förmedla personuppgifter om en person som omfattas av denna förordning vilka är adekvata, relevanta och begränsade till vad som krävs för att
 - a) fastställa ansvarig medlemsstat,
 - b) pröva ansökan om internationellt skydd,
 - c) fullgöra andra skyldigheter som följer av denna förordning,
 - d) verkställa ett beslut om återvändande.
2. Den information som avses i punkt 1 får endast inbegripa
 - a) personuppgifterna för den berörda personen och, när så är lämpligt, för hans eller hennes familjemedlemmar, släktingar eller andra närstående, nämligen fullständigt namn, i förekommande fall tidigare namn, smeknamn eller pseudonymer, nuvarande och tidigare medborgarskap samt födelsedatum och födelseort,

- b) information om identitets- och resehandlingar, inklusive information om referenser, giltighetstid, datum för utfärdande, utfärdande myndighet, plats för utfärdande m.m.,
- c) annan information som är nödvändig för att fastställa den berörda personens identitet, inklusive biometriska uppgifter som den berörda medlemsstaten har inhämtat av sökanden, i synnerhet för tillämpningen av artikel 67.8 i denna förordning, i enlighet med förordning (EU) 2024/...⁺,
- d) information om bosättningsorter och resvägar,
- e) information om uppehållshandlingar eller viseringar som har utfärdats av en medlemsstat,
- f) information om platsen där ansökan registrerades,
- g) information om det datum då en eventuell tidigare ansökan om internationellt skydd registrerades, det datum då den aktuella ansökan registrerades, hur långt handläggningen framskridit och innehållet i ett eventuellt beslut.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

3. Om det krävs för att pröva ansökan om internationellt skydd får den ansvariga medlemsstaten anmoda en annan medlemsstat att informera den om de grunder som sökanden åberopar till stöd för sin ansökan och, i tillämpliga fall, skälen för eventuella beslut som fattats rörande sökanden. Om den ansvariga medlemsstaten tillämpar artikel 55 i förordning (EU) 2024/...⁺ får den medlemsstaten också begära information som gör det möjligt för dess behöriga myndighet att fastställa om nya faktorer har framkommit eller har lagts fram av sökanden. Den anmodade medlemsstaten får vägra att tillmötesgå denna begäran, om utlämnandet av uppgifterna sannolikt skulle skada dess väsentliga intressen eller skyddet av den berörda personens eller någon annans grundläggande fri- och rättigheter. Sökanden ska på förhand informeras av den anmodande medlemsstaten om de specifika uppgifter som begärts ut och om skälet till den begäran.
4. En begäran om information får endast översändas i samband med en enskild ansökan om internationellt skydd eller överföring i omfördelningssyfte. Den begäran ska innehålla skälen som den grundar sig på och, om syftet är att kontrollera om det föreligger ett kriterium som sannolikt medför ansvar för den anmodade medlemsstaten, ange på vilka bevis den grundar sig, inklusive relevant information från tillförlitliga källor om var och hur sökande reser in på medlemsstaternas territorium, eller på vilken specifik och kontrollerbar del i sökandens redogörelse den grundar sig. Sådan relevant information från tillförlitliga källor ska inte i sig vara tillräcklig för att fastställa en medlemsstats ansvar och behörighet enligt denna förordning, men den kan vara till hjälp vid bedömningen av andra indikationer i samband med en enskild sökande.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

5. Den anmodade medlemsstaten ska vara skyldig att svara inom tre veckor. Alla förseningar av svaret ska vederbörligen motiveras. Underlåtenhet att svara inom tre veckor ska inte befria den anmodade medlemsstaten från skyldigheten att svara. Om den anmodade medlemsstaten undanhåller uppgifter som visar att den är ansvarig, kan den medlemsstaten inte åberopa utgången av de tidsfrister som föreskrivs i artikel 39 som skäl för att vägra att tillmötesgå en framställan om övertagande. I sådana fall ska tidsfristerna i artikel 39 för framställan om övertagande förlängas med lika lång tid som svaret från den anmodade medlemsstaten är försenat.
6. Informationsutbytet ska ske på begäran av en medlemsstat och får endast äga rum mellan de myndigheter som respektive medlemsstat har utsett och underrättat kommissionen om i enlighet med artikel 52.1.
7. Den information som utbyts får endast användas för de ändamål som anges i punkt 1. I varje medlemsstat får sådan information, beroende på dess typ och den mottagande myndighetens befogenheter, endast förmedlas till myndigheter och domstolar som har till uppgift att
- a) fastställa ansvarig medlemsstat,
 - b) pröva ansökan om internationellt skydd,
 - c) fullgöra andra skyldigheter som följer av denna förordning.

8. Den medlemsstat som vidarebefordrar informationen ska säkerställa att informationen är korrekt och aktuell. Om det framkommer att medlemsstaten har vidarebefordrat information som är felaktig eller som inte borde ha vidarebefordrats, ska de medlemsstater som mottagit den omedelbart underrättas om detta. De ska vara skyldiga att korrigera denna information eller radera den.
9. I varje berörd medlemsstat ska översändandet och mottagandet av utbytt information noteras i den berörda personens personakt eller i ett register.

Artikel 52

Behöriga myndigheter och resurser

1. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om vilka behöriga myndigheter som är ansvariga för att fullgöra skyldigheterna enligt denna förordning och eventuella ändringar av denna. Medlemsstaterna ska säkerställa att dessa myndigheter har de personmässiga, materiella och ekonomiska resurser som krävs för att utföra sitt arbete avseende tillämpningen av förfarandena för att snabbt och effektivt fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd, och i synnerhet för att skydda processuella och grundläggande rättigheter, säkerställa ett snabbt förfarande för att återförena familjemedlemmar och släktingar som befinner sig i olika medlemsstater, inom föreskrivna tidsfrister besvara begäran om information, framställningar om övertagande och aviseringar om återtagande samt, om tillämpligt, fullgöra sina skyldigheter enligt del IV.

2. Kommissionen ska offentliggöra en konsoliderad förteckning över de myndigheter som avses i punkt 1 i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om förteckningen ändras ska kommissionen en gång om året offentliggöra en uppdaterad konsoliderad förteckning.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att personalen vid de myndigheter som avses i punkt 1 får den fortbildning som krävs för tillämpningen av denna förordning.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter upprätta säkra elektroniska kommunikationskanaler mellan de myndigheter som avses i punkt 1, samt mellan dessa myndigheter och asylbyrån, för översändande av information, biometriska uppgifter som inhämtats i enlighet med förordning (EU) 2024/...⁺, framställningar, meddelanden, svar och all annan skriftlig korrespondens och för säkerställande av att avsändarna automatiskt får ett elektroniskt mottagningsbevis. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

Artikel 53

Administrativa överenskommelser

1. Medlemsstaterna får sinsemellan ingå bilaterala administrativa överenskommelser om hur denna förordning ska genomföras i praktiken och därmed underlätta dess tillämpning och göra den effektivare. Dessa överenskommelser kan avse
 - a) utbyte för sambandsmän,

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

- b) förenkling av förfaranden och förkortning av frister för översändande och granskning av framställningar om övertagande eller aviseringar om återtagande av sökande,
 - c) solidaritetsbidrag enligt del IV.
2. Medlemsstaterna får också bibehålla de administrativa överenskommelser som ingåtts enligt rådets förordning (EG) nr 343/2003⁴¹ och förordning (EU) nr 604/2013. I den mån sådana överenskommelser inte överensstämmer med den här förordningen ska de berörda medlemsstaterna ändra överenskommelserna för att undanröja bristande överensstämmelse.
 3. Innan de överenskommelser som avses i punkt 1 b ingås eller ändras ska de berörda medlemsstaterna samråda med kommissionen när det gäller överenskommelsens överensstämmelse med denna förordning.
 4. Om kommissionen finner att de överenskommelser som avses i punkt 1 b är oförenliga med denna förordning, ska den inom skälig tid underrätta de berörda medlemsstaterna. De berörda medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att ändra den berörda överenskommelsen inom skälig tid för att undanröja sådan bristande förenlighet.
 5. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla överenskommelser som avses i punkt 1, och om uppsägning eller ändring av dem.

⁴¹ Rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat (EUT L 50, 25.2.2003, s. 1).

Artikel 54

Nätverk av ansvariga enheter

Asylbyrån ska inrätta och underlätta verksamheten i ett eller flera nätverk av de behöriga myndigheter som avses i artikel 52.1 för att förbättra det praktiska samarbetet, inbegripet överföringar, och informationsutbytet i alla frågor som gäller den fullständiga tillämpningen av denna förordning, däribland utarbetandet av praktiska verktyg, bästa praxis och riktlinjer.

Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och andra relevanta unionsorgan och unionsbyråer får vid behov vara företrädare i sådana nätverk.

Kapitel VII

Förlikning

Artikel 55

Förlikning

1. För att sörja för att de mekanismer som inrättas genom denna förordning fungerar som de ska och överkomma svårigheter i tillämpningen, ska två eller flera medlemsstater som stöter på svårigheter i sitt samarbete inom ramen för denna förordning eller vid dess tillämpning dem emellan på begäran av en eller flera av dem utan dröjsmål hålla samråd i syfte att hitta lämpliga lösningar inom rimlig tid, i enlighet med principen om lojalt samarbete som fastställs i artikel 4.3 i EU-fördraget.

När så är lämpligt får information om de svårigheter som uppstått och den lösning som hittats lämnas till kommissionen och övriga medlemsstater inom ramen för den kommitté som avses i artikel 77.

2. Om ingen lösning nås enligt punkt 1 eller om svårigheterna kvarstår får en eller flera av de berörda medlemsstaterna begära att kommissionen håller samråd med de berörda medlemsstaterna i syfte att hitta lämpliga lösningar. Kommissionen ska utan dröjsmål hålla sådana samråd. De berörda medlemsstaterna ska aktivt delta i samråden. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta alla lämpliga åtgärder för att snabbt lösa problemet. Kommissionen får anta rekommendationer riktade till de berörda medlemsstaterna med angivande av vilka åtgärder som ska vidtas och lämpliga tidsfrister.

När så är lämpligt får information om de svårigheter som uppstått, de rekommendationer som gjorts och den lösning som hittats lämnas till de övriga medlemsstaterna inom ramen för den kommitté som avses i artikel 77.

Förfarandet i denna artikel ska inte påverka de tidsfrister som anges i denna förordning i enskilda fall.

3. Denna artikel ska inte påverka kommissionens befogenheter att övervaka tillämpningen av unionsrätten enligt artiklarna 258 och 260 i EUF-fördraget. Den ska inte heller påverka de berörda medlemsstaternas möjlighet att hänskjuta sin tvist till Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 273 i EUF-fördraget eller möjligheten för en medlemsstat att anhängiggöra ärendet vid domstolen i enlighet med artikel 259 i EUF-fördraget.

DEL IV

SOLIDARITET

Kapitel I

Solidaritetsmekanismer

Artikel 56

Den årliga solidaritetspoolen

1. Den årliga solidaritetspoolen, som ska omfatta de bidrag som anges i rådets genomförandeakt enligt artikel 57 och som medlemsstaterna utfäst vid mötet i högnivåforumet, ska fungera som det huvudsakliga solidaritetsverktyget för medlemsstater som är utsatta för migrationstryck på grundval av de behov som identifierats i det kommissionsförslag som avses i artikel 12.
2. Den årliga solidaritetspoolen ska bestå av följande typer av solidaritetsåtgärder, som ska anses vara likvärdiga:
 - a) Omfördelning i enlighet med artiklarna 67 och 68
 - i) av sökande av internationellt skydd,

- ii) av personer som beviljats internationellt skydd mindre än tre år före antagandet av rådets genomförandeakt som avses i artikel 57, om den berörda bidragande medlemsstaten och den berörda gynnade medlemsstaten bilateralt kommit överens om detta.
- b) Ekonomiska bidrag från medlemsstaterna som främst syftar till åtgärder i medlemsstaterna som rör migration, mottagande, asyl, återanpassning inför avresa, gränsförvaltning och operativt stöd, som även kan tillhandahålla stöd för åtgärder i eller i förhållande till tredjeländer som kan ha en direkt inverkan på migrationsflödena vid medlemsstaternas yttre gränser eller som kan förbättra asyl-, mottagnings- och migrationssystemen i det berörda tredjelandet, inbegripet program för stöd vid frivilligt återvändande och återanpassning, i enlighet med artikel 64.
- c) Alternativa solidaritetsåtgärder på områdena migration, mottagande, asyl, återvändande och återanpassning samt gränsförvaltning, med fokus på operativt stöd, kapacitetsuppbyggnad, tjänster, personalstöd, anläggningar och teknisk utrustning i enlighet med artikel 65.

Åtgärder i eller i förhållande till tredjeländer enligt första stycket b ska genomföras av gynnade medlemsstater i enlighet med tillämpningsområdet och målen för denna förordning och förordning (EU) 2021/1147.

3. De ekonomiska bidrag som avses i punkt 2 b för projekt i tredjeländer ska särskilt inriktas på att
- a) förbättra asyl- och mottagningskapaciteten i tredjeländer, också genom att stärka den personalmässiga och institutionella sakkunskapen och kapaciteten,
 - b) främja laglig migration och en välhanterad rörlighet, också genom att stärka bilaterala, regionala och internationella partnerskap om migration, tvångsförflyttning, lagliga vägar och partnerskap för rörlighet,
 - c) stödja program för stöd vid frivilligt återvändande och hållbar återanpassning för återvändande migranter och deras familjer,
 - d) minska den utsatthet som orsakas av smuggling av migranter och människohandel och främja program för bekämpning av människosmuggling och människohandel,
 - e) stödja en effektiv migrationspolitik på grundval av de mänskliga rättigheterna.

Artikel 57

Rådets genomförandeakt om inrättande av den årliga solidaritetspoolen

1. På grundval av det kommissionsförslag som avses i artikel 12 och i enlighet med utfästelseförfarandet vid det högnivåforum som avses i artikel 13 ska rådet årligen, före utgången av varje kalenderår, anta en genomförandeakt om inrättande av den årliga solidaritetspoolen, inbegripet referensvärdet för omfördelningar och ekonomiska bidrag till den årliga solidaritetspoolen på unionsnivå och de särskilda utfästelser som varje medlemsstat har gjort för varje typ av solidaritetsbidrag som avses i artikel 56.2 vid det möte i högnivåforumet som avses i artikel 13. Rådet ska med kvalificerad majoritet anta den genomförandeakt som avses i denna punkt. Rådet får med kvalificerad majoritet ändra kommissionens förslag som avses i artikel 12.
2. Rådets genomförandeakt som avses i punkt 1 i denna artikel ska vid behov även fastställa den preliminära procentandel av den årliga solidaritetspoolen som får göras tillgänglig för medlemsstater som är utsatta för migrationstryck till följd av omfattande ankomster på grund av återkommande landsättningar efter sök- och räddningsinsatser, med beaktande av de berörda medlemsstaternas geografiska särdrag. Den får också fastställa andra former av solidaritet enligt artikel 56.2 c beroende på de behov av sådana åtgärder som uppstår till följd av de särskilda utmaningarna på migrationsområdet i de berörda medlemsstaterna.

3. Under det möte i högnivåforumet som avses i artikel 13 ska medlemsstaterna komma fram till en slutsats om ett övergripande referensvärde för varje solidaritetsåtgärd i den årliga solidaritetspoolen, på grundval av det kommissionsförslag som avses i artikel 12. Under det mötet ska medlemsstaterna också göra utfästelser om sina bidrag till den årliga solidaritetspoolen i enlighet med punkt 4 i denna artikel och om den obligatoriska rättvisa andel som beräknas enligt referensnyckeln i artikel 66.
4. Vid genomförandet av punkt 3 i denna artikel ska medlemsstaterna ha full frihet att välja mellan de typer av solidaritetsåtgärder som förtecknas i artikel 56.2 eller en kombination av dessa. De medlemsstater som gör utfästelser om alternativa solidaritetsåtgärder ska fastställa det ekonomiska värdet på dessa åtgärder på grundval av objektiva kriterier. Om de alternativa solidaritetsåtgärderna inte fastställs i det kommissionsförslag som avses i artikel 12 får medlemsstaterna fortfarande göra utfästelser om sådana åtgärder. Om sådana åtgärder inte begärs av de gynnade medlemsstaterna under ett visst år ska de omvandlas till ekonomiska bidrag.

Artikel 58

*Information om att en medlemsstat som i kommissionens beslut
konstaterats vara utsatt för migrationstryck har för avsikt
att använda den årliga solidaritetspoolen*

1. En medlemsstat som i ett beslut enligt artikel 11 konstaterats vara utsatt för migrationstryck ska, efter antagandet av rådets genomförandeakt som avses i artikel 57, informera kommissionen och rådet om den avser att använda sig av den årliga solidaritetspoolen. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet om detta.
2. Den berörda medlemsstaten ska inkludera information om den typ och nivå av solidaritetsåtgärder enligt artikel 56.2 som behövs för att hantera situationen, i förekommande fall inbegripet eventuell användning av komponenterna i EU:s permanenta verktygslåda för migrationsstöd. Om den medlemsstaten avser att använda sig av ekonomiska bidrag ska den även ange de berörda unionsutgiftsprogrammen.
3. Efter mottagandet av den information som avses i punkt 2 ska den berörda medlemsstaten ha tillgång till den årliga solidaritetspoolen i enlighet med artikel 60. EU-solidaritetssamordnaren ska utan dröjsmål och under alla omständigheter inom tio dagar från mottagandet av informationen sammankalla forumet på teknisk nivå för att operativt genomföra solidaritetsåtgärderna.

Artikel 59

Meddelande om att en medlemsstat som anser sig vara utsatt för migrationstryck har behov av att använda den årliga solidaritetspoolen

1. Om en medlemsstat inte har konstaterats vara utsatt för migrationstryck i ett beslut enligt artikel 11 men anser sig vara utsatt för migrationstryck ska den meddela kommissionen om sitt behov av att använda den årliga solidaritetspoolen och informera rådet om detta. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet om detta.
2. Meddelandet enligt punkt 1 ska innehålla följande:
 - a) En vederbörligen underbyggd motivering av förekomsten och omfattningen av migrationstrycket i den meddelande medlemsstaten, inbegripet aktuella uppgifter om de indikatorer som avses i artikel 9.3 a.
 - b) Information om den typ och nivå av solidaritetsåtgärder enligt artikel 56 som behövs för att hantera situationen, i förekommande fall inbegripet eventuell användning av komponenterna i EU:s permanenta verktygslåda för migrationsstöd och, om den berörda medlemsstaten avser att använda sig av ekonomiska bidrag, uppgift om de berörda unionsutgiftsprogrammen.
 - c) En beskrivning av hur användning av den årliga solidaritetspoolen skulle kunna stabilisera situationen.
 - d) Uppgift om hur den berörda medlemsstaten avser att åtgärda eventuella identifierade sårbarheter på området ansvar, beredskap eller resiliens.

3. Asylbyrån, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter samt den berörda medlemsstaten ska på kommissionens begäran bistå kommissionen vid utarbetandet av en bedömning av migrationstryck.
4. Kommissionen ska skyndsamt bedöma meddelandet, med beaktande av den information som anges i artiklarna 9 och 10, om det i det beslut som avses i artikel 11 konstaterats att den meddelande medlemsstaten riskerar att utsättas för migrationstryck, den övergripande situationen i unionen, situationen i den meddelande medlemsstaten under de föregående tolv månaderna och de behov som den meddelande medlemsstaten har uttryckt, och anta ett beslut om huruvida medlemsstaten ska anses vara utsatt för migrationstryck. Om kommissionen beslutar att den berörda medlemsstaten är utsatt för migrationstryck ska den medlemsstaten bli en gynnad medlemsstat, såvida den inte nekas tillgång till ibruktagande av den årliga solidaritetspoolen i enlighet med punkt 6 i denna artikel.
5. Kommissionen ska utan dröjsmål översända sitt beslut till den berörda medlemsstaten, Europaparlamentet och rådet.

6. Om det i kommissionens beslut fastställs att den meddelande medlemsstaten är utsatt för migrationstryck ska EU-solidaritetssamordnaren sammankalla forumet på teknisk nivå utan dröjsmål och inom två veckor efter det att kommissionens beslut översänts till den berörda medlemsstaten, Europaparlamentet och rådet för att operativt genomföra solidaritetsåtgärderna. EU-solidaritetssamordnare ska sammankalla forumet på teknisk nivå, såvida inte kommissionen anser, eller såvida inte rådet beslutar genom en genomförandeakt som antas inom två veckor från översändandet av kommissionens beslut till den berörda medlemsstaten, Europaparlamentet och rådet, att den årliga solidaritetspoolen inte har tillräcklig kapacitet för att den berörda medlemsstaten ska kunna få tillgång till den årliga solidaritetspoolen eller att det föreligger andra objektiva skäl till att inte ge den medlemsstaten tillgång till den årliga solidaritetspoolen.
7. Om rådet beslutar att det inte finns tillräcklig kapacitet i den årliga solidaritetspoolen ska artikel 13.4 tillämpas, och högnivåforumet ska sammankallas senast en vecka efter kommissionens beslut.

Om kommissionen fattar ett beslut om att avslå en begäran från en medlemsstat om att anses vara utsatt för migrationstryck, får den meddelande medlemsstaten lämna in ett nytt meddelande till kommissionen och rådet med ytterligare relevant information.

Artikel 60

Operativt genomförande och samordning av solidaritetsbidrag

1. I forumet på teknisk nivå ska medlemsstaterna samarbeta sinsemellan och med kommissionen för att säkerställa ett ändamålsenligt och effektivt operativt genomförande av solidaritetsbidragen i den årliga solidaritetspoolen för året i fråga, på ett balanserat sätt och i god tid, mot bakgrund av de behov som identifierats och bedömts och de solidaritetsbidrag som finns tillgängliga.
2. EU-solidaritetssamordnaren ska med beaktande av migrationssituationens utveckling samordna det operativa genomförandet av solidaritetsbidragen för att säkerställa en balanserad fördelning av de tillgängliga solidaritetsbidragen mellan de gynnade medlemsstaterna.
3. Med undantag för genomförandet av ekonomiska bidrag ska medlemsstaterna vid det operativa genomförandet av de identifierade solidaritetsåtgärderna genomföra sina utfästa solidaritetsbidrag enligt artikel 56 för ett visst år före utgången av det året, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 65.3 och 67.12.

De bidragande medlemsstaterna ska genomföra sina utfästelser i proportion till sina totala utfästelser till den årliga solidaritetspoolen för ett visst år före utgången av året.

De medlemsstater som har beviljats en fullständig nedsättning av solidaritetsbidrag i enlighet med artikel 61 eller 62 eller som själva är gynnade medlemsstater enligt artiklarna 58.1 och 59.4 är inte skyldiga att genomföra sina utfästa solidaritetsbidrag enligt artikel 56.2 för ett visst år.

De bidragande medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att genomföra sina utfästelser som gjorts i enlighet med artikel 56.2 eller att tillämpa ansvarskompensationer i enlighet med artikel 63 gentemot en gynnad medlemsstat om kommissionen, i ett beslut enligt artikel 11 eller artikel 59.4, har identifierat systembrister i den gynnade medlemsstaten när det gäller reglerna i del III i denna förordning som skulle kunna få allvarliga negativa konsekvenser för denna förordnings funktionssätt.

4. Under det första mötet i forumet på teknisk nivå under den årliga cykeln får bidragande och gynnade medlemsstater uttrycka rimliga preferenser, mot bakgrund av de behov som identifierats, för profilerna för tillgängliga omfördelningskandidater och en potentiell planering för genomförandet av deras solidaritetsbidrag, med beaktande av behovet av brådskande åtgärder för de gynnade medlemsstaterna.

EU-solidaritetssamordnaren ska underlätta samverkan och samarbete mellan medlemsstaterna när det gäller dessa aspekter.

Vid genomförandet av omfördelningar ska medlemsstaterna i första hand beakta omfördelning av sårbara personer.

5. De unionsorgan och unionsbyråer som är behöriga på området asyl och gräns- och migrationshantering ska på begäran och inom ramen för sina respektive mandat ge medlemsstaterna och kommissionen stöd för att säkerställa att del IV genomförs och fungerar korrekt. Sådant stöd kan ges i form av analyser, sakkunskap och operativt stöd. EU-solidaritetssamordnaren ska samordna allt bistånd från experter eller grupper som utplacerats av asylbyrån, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån eller andra unionsorgan eller unionsbyråer när det gäller det operativa genomförandet av solidaritetsbidragen.
6. I januari varje år från och med ... [det första året efter den dag då denna förordning börjar tillämpas] och därefter ska medlemsstaterna bekräfta nivåerna för varje solidaritetsåtgärd som genomförts under det föregående året för EU-solidaritetssamordnaren.

Artikel 61

Nedsättning av solidaritetsbidrag vid fall av migrationstryck

1. En medlemsstat som i ett beslut enligt artikel 11 konstaterats vara utsatt för migrationstryck eller som anser sig vara utsatt för migrationstryck och som inte har använt sig av den årliga solidaritetspoolen i enlighet med artikel 58 eller meddelat behov av att använda sig av den årliga solidaritetspoolen i enlighet med artikel 59, får när som helst begära en partiell eller fullständig nedsättning av sina utfästa bidrag enligt rådets genomförandeakt som avses i artikel 57.

Den berörda medlemsstaten ska lämna in sin begäran till kommissionen. Den berörda medlemsstaten ska överlämna begäran till rådet för kännedom.

2. Om den begärande medlemsstat som avses i punkt 1 i denna artikel är en medlemsstat som inte i ett beslut enligt artikel 11 har konstaterats vara utsatt för migrationstryck, men som anser sig vara utsatt för migrationstryck, ska den medlemsstaten i sin begäran inkludera
 - a) en beskrivning av hur den fullständiga eller partiella nedsättningen av dess utfästa bidrag kan bidra till att stabilisera situationen,
 - b) uppgift om huruvida det utfästa bidraget kan ersättas med en annan typ av solidaritetsbidrag,
 - c) uppgift om hur medlemsstaten kommer att åtgärda eventuella konstaterade sårbarheter på området ansvar, beredskap eller resiliens,
 - d) en vederbörligen underbyggd motivering av förekomsten och omfattningen av migrationstrycket i den begärande medlemsstaten.

Vid bedömningen av en sådan begäran ska kommissionen också beakta den information som anges i artiklarna 9 och 10.

3. Kommissionen ska underrätta rådet om sin bedömning av begäran inom fyra veckor från mottagandet av den begäran som getts in i enlighet med denna artikel. Kommissionen ska också underrätta Europaparlamentet om den bedömningen.

4. Efter att ha mottagit kommissionens bedömning ska rådet anta en genomförandeakt för att fastställa om medlemsstaten ska bemyndigas att avvika från rådets genomförandeakt som avses i artikel 57.

Artikel 62

Nedsättning av solidaritetsbidrag vid betydande migrationssituationer

1. En medlemsstat som i ett beslut enligt artikel 11 har konstaterats stå inför en betydande migrationssituation, eller som anser sig stå inför en betydande migrationssituation, får när som helst begära en partiell eller fullständig nedsättning av sina utfästa bidrag enligt rådets genomförandeakt som avses i artikel 57.1.

Den berörda medlemsstaten ska lämna in sin begäran till kommissionen. Den berörda medlemsstaten ska översända begäran till rådet för kännedom.

2. Om den begärande medlemsstaten i ett beslut enligt artikel 11 konstaterats stå inför en betydande migrationssituation, ska begäran innehålla
 - a) en beskrivning av hur den fullständiga eller partiella nedsättningen av dess utfästa bidrag kan bidra till att stabilisera situationen,
 - b) uppgift om huruvida det utfästa bidraget kan ersättas med en annan typ av solidaritetsbidrag,

- c) uppgift om hur medlemsstaten kommer att åtgärda eventuella konstaterade sårbarheter på området ansvar, beredskap eller resiliens,
 - d) en vederbörligen underbyggd motivering rörande det område av asyl-, mottagnings- och migrationssystemet där kapaciteten har nåtts, och uppgift om hur det förhållande att medlemsstatens kapacitet har nått sin gräns på det specifika området påverkar den medlemsstatens förmåga att fullgöra sin utfästelse.
3. Om den begärande medlemsstaten inte i ett beslut enligt artikel 11 har konstaterats stå inför en betydande migrationssituation, men anser sig stå inför en betydande migrationssituation, ska begäran utöver den information som anges i punkt 2 i den här artikeln också innehålla en vederbörligen underbyggd motivering av migrationssituationens betydelse i den begärande medlemsstaten. Vid bedömningen av en sådan begäran ska kommissionen också beakta den information som anges i artiklarna 9 och 10 och om det i ett beslut enligt artikel 11 konstaterats att medlemsstaten riskerar att utsättas för migrationstryck.
4. Kommissionen ska underrätta rådet om sin bedömning av begäran inom fyra veckor från mottagandet den begäran som lämnats in i enlighet med denna artikel. Kommissionen ska också underrätta Europaparlamentet om den bedömningen.
5. Efter att ha mottagit kommissionens bedömning ska rådet anta en genomförandeakt för att fastställa om medlemsstaten ska bemyndigas att avvika från rådets genomförandeakt som avses i artikel 57.

Artikel 63
Ansvarskompensationer

1. Om de omfördelningsutfästelser till den årliga solidaritetspoolen som anges i rådets genomförandeakt enligt artikel 57 uppgår till minst 50 % av det värde som anges i det kommissionsförslag avses i artikel 12 får en gynnad medlemsstat, i stället för omfördelningar i enlighet med förfarandet i artikel 69, anmoda de andra medlemsstaterna att ta på sig ansvaret för att pröva ansökningar om internationellt skydd för vilka den gynnade medlemsstaten har fastställts vara ansvarig.
2. En bidragande medlemsstat kan ange för gynnade medlemsstater att den är beredd att ta på sig ansvaret för att pröva ansökningar om internationellt skydd för vilka en gynnad medlemsstat har fastställts som ansvarig i stället för omfördelningar
 - a) om det tröskelvärde som anges i punkt 1 har uppnåtts, eller
 - b) om den bidragande medlemsstaten har utfäst minst 50 % av sin obligatoriska rättvisa andel till den årliga solidaritetspoolen som anges i rådets genomförandeakt enligt artikel 57 som omfördelningar.

Om en bidragande medlemsstat har angett en sådan beredvillighet och den gynnade medlemsstaten samtycker, ska den gynnade medlemsstaten tillämpa det förfarande som anges i artikel 69.

3. De bidragande medlemsstaterna ska ta på sig ansvaret för ansökningar om internationellt skydd för vilka den gynnade medlemsstaten har fastställts som ansvarig, upp till det högre av de två värden som avses i leden a och b i denna punkt, om de omfördelningsutfästelser till den årliga solidaritetspoolen som ingår i rådets genomförandeakt enligt artikel 57, efter det möte i högnivåforumet som sammankallats i enlighet med artikel 13.4,
- a) understiger värdet i artikel 12.2 a, eller
 - b) understiger 60 % av det referensvärde som används för att beräkna varje medlemsstats obligatoriska rättvisa andel för omfördelning med avseende på inrättandet av den årliga solidaritetspoolen i enlighet med artikel 57.,
4. Punkt 3 i denna artikel är också tillämplig om de utfästelser som ska genomföras under ett visst år understiger det högre av de två värden som avses i leden a och b den punkten till följd av fullständiga eller partiella nedsättningar som beviljats i enlighet med artikel 61 eller 62 eller på grund av att de gynnade medlemsstater som avses i artiklarna 58.1 och 59.4 inte är skyldiga att genomföra sina utfästa solidaritetsbidrag för ett visst år.

5. En bidragande medlemsstat som inte har genomfört sina utfästelser eller godtagit omfördelningar i enlighet med artikel 67.9 som motsvarar dess utfästa omfördelningar enligt artikel 57.3 senast vid utgången av det aktuella året ska, på begäran av den gynnade medlemsstaten, ta ansvar för ansökningar om internationellt skydd för vilka den gynnade medlemsstaten har fastställts som ansvarig, upp till det antal omfördelningar som utfästs i enlighet med artikel 57.3, så snart som möjligt efter utgången av ett visst år.
6. Den bidragande medlemsstaten ska identifiera de enskilda ansökningar som den tar på sig ansvaret för i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel och informera den gynnade medlemsstaten via det elektroniska kommunikationsnät som inrättats genom artikel 18 i förordning (EG) nr 1560/2003.

Den bidragande medlemsstaten ska bli ansvarig medlemsstat för de identifierade ansökningarna och ska ange sitt ansvar i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) 2024/...⁺.
7. Medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att ta ansvar enligt punkt 6 första stycket i denna artikel utöver sin rättvisa andel som beräknats enligt referensnyckeln i artikel 66.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24(2016/0132(COD)).

8. Denna artikel ska endast tillämpas om
- a) sökanden inte är ett ensamkommande barn,
 - b) den gynnade medlemsstaten har fastställts som ansvarig på grundval av kriterierna i artiklarna 29–33,
 - c) den tidsfrist för överföring som anges i artikel 39.1 ännu inte har löpt ut,
 - d) sökanden inte har avvikit från den bidragande medlemsstaten,
 - e) den berörda personen inte har beviljats internationellt skydd,
 - f) den berörda personen inte har beviljats inresa.
9. Den bidragande medlemsstaten får tillämpa denna artikel på tredjelandsmedborgare eller statslösa personer vars ansökningar har avslagits slutligt i den gynnade medlemsstaten. Artiklarna 55 och 56 i förordning 2024/...⁺ ska tillämpas.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

Artikel 64
Ekonomiska bidrag

1. Ekonomiska bidrag ska utgöras av överföringar av belopp från de bidragande medlemsstaterna till unionens budget och ska utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046⁴². Ekonomiska bidrag ska användas för att genomföra de åtgärder i den årliga solidaritetspoolen som avses i artikel 56.2 b i den här förordningen.
2. Gynnade medlemsstater ska identifiera åtgärder som kan finansieras genom ekonomiska bidrag som avses i punkt 1 i denna artikel och lämna in dem till forumet på teknisk nivå. Kommissionen ska ha nära förbindelser med gynnade medlemsstater i syfte att säkerställa att dessa åtgärder överensstämmer med målen i artikel 56.2 b och 56.3. EU-solidaritetssamordnaren ska föra en förteckning över åtgärderna och göra den tillgänglig genom forumet på teknisk nivå.
3. Kommissionen ska anta en genomförandeakt om regler för hur de ekonomiska bidragen ska fungera. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2.

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

4. Om det belopp som anges i 57.1 denna förordning inte anslås fullt ut, får det återstående beloppet läggas till det belopp som anges i artikel 10.2 b i förordning (EU) 2021/1147.
5. Medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen och forumet på teknisk nivå om framstegen i genomförandet av åtgärder som finansieras genom ekonomiska bidrag enligt denna artikel.
6. Kommissionen ska i den rapport som avses i artikel 9 inkludera information om genomförandet av åtgärder som finansieras genom ekonomiska bidrag i enlighet med denna artikel, inbegripet om frågor som kan påverka genomförandet och eventuella åtgärder som vidtagits för att åtgärda dem.

Artikel 65

Alternativa solidaritetsåtgärder

1. Bidrag i form av alternativa solidaritetsåtgärder ska grundas på en särskild begäran från den gynnade medlemsstaten. Sådana bidrag ska räknas som ekonomisk solidaritet och deras konkreta värde ska fastställas gemensamt och på ett realistiskt sätt av de bidragande och gynnade medlemsstaterna och meddelas EU-solidaritetssamordnaren innan dessa bidrag genomförs.

2. Medlemsstaterna ska endast tillhandahålla alternativa solidaritetsåtgärder som tillägg till och utan att överlappa med dem som tillhandahålls genom insatser från unionsorgan eller unionsbyråer eller genom unionsfinansiering på området asyl- och migrationshantering i de gynnade medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska endast tillhandahålla alternativa solidaritetsåtgärder utöver vad de är skyldiga att bidra med genom unionsorgan eller unionsbyråer.
3. De gynnade och bidragande medlemsstaterna ska slutföra genomförandet av överenskomna alternativa solidaritetsåtgärder även om de berörda genomförandeakterna har löpt ut.

Artikel 66

Referensnyckel

Den andel av de solidaritetsbidrag som ska lämnas av varje medlemsstat enligt artikel 57.2 ska beräknas enligt den formel som anges i bilaga I och baseras på följande kriterier för varje medlemsstat, enligt de senaste tillgängliga uppgifterna från Eurostat:

- a) Folkmängd (50 % av viktningen).
- b) Total BNP (50 % av viktningen).

Kapitel II

Förfarandekrav

Artikel 67

Förfarande inför omfördelning

1. Det förfarande som anges i denna artikel ska tillämpas på omfördelning av sådana personer som avses i artikel 56.2 a.
2. Innan den gynnade medlemsstaten tillämpar det förfarande som anges i denna artikel, ska den säkerställa att det inte finns några rimliga skäl att anse att den berörda personen utgör ett hot mot den inre säkerheten. Om det finns rimliga skäl att anse att personen utgör ett hot mot den inre säkerheten före eller under det förfarande som anges i den här artikeln, inbegripet om ett hot mot den inre säkerheten har fastställts i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) 2024/...⁺, ska den gynnade medlemsstaten inte tillämpa eller ska omedelbart avsluta det förfarande som anges i den här artikeln. Den gynnade medlemsstaten ska utesluta den berörda personen från all framtida omfördelning eller överföring till en medlemsstat. Om den berörda personen ansöker om internationellt skydd, ska den gynnade medlemsstaten vara ansvarig medlemsstat i enlighet med artikel 16.4 i denna förordning.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

3. Om omfördelning ska genomföras, ska den gynnade medlemsstaten identifiera de personer som skulle kunna omfördelas. På begäran av den gynnade medlemsstaten ska asylbyrån stödja den gynnade medlemsstaten i identifieringen av personer som ska omfördelas och i matchningen av dem med omfördelningsmedlemsstater i enlighet med artikel 2.1 k i förordning (EU) 2021/2303.

Den medlemsstaten ska i tillämpliga fall beakta förekomsten av meningsfulla kopplingar, såsom kopplingar som baseras på familjescäl eller kulturellt betingade faktorer, mellan den berörda personen och omfördelningsmedlemsstaten. I detta syfte ska den gynnade medlemsstaten ge de personer som ska omfördelas möjlighet att tillhandahålla information om förekomsten av meningsfulla kopplingar till specifika medlemsstater och att lägga fram relevant information och dokumentation för att fastställa dessa kopplingar. Den möjligheten innebär inte någon rätt att välja en specifik omfördelningsmedlemsstat i enlighet med denna artikel.

4. För att identifiera personer som ska omfördelas och matchas med omfördelningsmedlemsstater får gynnade medlemsstater använda verktyg som utvecklats av EU-solidaritetssamordnaren.

Sökande som inte har någon meningsfull koppling till en medlemsstat ska fördelas rättvist mellan de resterande omfördelningsmedlemsstaterna.

Om den person som identifierats för omfördelning har beviljats internationellt skydd, ska den berörda personen omfördelas först efter att skriftligen ha samtyckt till omfördelningen.

5. Om omfördelning ska genomföras ska den gynnade medlemsstaten informera de personer som avses i punkt 1 i denna artikel om det förfarande som anges i denna artikel och i artikel 68 samt, i tillämpliga fall, om de skyldigheter som anges i artikel 17.3, 17.4 och 17.5 och om de konsekvenser vid bristande efterlevnad som anges i artikel 18.

Första stycket i denna punkt ska inte tillämpas på sökande för vilka den gynnade medlemsstaten kan fastställas som ansvarig medlemsstat i enlighet med kriterierna i artiklarna 25–28 och 34, med undantag för artikel 15.5. Sådana sökande ska inte vara berättigade till omfördelning.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att familjemedlemmar omfördelas till samma medlemsstats territorium.
7. I de fall som avses i punkterna 2 och 3 ska den gynnade medlemsstaten så snart som möjligt till den omfördelningsmedlemsstaten översända all relevant information och alla relevanta handlingar om den berörda personen med hjälp av ett standardformulär, bland annat för att göra det möjligt för myndigheterna i omfördelningsmedlemsstaten att kontrollera om det finns skäl att anse att den berörda personen utgör ett hot mot den inre säkerheten.

8. Omfördelningsmedlemsstaten ska granska den information som den gynnade medlemsstaten översänt i enlighet med punkt 7 och kontrollera att det inte finns några rimliga skäl att anse att den berörda personen utgör ett hot mot den inre säkerheten. Omfördelningsmedlemsstaten får välja att kontrollera denna information vid en personlig intervju med den berörda personen. Den berörda personen ska vederbörligen informeras om en sådan intervjus art och syfte. Den personliga intervjun ska äga rum inom de tidsfrister som anges i punkt 9.
9. När det inte finns några rimliga skäl att anse att den berörda personen utgör ett hot mot den inre säkerheten ska omfördelningsmedlemsstaten inom en vecka från mottagandet av den relevanta informationen från den gynnade medlemsstaten bekräfta att den kommer att omfördela den berörda personen.

Om kontrollerna bekräftar att det finns rimliga skäl att anse att den berörda personen utgör hot mot den inre säkerheten ska omfördelningsmedlemsstaten inom en vecka från mottagandet av den relevanta informationen från den gynnade medlemsstaten underrätta den medlemsstaten om arten av och de underliggande faktorerna till en registrering i en relevant databas. I sådana fall ska den berörda personen inte omfördelas.

I undantagsfall, där det kan visas att granskningen av uppgifterna är särskilt komplicerad eller att ett stort antal ärenden behöver kontrolleras på samma gång, får omfördelningsmedlemsstaten lämna sitt svar efter den tidsfrist på en vecka som anges i första och andra styckena, men i alla händelser inom två veckor. I sådana situationer ska omfördelningsmedlemsstaten inom den ursprungliga tidsfristen på en vecka meddela den gynnade medlemsstaten sitt beslut att skjuta upp svaret.

Underlåtenhet att agera inom den period på en vecka som anges i första och andra styckena eller den period på två veckor som anges i tredje stycket ska anses som en bekräftelse på mottagandet av informationen och medföra skyldighet att omfördela den berörda personen, vilket innefattar en skyldighet att ombesörja lämpliga ankomstarrangemang.

10. Den gynnade medlemsstaten ska fatta ett beslut om överföring inom en vecka från omfördelningsmedlemsstatens bekräftelse. Den ska utan dröjsmål skriftligen underrätta den berörda personen om beslutet att överföra honom eller henne till den andra medlemsstaten, dock senast två dagar före överföringen om det rör sig om sökande och en vecka före överföringen om det rör sig om personer som beviljats internationellt skydd.

Om den person som ska omfördelas är en sökande ska han eller hon följa omfördelningsbeslutet.

11. Överföringen av den berörda personen från den gynnade medlemsstaten till omfördelningsmedlemsstaten ska, efter samråd mellan de berörda medlemsstaterna, verkställas i enlighet med den gynnade medlemsstatens nationella rätt, så snart det är praktiskt möjligt och inom fyra veckor efter omfördelningsmedlemsstatens bekräftelse eller det slutliga beslutet i fråga om överklagande eller omprövning av ett beslut om överföring med suspensiv verkan i enlighet med artikel 43.3.
12. De gynnade medlemsstaterna och omfördelningsmedlemsstaterna ska fortsätta omfördelningsprocessen även efter det att tidsramen för genomförandet eller giltighetstiden för rådets genomförandeakter enligt artiklarna 57, 61 och 62 har löpt ut.

13. Artiklarna 42.3, 42.4, 42.5, 43, 44, 46.1, 46.3, 47.2, 47.3, 48 och 50 ska i tillämpliga delar gälla för omfördelningsförfarandet.

Den gynnade medlemsstat som verkställer överföringen av en person som beviljats internationellt skydd ska till omfördelningsmedlemsstaten översända all den information som avses i artikel 51.2, den information som den person som beviljats internationellt skydd åberopat till stöd för sin ansökan samt skälen för eventuella beslut som fattats rörande den person som beviljats internationellt skydd.

14. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa enhetliga metoder för utarbetande och inlämning av uppgifter och handlingar i omfördelningssyfte. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 77.2. Vid utarbetandet av genomförandeakterna får kommissionen samråda med asylbyrån.

Artikel 68

Förfarande efter omfördelning

1. Omfördelningsmedlemsstaten ska underrätta den gynnade medlemsstaten, asylbyrån och EU-solidaritetssamordnaren att den berörda personen kommit fram i god ordning eller att han eller hon inte har infunnit sig inom den fastställda tidsfristen.
2. Om omfördelningsmedlemsstaten har omfördelat en sökande för vilken ansvarig medlemsstat ännu inte har fastställts, ska omfördelningsmedlemsstaten tillämpa de förfaranden som anges i del III, med undantag för artiklarna 16.2, 17.1, 17.2, 25.5, 29, 30, 33.1 och 33.2.

Om ingen ansvarig medlemsstat kan fastställas enligt första stycket i denna punkt, ska omfördelningsmedlemsstaten vara ansvarig för att pröva ansökan om internationellt skydd.

Omfördelningsmedlemsstaten ska ange sitt ansvar i Eurodac i enlighet med artikel 16.1 i förordning (EU) 2024/...⁺.

3. Om en sökande, för vilken den gynnade medlemsstaten tidigare fastställts som ansvarig av andra skäl än de kriterier som avses i artikel 67.5 andra stycket, har omfördelats ska ansvaret för att pröva ansökan om internationellt skydd övergå till omfördelningsmedlemsstaten.

Ansvaret för att pröva eventuella ytterligare framställningar eller en efterföljande ansökan från den berörda personen i enlighet med artiklarna 55 och 56 i förordning (EU) 2024/...⁺⁺ ska också överföras till omfördelningsmedlemsstaten.

Omfördelningsmedlemsstaten ska ange sitt ansvar i Eurodac i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) 2024/...⁺.

4. Om en person som beviljats internationellt skydd har omfördelats ska omfördelningsmedlemsstaten automatiskt bevilja internationell skyddsstatus i enlighet med den status som den gynnade medlemsstaten beviljat.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

⁺⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

Artikel 69

Förfarande för ansvarskompensationer enligt artikel 63.1 och 63.2

1. Om en gynnad medlemsstat begär att en annan medlemsstat ska ta på sig ansvaret för att pröva ett antal ansökningar om internationellt skydd i enlighet med artikel 63.1 och 63.2, ska den översända sin framställan till den bidragande medlemsstaten och ange det antal ansökningar om internationellt skydd som denna anmodas ta på sig ansvaret för i stället för omfördelningar.
2. Den bidragande medlemsstaten ska lämna svar på framställan inom 30 dagar från mottagandet av den begäran.

Den bidragande medlemsstaten får besluta att godta att ta på sig ansvaret för att pröva ett lägre antal ansökningar om internationellt skydd än vad den gynnade medlemsstaten anmodat om.
3. Den medlemsstat som har godtagit en framställan i enlighet med punkt 2 i denna artikel ska identifiera de enskilda ansökningar om internationellt skydd som den tar på sig ansvaret för och ska ange sitt ansvar i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) 2024/...⁺.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

Artikel 70
Andra skyldigheter

Medlemsstaterna ska hålla kommissionen, särskilt EU-solidaritetssamordnaren, underrättad om genomförandet av solidaritetsåtgärderna, inklusive åtgärder för samarbete med ett tredjeland.

Kapitel III

Ekonomiskt stöd från unionen

Artikel 71
Ekonomiskt stöd

I enlighet med principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning ska finansieringsstöd efter omfördelning enligt kapitlen I och II i denna del tillämpas i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) 2021/1147.

DEL V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 72

Datasäkerhet och dataskydd

1. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av unionsrätten om skydd av personuppgifter, i synnerhet förordning (EU) 2016/679, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁴³ och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680⁴⁴.
2. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa säkerheten för de personuppgifter som behandlas enligt denna förordning, särskilt för att förebygga olaglig eller obehörig åtkomst, eller röjande, ändring eller förlust av personuppgifter som behandlas.

⁴³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

3. Varje medlemsstats behöriga tillsynsmyndighet eller tillsynsmyndigheter ska på ett oberoende sätt, i enlighet med nationell rätt, övervaka lagligheten i behandling av personuppgifter som utförs av de myndigheter som avses i artikel 52 i den berörda medlemsstaten.

Artikel 73

Tystnadsplikt

Medlemsstaterna ska säkerställa att de myndigheter som avses i artikel 52 är bundna av reglerna om tystnadsplikt enligt nationell rätt beträffande uppgifter de får kännedom om genom sitt arbete.

Artikel 74

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner, däribland administrativa sanktioner eller straffrättsliga påföljder i enlighet med nationell rätt, för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 75
Beräkning av tidsfrister

Varje tidsperiod som föreskrivs i denna förordning ska beräknas enligt följande:

- a) En frist uttryckt i dagar, veckor eller månader ska räknas från den tidpunkt då en händelse inträffar eller en åtgärd vidtas; den dag då händelsen inträffade eller åtgärden vidtogs ska inte inräknas i perioden.
- b) En frist uttryckt i veckor eller månader ska löpa ut vid utgången av den dag i fristens sista vecka eller månad som infaller på samma veckodag eller samma datum i månaden som den dag då den händelse eller åtgärd från vilken fristen ska räknas inträffade eller vidtogs
- c) Om en frist är uttryckt i månader och den dag då fristen skulle löpa ut inte förekommer i den sista månaden i den perioden, ska fristen löpa ut vid midnatt den månads sista dag.
- d) Tidsfristerna ska omfatta lördagar, söndagar och officiella helgdagar i den berörda medlemsstaten; om en frist löper ut på en lördag, söndag eller officiell helgdag ska nästa arbetsdag räknas som fristens sista dag.

Artikel 76
Territoriellt tillämpningsområde

Bestämmelserna i denna förordning ska vad beträffar Republiken Frankrike endast tillämpas på dess europeiska territorium.

Artikel 77
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 78
Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 25.6 och 34.3 ges till kommissionen för en period på fem år från och med den ... [dag då denna förordning träder i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 25.6 och 34.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 25.6 eller 34.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av fyra månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 79

Övervakning och utvärdering

Senast den ... [den första dagen i den 43:e månaden efter denna förordnings ikraftträdande] och därefter varje år ska kommissionen se över hur de åtgärder som anges i del IV i denna förordning fungerar och rapportera om genomförandet av de åtgärder som anges i denna förordning. Rapporten ska översändas till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska regelbundet och minst vart tredje år se över relevansen av de värden som anges i artikel 12.2 a och b och den övergripande tillämpningen av del III i denna förordning, inbegripet om definitionen av familjemedlemmar och längden på de tidsfrister som fastställs i den delen bör modifieras, mot bakgrund av den övergripande migrationssituationen.

Senast den ... [den första dagen i den 85:e månaden efter denna förordnings ikraftträdande], och därefter vart femte år, ska kommissionen göra en utvärdering av denna förordning, med särskilt beaktande av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning i enlighet med artikel 80 i EUF-fördraget. Kommissionen ska lägga fram rapporter om de viktigaste resultaten av den utvärderingen för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Medlemsstaterna ska senast sex månader innan kommissionens frist för att lägga fram varje rapport löper ut tillhandahålla kommissionen all information som behövs för att utarbeta rapporterna.

Artikel 80

Statistik

I enlighet med artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007⁴⁵ ska medlemsstaterna tillhandahålla kommissionen (Eurostat) statistik om tillämpningen av denna förordning och förordning (EG) nr 1560/2003.

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

DEL VI

ÄNDRINGAR AV ANDRA UNIONS AKTER

Artikel 81

Ändringar av förordning (EU) 2021/1147

Förordning (EU) 2021/1147 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Leden 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. *sökande av internationellt skydd*: en sökande enligt definitionen i artikel 2.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...⁺.”

2. *person som beviljats internationellt skydd*: en person som beviljats internationellt skydd enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...⁺⁺.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... av den ... om asyl- och migrationshantering, om ändring av förordningarna (EU) 2021/1147 och (EU) 2021/1160 och om upphävande av förordning (EU) nr 604/2013 (EUT L, ..., ELI: ...).”

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) och för in den förordningens nummer, datum, titel och EUT-hänvisning i fotnoten.

⁺⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

b) Led 4 ska ersättas med följande:

”4. *familjemedlem*: en familjemedlem enligt definitionen i artikel 2.8 i förordning (EU) 2024/...⁺.”

c) Leden 11 och 12 ska ersättas med följande:

”11. *tredjelandsmedborgare*: en tredjelandsmedborgare enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) 2024/...⁺.

12. *ensamkommande barn*: ett ensamkommande barn enligt definitionen i artikel 2.11 i förordning (EU) 2024/...⁺.”

d) Följande led ska läggas till:

”15. *solidaritetsåtgärd*: en åtgärd vars omfattning anges i artikel 56.2 b i förordning (EU) 2024/...⁺ som finansieras genom ekonomiska bidrag från medlemsstaterna enligt artikel 64.1 i den förordningen.”

2. I artikel 15 ska följande punkt införas:

”6a. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för solidaritetsåtgärder.”

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

3. Artikel 20 ska ersättas med följande:

”Artikel 20

Medel för överföring av sökande av internationellt skydd eller av personer som beviljats internationellt skydd

1. En medlemsstat ska, utöver anslagen enligt artikel 13.1 a i denna förordning, motta ett belopp på
 - a) 10 000 EUR per sökande av internationellt skydd för vilken medlemsstaten blir ansvarig till följd av omfördelning i enlighet med artiklarna 67 och 68 i förordning (EU) 2024/...⁺,
 - b) 10 000 EUR per person som beviljats internationellt skydd och som omfördelas till den medlemsstaten i enlighet med artiklarna 67 och 68 i förordning (EU) 2024/...⁺.

De belopp som avses i första stycket leden a och b ska höjas till 12 000 EUR för varje sökande av internationellt skydd respektive person som beviljats internationellt skydd och som är ett ensamkommande barn som omfördelas till den medlemsstaten i enlighet med artiklarna 67 och 68 i förordning (EU) 2024/...⁺.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

2. Den medlemsstat som står för kostnaden för de överföringar som avses i punkt 1 ska motta ett bidrag på 500 EUR för varje sökande av internationellt skydd eller person som beviljats internationellt skydd som överförs till en annan medlemsstat.
3. Den medlemsstat som står för kostnaderna för de överföringar som avses i artikel 36.1 a, b eller c i förordning (EU) 2024/...⁺ och som genomförs i enlighet med artikel 46 i den förordningen ska motta ett bidrag på 500 EUR för varje sökande av internationellt skydd som överförs till en annan medlemsstat.
4. De belopp som avses i punkterna 1–3 i denna artikel ska anslås till medlemsstaternas program under förutsättning att den person med avseende på vilken beloppet tilldelas faktiskt har överförts till den medlemsstaten eller registrerats som sökande i den ansvariga medlemsstaten i enlighet med förordning (EU) 2024/...⁺, beroende på vad som är tillämpligt. Dessa belopp får inte användas för andra åtgärder i medlemsstatens program utom under vederbörligen motiverade omständigheter, såsom kommissionen godkänt det genom en ändring av det programmet.
5. De belopp som avses i denna artikel ska anta formen av finansiering som inte är kopplad till kostnader i enlighet med artikel 125 i budgetförordningen.
6. För att möjliggöra kontroll och revision ska medlemsstaterna bevara den information som är nödvändig för att de överförda personerna ska kunna identifieras och dagen för deras överföring fastställas korrekt.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE- CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

7. För att ta hänsyn till rådande inflation, relevant utveckling i fråga om omfördelning och andra faktorer som skulle kunna optimera användningen av det ekonomiska incitament som de belopp som avses i punkterna 1, 3 och 5 i denna artikel medför, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 för att vid behov, och inom ramen för tillgängliga medel, justera de beloppen.”
4. I artikel 35.2 ska följande led införas:
- ”ha) genomförandet av solidaritetsåtgärder, inbegripet en uppdelning av de ekonomiska bidragen per åtgärd och en beskrivning av de viktigaste resultat som uppnåtts genom finansieringen,”
5. I bilaga II punkt 4 ska följande led läggas till:
- ”c) Stöd till solidaritetsåtgärder, i linje med stödets tillämpningsområde enligt bilaga III.”
6. I bilaga VI tabell 1 punkt IV ska följande kod läggas till:
- ”007 Solidaritetsåtgärder”
7. I bilaga VI tabell 3 ska följande koder läggas till:
- ”006 Vidarebosättning och inresa av humanitära skäl
- 007 Internationellt skydd (inkommande överföringar)
- 008 Internationellt skydd (utgående överföringar)
- 009 Solidaritetsåtgärder”.

Artikel 82
Ändringar av förordning (EU) 2021/1060

Förordning (EU) 2021/1060 ska ändras på följande sätt:

1) I artikel 36 ska följande punkt införas:

”3a. Genom undantag från punkt 3 i denna artikel ska inget unionsbidrag för tekniskt bistånd ges till stöd för solidaritetsåtgärder, enligt definitionen i artikel 2.15 i Amif-förordningen och artikel 2.11 i förordningen om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik.”

2. Artikel 63 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 6 ska följande stycke läggas till:

”Första stycket i denna punkt ska inte gälla för stöd för solidaritetsåtgärder, enligt definitionen i artikel 2.15 i Amif-förordningen och artikel 2.11 i förordningen om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik.”

b) I punkt 7 ska följande stycke läggas till:

”Om ett program ändras för att införa ekonomiskt stöd till solidaritetsåtgärder, enligt definitionen i artikel 2.15 i Amif-förordningen och artikel 2.11 i förordningen om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, får det föreskrivas i programmet att utgifterna som rör en sådan ändring berättigar till stöd från och med den ... [dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande].”

DEL VII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

OGH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 83

Upphävande av förordning (EU) nr 604/2013

Förordning (EU) nr 604/2013 ska upphöra att gälla med verkan från och med den ... [den första dagen i den tjugofemte månaden efter denna förordnings ikraftträdande].

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Förordning (EG) nr 1560/2003 ska förbli i kraft om inte och till dess att den ändras genom genomförandeakter som antas i enlighet med den här förordningen.

Artikel 84
Övergångsbestämmelser

1. Om en ansökan har registrerats efter den ... [den första dagen i den tjugofemte månaden efter denna förordnings ikraftträdande] ska omständigheter som sannolikt kan göra en medlemsstat ansvarig enligt denna förordning beaktas, även om de inträffade före detta datum.
2. Vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som registreras före den ... [den första dagen i den tjugofemte månaden efter denna förordnings ikraftträdande] ska fastställas enligt kriterierna i förordning (EU) nr 604/2013.
3. Senast den... [tre månader efter det att denna förordning har trätt i kraft] ska kommissionen, i nära samarbete med berörda unionsorgan och unionsbyråer och medlemsstaterna, lägga fram en gemensam genomförandeplan till rådet för att säkerställa att medlemsstaterna är tillräckligt förberedda för att genomföra denna förordning senast den [den första dagen i den tjugofemte månaden efter denna förordnings ikraftträdande], med en bedömning av brister och nödvändiga operativa åtgärder, och underrätta Europaparlamentet om detta.

På grundval av denna gemensamma genomförandeplan ska varje medlemsstat, med stöd av kommissionen och de berörda unionsorganen och unionsbyråerna, senast den ... [sex månader efter denna förordnings ikraftträdande] utarbeta en nationell genomförandeplan som anger åtgärderna och tidsplanen för genomförandet av dem. Varje medlemsstat ska slutföra genomförandet av sin plan senast den [den första dagen i den tjugofemte månaden efter denna förordnings ikraftträdande].

Vid genomförandet av denna artikel får medlemsstaterna använda stödet från de berörda unionsorganen och unionsbyråerna, och unionsfonderna får ge ekonomiskt stöd till medlemsstaterna, i enlighet med de rättsakter som reglerar dessa organ, byråer och fonder.

Kommissionen ska noga övervaka genomförandet av de nationella genomförandeplaner som avses i andra stycket.

Kommissionen ska i de två första rapporterna enligt artikel 9 redogöra för det aktuella läget vad gäller genomförandet av den gemensamma genomförandeplanen och de nationella genomförandeplaner som avses i denna punkt.

I avvaktan på de rapporter som nämns i femte stycket i denna punkt ska kommissionen var sjätte månad underrätta Europaparlamentet och rådet om det aktuella läget vad gäller genomförandet av den gemensamma genomförandeplan och de nationella genomförandeplaner som avses i denna punkt.

Artikel 85

Ikraftträdande och tillämplighet

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ... [den första dagen i den tjugofemte månaden efter denna förordnings ikraftträdande].

Artiklarna 7–15, 22.1 fjärde stycket, 23.7, 25.6, 25.7, 34.3 och 34.4, 39.3 andra stycket, 40.4, 40.8 andra stycket, 41.5, 46.1 femte stycket, 46.4, 48.4, 50.1 andra stycket, 50.5, 52.4, 56, 57, 64.3, 67.14, 78 och 84 ska emellertid tillämpas från och med den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i ... den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

Formel för referensnyckeln enligt artikel 66:

$$\text{Befolkningseffekt}_{\text{MS}} = \frac{\text{Population}_{\text{MS}}}{\sum_{i=1}^n \text{Population}_{\text{MS}}}$$

$$\text{BNP-effekt}_{\text{MS}} = \frac{\text{GDP}_{\text{MS}}}{\sum_{i=1}^n \text{GDP}_{\text{MS}}}$$

$$\text{Andel}_{\text{MS}} = 50 \% \text{ Befolkningseffekt}_{\text{MS}} + 50 \% \text{ BNP-effekt}_{\text{MS}}$$

n: totalt antal medlemsstater

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EU) nr 604/2013	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 a	Artikel 2.1
Artikel 2 b	Artikel 2.3
Artikel 2 c	Artikel 2.4
Artikel 2 d	Artikel 2.5
Artikel 2 e	Artikel 2.6
Artikel 2 f	Artikel 2.7
Artikel 2 g	Artikel 2.8
Artikel 2 h	Artikel 2.9
Artikel 2 i	Artikel 2.10
Artikel 2 j	Artikel 2.11
Artikel 2 k	Artikel 2.12
Artikel 2 l	Artikel 2.13
Artikel 2 m	Artikel 2.14
Artikel 2 n	Artikel 2.18
Artikel 3	Artikel 16
Artikel 4	Artikel 19
Artikel 5	Artikel 22
Artikel 6	Artikel 23
Artikel 7	Artikel 24
Artikel 8	Artikel 25
Artikel 9	Artikel 26
Artikel 10	Artikel 27

Förordning (EU) nr 604/2013	Denna förordning
Artikel 11	Artikel 28
Artikel 12	Artikel 29
Artikel 14	Artikel 31
Artikel 15	Artikel 32
Artikel 13	Artikel 33
Artikel 16	Artikel 34
Artikel 17	Artikel 35
Artikel 18	Artikel 36
Artikel 19	Artikel 37
Artikel 20	Artikel 38
Artikel 21	Artikel 39
Artikel 22	Artikel 40
Artikel 23	Artikel 41
Artikel 24	Artikel 41
Artikel 25	Artikel 41
Artikel 26	Artikel 42
Artikel 27	Artikel 43
Artikel 28	Artikel 44
Artikel 29	Artikel 46
Artikel 30	Artikel 47
Artikel 31	Artikel 48
Artikel 32	Artikel 50
Artikel 34	Artikel 51
Artikel 35	Artikel 52
Artikel 36	Artikel 53
Artikel 37	Artikel 55